Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones thesauri novi de tempore

Petrus <de Palude>

[Straßburg], 1489

Sermo LXI – Sermo LXX

urn:nbn:de:bsz:31-306766

Visual Library

ã deueniſti. aut de tua electõe ſecuritatẽ
iſti. forte in obliuionẽ venit id qđ dr̃ Jo
vi. Mũdus quidẽ gaudebit. vos aũt cõtri/
ni. aut a mẽoria receſſit qđ dr̃ Luce. vi.
ob q̃ ridet꞉ nũc q2 lugebit꞉ ⁊ flebit꞉. neſci
poſiti eſtis ĩ valle lachrimaꝝ. ps. lxxxiij
alle lachrimaꝝ ĩ loco quẽ poſuit. Aug⁹.
ra ĩ valle lachrimaꝝ. q2 ſum⁹ ĩ h̃ mũdo tã
ilio. q̃ fine ↄcludam⁹ neſcim⁹. vndiq3 mi
idem⁹. ſi ſurſum deũ quẽ offẽdim⁹. ſi de
errã vbi putreſcere debem⁹. ſi ad dexterã
atẽ. q̃ ſi arridet nob neſcim⁹ an de⁹ nos il/
remunerari velit. ⁊ poſt hoc eternis cru
o abdicari. ſi ad ſiniſtrã adũſitates reſpi
neſcis ſi qñ te ↄp̃hẽdãt. vbi ⁊ ſi comp̃hẽ
eris itex neſc꞉ ĩ quẽ p̃gat exitũ. ne forta
ncipiant ineternũ durature. Si r̃ite re
ter꞉ q̃d aliud q3 tps p̃teritũ neglectũ ⁊ ſi
ctu deductũ p̃pẽdes. De q̃ Ber. Omne
ꝓpẽſuꝫ q̃ret a te q̃liter ſit expẽſũ. Si qđ
momentaneũ h̃ ⁊ ſine ſtatu atq3 oci⁹ trã
ingemiſces. Si vo añſpexeris nũq̃d qđ
futuꝝ tps viã quidẽ ad mort꞉ metã cer
i. ſ3 qñ illã viator aut quõ attiges icer/
udio reputab. ❡ Eſt igit̃ ſcdm
s a mũdano et trãſitorio q̃libet gaudio
dere d3. ſ. vt ↄſideremus viã q̃ tẽdim⁹ q2
morte. de q̃ Aug. Uita p̄ñs nihil aliud eſt
rſus ad morte. ⁊ e p̄iculoſa ⁊ icerta. q2 Ec
c. dr̃. Neſcit hõ finẽ ſuũ. ſ3 ſic piſces capi
hamo et aues laq̃o ↄp̄hendunt. ſic hoĩes
malo. Ber. ĩ meditatõib. Dũ em̃ hõ li/
c iocũdiſſime morat̃ ĩ terra diuq3 ſeviciẽ
bitrat̃ ſbito rapit̃ ĩ morte. Et ex iprouiſo
epatur a corpe. ſicut lucide patet ĩ diuite
xij. Nec ſolũ incerta ſed etiã amara. et q3
ime diuitib ⁊ mũdi amatorib vt dr̃ Ec
i. O mors q3 amara eſt memoria tua ho
acẽ hñti in ſubſtãtijs ſuis. homi quieto.
us directe ſunt vie in oĩbus. tunc em̃ oĩa
tamenta q̃cunq3 in hac vita dilexerũt op
os derelinquere. et quãto maior ĩ hac vita
tatio tãto amarior ſepatio et maior cruci
. Et ſup hec oĩa Bern. dicit. Et q2 amore
ĩ ⁊ carnis voluptate dei amorẽ derelinquit
aĩa peccatrix merito ſic mũdi amore inuo/
a derelinquet̃ a deo miſera in hora tante ne
itatis vbi egrediet̃ a corpe et tradet̃ demo/
o ĩ inferno cruciãda. Jdeo Petr⁹ bleſenẽ
volẽs retrahere a mũdi amore dicit. Fal/
eſt mũdus. finis dubi⁹. iudex terribil̃. pe/
nſinibilis. ꝓpter qđ dicit Salomõ eccl's
Si annis multis vixerit hõ : et ĩ his oĩb

let⁹ fuerit: meminiſſe d3 tenebroſi tpis ⁊ dierũ
multoꝝ. q̃ cũ venerint vanitatis arguent̃ p̄te
rita. ❡ Tercio debem⁹ meditari xp̄i paſ
ſionẽ. cui⁹ virtute ſpamus ſaluari. ⁊ ſic viuere
vt eius hunc effectũ ↄſeq̃mur. Cũ g̃ audis cã
tare q̃nq3 et ĩ iubilo clamare: cogita quõ xp̄s
clamauit ĩ cruce. Hely hely lamazabathani.
⁊ iterũ. Sitio. ſitiuit em̃ nr̃aꝫ ſalutẽ. noli teip/
ſuꝫ negligere. Si vides quõ ſe amatores mũ
di varijs veſtib veſtiunt cogita quomõ p̄ te
xp̄s veſtib alienis ẽ illuſus ⁊ tã his q̃3 p̄p̄ijs
ꝓpter te exut⁹ ⁊ nudat⁹. Si pulcras facies re
ſpicis mulieꝝ varie ſe ornantiũ p̄pende q̃ ipe
p̄ te ẽ ↄſputus. alapat⁹ et coronat⁹. Si vides
haſtiludia ⁊ tornamẽta parari. attẽde q2 ipe
p̄ te lancea pforat⁹ ⁊ clauis pfoſſus ⁊ mortali
ter vulnerat⁹. Si audis ſonũ tubaꝝ ⁊ bucci/
naꝝ cogita q̃liter lapides clamabãt p̄ ſciſſu/
ras ſuas fatiſcẽtes ad p̄ſſuram creatoris ſui ⁊
terra tremuit. Cogita igit̃ ſi tunc terra tremu
it q̃d faciet inſenſatũ cor vniuſcuiuſq3 pctõꝝ
ĩ futuro iudicio qui tãtis bñficijs ingrat⁹ fuit
Jdcirco etiã nũc eccl'ia chriſti paſſionẽ nobis
ꝓponit vt p̄ hoc alliciat ſuos filios ita viuere
vt effectuꝫ paſſionis illius ↄſequi mereant̃ et
obtinere. qđ nobis preſtare dignetur ⁊c.

Dñica quadrageſime. Sermo. lxi.

[illegible] Uctus eſt ie
ſus in deſtũ a ſpũ vt temptaret̃ a
diabolo. ſcribit Mat. iiij. ⁊ legit̃
in p̄ñtis dñice euãgelio. ❡ Pro intro/
ductione ſmonis hui⁹ orit̃ queſtio. cur xp̄us
temptari voluit. R̃ndet. s. Tho. pte. iij. q. xli
ar. i. q̃ttuor de cauſis xp̄s tẽptari voluit. Pri/
mo vt diaboli temptationẽ redimeret. ſcdo vt
null⁹ deſparet. tercio vt oẽs tẽptãdos oñderet
quarto vt tẽptatioꝫ vincere doceret. Prio vt
tẽptatõꝫ diaboli redimeret. ⁊ nob ↄ̃ tẽptatões
auxiliũ ferret. de quo Gre. ĩ omel. Nõ erat in/
dignũ redẽptori nr̃o q̃ tẽptari voluit q̃ vene/
rat et occidi. vt ſic tẽptatões nr̃as ſuis tẽpta
tionib vinceret ſic mortẽ nr̃am ſua morte ſu
pauit. de q̃ aplŝ. i. Chor. x. Fidel' de⁹ q̃ nõ pati
etur vos tẽptari ſup id qđ poteſt꞉ ſ3 fa. cũ tẽp.
etiã p̄uentũ vt po. ſu. ps. xvij. Jn te eripiar a
tẽptatõe. vñ. ij. Pe. ij. Nouit de⁹ pios de tem/
ptatiõe eripe. Scdo tẽptari voluit vt nob fi/
duciã de ſua miſcdia largiret̃. vt vicꝫ null⁹ de/
ſpet. De q̃ Innoc. Nemo deſpet q̃ tẽptat̃ qm̃
tẽptat⁹ eſt ſaluator [illegible] h. iiij. Nõ em̃ habem⁹
põtificẽ qui nõ poſſit ↄpati ĩfirmitatib nr̃is

temptatū aūt p omīa p ſilitudine abſq; pctō
Tercio ad nrā; cautelā vt null⁹ q̄ztūcūq; ſan
ctus ſe exiſtimet ſecur; ⁊ imunē a tēptatione.
ſic̄ Hilari⁹ dicit ſup Mat. In ſctificat; maxi
me diaboli tēptamēta graſſatᷣ. q̄z victoria ma
gis ē ei exoptāda de ſctis. Uoluit ḡ tēptari vt
nos oēs tēptādos oñderet. de q̄ Inno. Null⁹
putet ſe i hac pegrinatōe tēptatōibꝫ carere. iō
Eccli. ij. Fili accedēs ad ſuitutē dei ſta i iuſti
cia ⁊ timore: ⁊ ppara aīam tuā ad tēptatōem
Quarto voluit tēptari ppter exemplū vt nos
inſtrueret q̄liter diaboli tēptatōes vincamus
Uñ Aug. li. iiij. d ciui. dei Xps ſe diabolo tem
ptandū pbuit vt nō ſolū nob eēt i adiutoriū
verūetiā i exemplū. q̄z dicit Aug. d doc. xpia/
na. Oīs xpi actio ē nra inſtructio. vicit nanq;
diabolū p⁹ ieiuniū vt nos doceret p ieiunium
vincere illū. de q̄ Hiero. Ardētes ſagitte dia
boli ieiuniorꝫ frigore ſunt reſtrigēde. vñ mat.
xvij. Hoc gen⁹ demoniorꝫ nō eijcitᷣ niſi p orō/
nē ⁊ ieiuniū. Et ppter h̄ i deſertū ad tēptādu;
ducitᷣ. q̄ loc⁹ magis accōmod⁹ ē penitētibꝫ. d q̄
thema. Duct⁹ ē ihs in deſtū. P In ſum
ma euāgelij tria innuuntᷣ. Pmo innuitᷣ pſecu
ta malicia ipſi⁹ tēptatoris. Scđo ſbiūgitᷣ ſe
cuta victoria nri redēptoris. pmū patet i pn/
cipio. ſcđm ibi. ⁊ accedēs tēp. ⁊c̄. De pmo dic
In illo tpe. ſ. ſtatim poſt baptiſmū. ductus ē
ihs i deſertū a ſpū. Hoc deſtū erat iter hierlm
⁊ hiericho. de q̄ hr̄ Lu. x. Quidā hō deſcende
bat ab hierlm i hiericho ⁊ incidit i latrōes ⁊c̄.
⁊ i illud duct⁹ ē a ſpū. qđ Greg. dicit intelligē
dū de ſpūſctō. vt. ſ. illuc euz ſpūs ſu⁹ duceret q̄
eū ſpūs malign⁹ inueniret. Nā dicit Chriſo.
Sciebat xps q̄z eū tēptare deſiderabat diabo
lus ⁊ nō erat auſus. iō xpus ꝯ diabolū pceſſit
Nā dicit. s. Tho. vbi. s. ar. ij. Xps ppria vo/
lūtate ſe exhibuit diabolo ad temptādū. ſicut
etiā ppria voluntate ſe exhibuit mēbris eius
ad occidendū. alioq̄n diabolus ꝯ eum venire
nō auderet. Uñ Amb. ſup Lu. Xps agebatᷣ i
deſtū ꝯſilio vt diabolū puocaret. nam niſi ille
certaſſet. ſ. diabol⁹. nō iſte viciſſet. ſ. xps. diabo
lus aūt magis attēptat ſolitariū. q̄z ſic dr̄ Ec
cle. iiij. Si quiſq; pualuerit ꝯ vnum duo reſi
ſtūt ei. Et inde ē q̄ xpus i deſertū exiuit q̄ſi ad
campū certamis vt ibi a diabolo tēptaretur.
Q Sed di. q̄re xps exiuit i deſtū ⁊ nō exē/
plificauit nobis pniam in publico vt diaboli
cas tēptatōes ſupaſſet apte p aliorꝫ exemplo.
cū tn ipe dixerit Lu. xi. Nemo lucernā accen
dit ⁊ i abſcōdito ponit neq; ſb modio. ſed ſup
cādelabꝝ vt oēs qui ingrediuntᷣ lumē videāt

Rñdetᷣ q̄ h̄ fecit triplici de cā. Pmo [illegible]
ci pniam agēdi ꝯgruitatē. q̄z loc⁹ [illegible]
ſtiarꝫ ⁊ reptiliū. ſic agere volēs pni[illegible]
ter ingrediatᷣ ꝯſcīe deſertū qđ eſt ple[illegible]
id ē crimibꝫ ⁊ vicijs. iuxta illud Ez[illegible]
hoīs ſbuerſores ſunt tecū ⁊ c[illegible]
bitas. Scđo vt oſtēdat penitentē [illegible]
lā ſocietatez. q̄z in deſerto nō ſunt [illegible]
ſocietatū ꝯſortia. ſic ⁊ hō penitēs [illegible]
la. iuxta illud Treno. iij. Sedebit [illegible]
⁊ tacebit. q̄z leuabit ſe ſup ſe. Ber[illegible]
mea ſola eſto vt illi ſoli ſuuas quē [illegible]
nā frequētia hoīm ⁊ malorꝫ ſocietas [illegible]
tiū pnie. De quo Sen. ad Luci[illegible]
Inimica ē multorꝫ ꝯuſatio. vnq; [illegible]
ppl's cui miſcemur h̄ piculi plus ē [illegible]
ꝯfiteor infirmitatē meā. nūq; mor[illegible]
li refero. auarior redeo. ābitioſior. [illegible]
imo ꝟo crudelior ⁊ inhūanior. q̄z [illegible]
fui. iō Hiere. li. Egredimi de medio [illegible]
bīlonis pple me⁹: vt ſaluet vnuſq[illegible]
ab ira furoris dñi. Tercio vt daret [illegible]
ptādi optunitatē. q̄z inter hoīes nō [illegible]
de his tēptare ita viſibiliter et apte [illegible]
i deſertū a ſpū vt tēp. ⁊c̄. R [illegible]
ſm triplicē tēptatiōem triplex [illegible]
mū ē deſertū pnie qđ debet in [illegible]
Et bñ pnia dr̄ deſertū. Pmo ſic d [illegible]
cus dur⁹ ſpinis obſit⁹ carēs ſolatio. [illegible]
d; eſſe i tribulatōe ⁊ dolore carēs [illegible]
latōe. de quo Iudic. viij. Conterā [illegible]
ſtras cū ſpinis tribuliſq; deſerti. Nā [illegible]
q̄ peccauerūt p carnis lubricatē vt [illegible]
ꝯterantᷣ p auſteritatē. iuxta illud Ma[illegible]
Quid exiſtis i deſertū videre hoīem [illegible]
veſtitū. q. d. carnalᷣ mollicies nō d; [illegible]
deſto pnie. ſed i domibꝫ regū. i. [illegible] Jo io
hannes pdicās pniam in deſto [illegible]
ſilueſtre ⁊ locuſtas. ⁊ bibit aq̄ [illegible]
erat zona pellicea circa lūbos [illegible] Lu. xxiiij.
Spūs carnē ⁊ oſſa nō hēt. [illegible]
nis delicijs vti nō d;. q̄z in deſto [illegible]
amare: vt figuratᷣ Exo. xv. ſic amaritudo [illegible]
tōis debet fore in deſto pnie. Treñ. ij. [illegible]
mare ꝯtritio tua. nā ſicut i deſto ē ſpina [illegible]
titudo. ſic i vera pnia multiplex ē cā [illegible]
onis ⁊ doloris. q̄z pctis infernū meruim⁹ [illegible]
pdidim⁹. deū offendim⁹. ꝯſciā; macula[illegible]
He ſpine pungūt penitentē. de quibꝫ [illegible]
Uer⁹ penitēs ſp doleat ⁊ d dolore gaudeat vt
impleatᷣ illud Deut. xxxij. Foris vaſtabit eos
gladi⁹. ſ. iudicij. ⁊ int⁹ pauor. ſ. ꝯſcīe. S
Nā ſic filij iſrl ꝯpulſi fuerūt in gladio [illegible]

tria. sic nos debemꝰ intrare desertũ pnie p
ria. Pͥo moti sũt ingredi desertũ corpalit
nimias aggrauatiões laborꝫ egiptioꝝ.
ꝯ ppter ꝯtinuas flagellatões ꝛ miserias
mõo pati: ur. Joh.xvi. In mõo pssu/
ritis. Augꝰ. Pñs vita est dubia ꝛ ceca.
s plena. nã sollicitudo cõficit. i. destituit
mit. tristicia coartat. infirmitas frangit
deprimit. ꝛ post hec oĩa mors interimit.
multi legunt missi ĩ desertũ pnie morti ti
vrgẽte infirmitate vl coacti nccitate. vt
sses. ij. Paral. xxxiij. q valde penituit q
itas eũ coegit. Grc. Felix necessitas que
d meliora ꝯpellit. Jõ ps. xv. Multipli
ant ifirmitates eoꝝ postea accelerauert.
cit Grc. Mala q nos hic pmũt ad deum
ellũt. Scða cã q mouit filios isrl ingre
ertũ fuit manifesta exhibitio diuiaꝝ cõ
onũ. sic nos bñficijs dei moueri debemꝰ
gressum deserti pnie. De q Aug. Logor
deũ diligere a quo oĩa video me accepiſ
mihi esse. dedit pulcꝝ esse. dedit corpꝰ
ibꝰ. dedit aĩam cum viribꝰ. dona cũ la/
tis. ꝟtutes cũ incremẽtis. mõm cuz ꝯtẽ
ũ cum tormẽtis. hec ille. Nã sicut in de
orpali repit pulcritudo floꝝ. sic ĩ deserto
u. i. pnie inuenit multitudo grarum ꝛ spi
alũ ꝯsolationũ. T Nã sicut deꝰ filijs
r. ꝯsolatões exhibuit ĩ deserto corpali. sic
b ĩ deserto spũali. i. pnie. Prima gra cõsi/
n mirabili eductõe de egipto. sic nos mi/
liter educit de egipto pcti. vt dicit Aug.
aius miraculũ est hoiem impium iustifi
qz celũ ꝛ terrã creare. Dicit nãqz Greg. q
aculũ ẽ diuinũ factum qð humana rõne
ati nõ põt. Et sic q vnũ trahit ad desertũ
ꝛ nõ alteꝝ. qs hoc discutere põt. cũ dicit
Ro. ix. O hõ tu qs es q rñdeas deo. nũ
l dicit figmẽtũ ei q se finxit. qd me fecisti
n nõ hz ptãtẽ figulꝰ vnũ vas facere ĩ ꝯtu/
ã aliud ĩ honorẽ. V Scða ꝯsolatõ
exhibuit eis notat ĩ maris rubri transitu
õe. nã ibi tria acciderãt Primũ aque se di
runt. Scðm ibi filij isrl ptrãsierunt. Ter
q egiptij sbmersi fuerunt. Spũalr p ma/
ubꝝ intelligit pnia verecũda. de q ps. xliij.
ota die verecũdia mea ꝯ me ẽ. In hac tria
ngũt. Pͥo mare se diuidit ĩ duas ptes. i.
amaꝝ penitẽti ĩ duos affectꝰ amarissimos.
es sicut murꝰ sese extẽdunt ĩ altuz. i. dolor
missis mal. talis dolor de amissis bonis
supplicijs adiudicat. Vñ Ber. Meror
nalis est mare a sinistris. sed meror pro bo/
nis amissis ẽ mare a dextris. et sic sequit scðm
q filij isrl. i. electi trãsierunt illesi. qꝫ dicit Ri/
char. de. s. vic. Tũc salus pctõris incipit cuz
veraciter p delictis ingemiscit. Et tunc sequit
terciũ q hostes pctõꝝ succumbunt. De q ps.
lxxiij. Cõtribulasti capita draconũ in aquis
X Terciũ bñficium exhibitũ filijs isrl ĩ exi
tu de egipto ĩ desertũ notat ĩ miraculosa cõdu
ctõe. qꝫ p columnã nubis clare p diẽ ꝛ colum
nã ignis p noctẽ vt pz Exo. xiij. Sic in deser
tum pnie ducit nos p pspitatẽ ꝛ aduersitatẽ.
dies ẽ pspitas. nox aũt adũsitas. vel p ꝯsola/
tionẽ ꝛ tribulatõem. p ꝯsolationẽ sue miscðie
ꝛ tribulatõem sue patiẽtie. De quo legitur in
epla. ij. Chor. vi. In oibꝰ exhibeamꝰ nosmet/
ipsos sicut dei mistros ꝛc. In virtute p arma
iusticie a dextris ꝛ a sinistris. Quartuz bñfici
um eis exhibitũ notat in mãdatoꝝ instructõ
ne. sic deus p spmsctm dat nobis grãm ĩ pnia
pficere eius mãdata. vt hr ð ꝯsc. di. iiij. placu
it. vltimo ꝛ finali. Sine diuina gra non pñt
adimpleri dei mãdata. Quintũ bñficiũ nota
tur ĩ mãne cibatõe. vt hr Exo. xvi. Pluit eis
mãna de celo ꝛ cibauit eos ĩ deserto. sic ꝛ nos ci
bat mãna ĩ deserto pnie. i. singulari gra vt hr ĩ
cano. di. l. fidelior. ꝛ est Amb. Fidelior factꝰ ẽ
petrꝰ postqz fidẽ se pdidisse defleuit. atqz iõ ma
iorẽ graz reppit qz amisit. ꝛ sic hodie vere peni
tẽtibus ꝯtingit. de quo Ro. v. Vbi abũdauit
delictũ supabundauit ꝛ gra. et sicut regnauit
pctm ĩ morte ita gra regnet p iusticiã in vitaz
eternã. Y Sextũ bñficiũ notat ĩ aqrũ ð
petra potatõe. vt hr Nu. xx. cũ pcussit Moy
ses bis silicẽ siue petrã cuz vga egresse sunt aq
largissime vt biberẽt hoies ꝛ iumẽta. sic nos ĩ
deserto pnie potat redũdãtia lacrimaꝝ. ð quo
ps. lxxx. Potũ dab nob ĩ lacrimis ĩ mẽsura.
Quẽ potũ petiuit Ber. di. O dñe da mihi la
crimas petri nõ leticiã pctõꝝ. Hic potꝰ ẽ fortꝫ
nã vt dicit Isido. Magna ẽ virtꝰ lacrimaꝝ q
sine sonitu vboꝝ impetrat veniã quã postulat
Septimũ bñficiũ notat ĩ medicamis sanati
one. qꝫ ꝯ ignitos serpẽtes fecit serpentẽ eneũ ꝛ
posuit eum p signo. qð pcussi aspiciẽtes sana
bant. vt hr Nu. xxi. Sic ĩ deserto pnie ꝯ igni
tos serpẽtes. i. validas tẽptatões debemꝰ aspi
cere serpentẽ eneum ĩ patibulo. i. xpm in cruce
passum. De q. i. Pet. iiij. Xpo ĩ carne passo et
vos eadẽ cogitatõe armami. Nã dicit chris.
Omẽ genꝰ venenate malicie cordis repellitur
meditatõe dñice passiõis. Z Octauum
bñficium notat ĩ seuerissima punitõne. qꝫ an
tea nunqꝫ ita seuere puniuit iudeos sicut ĩ de/

ſerto. ſic ĩ deſerto pñie vult nos magꝰ acriꝰ punire. ad deſignãdũ illud Gre. Quãto maiꝰ eſt donũ grẽ tãto trãſgreſſoꝛ maioꝛi ſbiacꝫ pene. ⁊ q̃to ampliꝰ nos diligit tãto magis exceſſus caſtigat. Iuxta illud Eccl. xxx. Qui diligit filiũ aſſiduat illi flagella. ⁊ Heb. xij. Quẽ. n. diligit dñs caſtigat. flagellat autẽ oẽꝫ filiũ quẽ recipit. Nonũ bñficiũ qḋ exhibuit filijs iſrł ĩ deſerto ẽ terre opulẽtiſſime melle ⁊ lacte manãtis ⁊ dulcedĩs fructuũ ꝓmiſſio. A Sic dñs deus fecit nobis ꝓmiſſiões ſi intremꝰ deſertũ pñie ⁊ exeamus ḋ egipto. i. pctõ. Primo ꝓmiſit pctõꝝ remiſſioñẽ. Ezech. xviij. Si aũterit ſe impius ab impietate ſua quã opatus eſt ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſticiã ipſe animã ſuam viuificabit ⁊c. ⁊ Petrus Actu. iij. Penitemĩ igitur ⁊ ↄuertimi vt deleantur peccata veſtra. Secũdo ꝓmiſit pene deletõem Hiere. xviij. Si pñiaꝫ egerit gens illa a malo ſuo qḋ locutus ſum aduerſum eã: agaꝫ ⁊ ego pñiam ſup malo quod cogitaui vt facerẽ ei. ⁊ Amb. Muta delictũ deus mutabit decretũ. cũ dixit Ezech. xviij. Nũquid volũtatis mee ẽ mors impij dicit dñs deus: ⁊ non vt ↄuertaꝛ a vijs ſuis ⁊ viuat. Quia dicit Leo papa. Nullum pctõꝝ deſpicit qui peccatores redimere venit Tercio ꝓmiſit nobis regni ↄſecutõꝫ. Mat. iiij. ⁊ Luc. iij. Penitẽtiã agite appropinq̃bit enĩ regnũ celoꝝ. Ubi Chriſ. O penitẽtia rutilãtioꝛ auro. ſplẽdidioꝛ ſole. quid de te referã. oĩa ligata ſoluis. paradiſuꝫ apis. infirmos ſanas. triſtes letificas. ⁊ pditos ad vitam eternã reuocas. hec ille. O ſi has ꝓmiſſiões mente pciperemus vtiq̃ꝫ de egipto vicioꝝ ad deſertum pñie ꝓperaremus. Greg. Si ↄſiderare⸗mus que ⁊ quãta ꝓmittunꝛ ĩ celis vileſcerent oĩa que ſunt in terris. Cõſideremus igitur q̃ꝫ durẽ ĩ deſerto ꝓ nobis penituit. cũ in q̃dragin ta noctibꝫ ⁊ diebus nõ comedit nec bibit nec dormiuit. nõ enĩ habuit puluinar ſb capite. nõ ſedẽ vt q̃eſceret. nullus hoĩm aderat ĩ quo ↄſolareꝛ. ad deſignandũ ſtatũ pñie debere fore vacuũ ab oĩ carnis ↄſolatõne. In figura cuius dixerũt filij iſrł Num. xi. Nihil aliud reſpiciũt oculi nr̃i niſi mãna. Et ſic vere penitẽtes ſolũ debẽt hr̃e reſpectũ ad ſpũalẽ ↄſolatioñẽ. eo ꝙ dicit Berñ. Sicut ignis ⁊ aqua ſimul ſtare nõ pñt. ſic nec ſpũales ⁊ corpales cõſolatões. Ideo dicit ps. lxxvi. Renuit ↄſolari aĩa mea. memoꝛ fui dei ⁊ delectatus ſũ. Auguſt. ĩ ſolilo. O ſumma veritas pcoꝛ te vt ĩ nullo me ꝑmittas ↄſolari q̃ꝫ ĩ te. peto vt oĩa mihi amareſcãt tu mihi ſolꝰ dulceſcas. B

Sed di. de quo tẽptat incipiẽtes ĩ deſerto pñie. Rñdeꝛ ꝙ ḋ duricia pñie [illegible] ſtat. ad delectatões carnis inflãmat [illegible] incitat di. Si filꝰ dei es dic vt lapides fiãt. i. fac vt duricia pñie in mollitiẽ [illegible] pratis vertaꝛ. nã ⁊ chriſtus dicit Mat. [illegible] Nũquid pñt filij ſpõſi lugere q̃diu [illegible] ſpõſus. ſed tu es filius ſpõſi. ergo [illegible] debes lugere. O praua ſuggeſtio. [illegible] bolicũ ↄſiliũ. o rabies lupine fra[illegible] minẽ in dulci flumine vult ſb merge[illegible] ſb zucaro ⁊ ſb dulcedine mellis [illegible] is ⁊ ſericeis funibꝫ ſuſpẽdere ⁊ ſtrã[illegible] ſb riſu ⁊ oſculo iude ⁊ ſub cãticꝭ [illegible] ſicis inſtrumẽtis ad eternas deduc[illegible] Quid enĩ intereſt inter mel ⁊ venenũ [illegible] q̃ꝫ moriatur hõ ⁊ ſic eternaliter puni[illegible] ꝙ nihil. Sed hec oĩa facit diabo[illegible] filꝰ dei es ⁊c. q. d. falſe ↄſulẽdo. cur [illegible] maceraris. cur vigilijs longis in[illegible] multꝭ oꝛõibꝫ ĩ veſaniã ⁊ fatuitat[illegible] nanitõem cerebri vt aranea [illegible] largas elemoſynas te ⁊ tuos po[illegible] as. qꝛ qui enĩ tribuit ꝙ mẽdica[illegible] tus eſt. ĝ dic. i. age ⁊ fac tibi ipſi [illegible] lapides iſti. i. dura vita tua [illegible] ⁊ ↄmodoſi fiãt. qꝛ filꝰ dei es. Ecce [illegible] bolica q̃ ſb vocabulo filiationis [illegible] inimicũ dei. vult te facere diabolũ [illegible] angelo bono factꝰ ẽ diabolꝰ malꝰ. [illegible] ⁊ malicia nõ natura. cũ ſilis voluit [illegible] mo Iſa. xiiij. Et ↄuerſione enĩ lapidũ [illegible] vult te penitentẽ trahere ad infernũ. [illegible] diabolus decepit mulierẽ ĩ padiſo [illegible] falſe di. Nequaq̃ꝫ moriemi. ſed in [illegible] comederitis ex eo apiẽtur oculi [illegible] cut dij ſciẽtes bonũ et malũ. [illegible] L Sed di. cũ diabolꝰ ſit tãte ſubtilitatꝭ [illegible] ſtere potero. Audi debes illũ [illegible] cẽte. Nõ ĩ ſolo pane viuit hõ. i. in carnali voluptate nõ ſaluaꝛ. eo ꝙ ait apłus. i. Chor. xv. Caro ⁊ ſanguis regnũ dei poſſidere nõ poſſũt nec corruptio incoꝛruptõem poſſidebit. [illegible] reddit apłs Ro. xiiij. Nõ eſt regnũ dei [illegible] potus: ſed iuſticia ⁊ pax ⁊ gaudiũ in ſpũſancto. Cõſulit ĝ ad Ro. xiij. Carnis curã ne fece[illegible] tis ĩ deſiderijs. qꝛ in his oĩbꝫ nec ſaluamur mus nec delectaꝛ ſpũs. ſed de oĩ verbo q̃ꝓcedit ab oꝛe dei. qꝛ verbũ veritatis [illegible] tis. Et ſic xp̃s noluit deſcẽdere [illegible] nos vt docꝫ Berñ. Neminẽ audiuiꝰ nõ carnẽ. nõ ſanguinẽ. nõ ſpũ quolibet [illegible] de cruce ſugdentẽ. ſed pſiſtamus in [illegible]

murī ea. deponamur aliorū manibꝫ nō
uitate. D Secūdū deſertū ē pficienti
dr̄ deſertū ſctimonie. de q̄ Heb. xij. Se
ſanctimoniā ſine q̄ nemo videbit deū.
iuoꝝ q̄ abiectis pctīs incipiūt inſiſtere
ibꝫ. iuxta illud pſ. lxxxiij. Ibūt de vtu
irtutē. Et dr̄ deſertum. q2 tales deſerunt
na. De q̄bus Aug. tractans illud Le
Sancti eſtote q2 ego ſanctus ſuꝫ. dicit.
nis ſe vouent deo. ſi q̄s negocijs ſcli nō
atus ē. ſi quis ſepatus ē ab hoībꝫ car
r viuētibꝫ nō q̄res q̄ ſup terrā ſunt ſꝫ q̄ ī
lle merito ſanct⁹ ē. Nā ſm Dionyſium.
ctimonia eſt cū q̄s oīa bona recolligit ꝛ
fert. ꝛ mentē ſuā deo ꝯglutinat. ꝛ omnia
ia ad gl'iam dei agit. et ſibi nihil reſuat.
eo offert. Et hoc deſertū ē delicioſū. De
ſa. li. Ponet deſertū ei⁹ quaſi delicias. et
dinē eius quaſi ortū dn̄i. Et Aug. in li.
nū. Sicut ex multis carbonibꝫ pcedit
ic ex multis bonis opibus oriunt̄ deli
s. et vt dicit Lu. iiij. c. Agebat̄ a ſpū in
volūtarie mouebat̄ a ſpū ſctō. ſic et pfi
voluntarie ſacrificant ſe ꝛ ſua deo. De
ug. Ille volūtarie ſacrificat qui ex ſola
te dei deuꝫ laudat. De talibꝫ dicit apl's
oma. viij. Quicunqꝫ eīm ſpū dei agunt̄:
it filij dei. vt qui omia que agūt ex inſti
ū ſancti faciūt. iuxta illō Ezech. i. Ubi
mpetus ſpūs illuc gradiebant̄. Item ſi
iſtus in deſto puocauit diabolū ieiu
. ſic ꝛ tales ī deſerto ſanctimonie ſuis bo
pibus incitāt demones: vt dicit Hiero.
utaris pnīa ꝛ bona opera ſunt demonuꝫ
ēta. Nā ſm Aug. Acriores dolores dia
iō infligimus qꝫ q̄ vulnera peccatoꝝ no
ꝯfitendo. ieiunādo et bn̄ operādo ſana
ppter quod laqueos temptationū diū
obis ptēdit. vt dicit Petrus rauen̄. An
is hoſtis ꝯtinue laqueos ptēdit et foue
dit. De quo. i. Pe. v. Aduerſari⁹ veſter
olus tanqꝫ leo rugiēs circuit querēs quē
ret. cui reſiſtite fortes ī fide. Et hoc figu
ri vocabulo vulgari hodierne diei. aller
vaſtnacht. ad deſignādū q̄ omnes debe
fore viri viriliter reſiſtēdo diabolicꝫ tem
tōibꝫ. De q̄ pſ. xxx. Uiriliter agite ꝛ ꝯfor
or vrm. Ratio Hieron̄. q2 debilis ē hoſtꝫ
ōt vincere niſi volēte. nā dicit Aug. Si
olus tm̄ poſſet q̄tū vellet nullus iuſtoꝝ
aneret. E Sed di. cū q̄ tēptat pficiē
Rn̄det̄ cū auaricia. de quo text⁹. Aſſūpſit
diabolus ī mōtē excelſum valde ꝛ oſ͞dit il

li oīa regna mūdi. Ecce tēptatio p voluptatē
viſus. Sic vicit Euā. q̄ vidit lignū q̄ eēt pul
crū ad veſcēdū cōcupiuit illud ꝛ comedit. Et
ſbdit. Hec oīa dabo tibi ſi cadēs adoraueris
me. Hiero. Oīs ille an̄ diabolum ruit ſiue ca
dit et ip̄m adorat qui p auariciā cōgregat. q̄a
auaricia ē idoloꝝ ſeruitus Epheſ. v. vn̄ Au
guſt. Cū latria ſoli deo debeat̄ adoratō impia
eſt demonū ſupbia. Et ideo hāc hoīes ſibi iu
bet vl' cupit exhibere. Ecce ad q̄tum malum
auaricie fomes pingueſcit q̄ etiaꝫ fines ſuos
vſqꝫ ad idolatriā extēdit. Huic igit̄ iniq̄ tem
ptatori diabolo audacter rn̄deamus cuꝫ xpo
dicētes. Uade ſathana. ſcriptū eīm eſt Deut.
vi. Dn̄m deū tuum adorabis et illi ſoli ſuies.
Tu ſathana q2 inimicus es innocētie. falſifi
cator veritatis. pſecutor ſctitatis. aduerſari⁹
oīs bonitatis. vade retro: te nō audim⁹. q2 ver
bo cares veritatis. tibi credere nolum⁹. q2 mē
dax es et pr̄ eius. Joh. viij. Nequaqꝫ eīm tibi
ꝯſentiemus. q2 deus veritas dicit q̄ tu ꝛ nos
dn̄m oīm rectorē ꝛ deum oīm creatorem ado
remus. et illi ſoli ſeruiemus cultu latrie et nō
alteri. q2 ipe ſolus ſanctus. ſolus dn̄s. ſol⁹ al
tiſſimus. cui ſoli debet̄ honor ꝛ gl'ia. i. ad Thi
moth. i. Et ſic pficiētes debēt reſiſtere diabolo
cū ſcripturis ſanctis quēadmodū fecit xpus.
F Terciū deſertum eſt pfectoꝝ ꝯtemplanti
um. et eſt deſertū intime ſolitudinis. cū. ſ. ho
mo omnia que mūdus habet relinq̄t. ſic q̄ to
tus mundo morit̄ et ſoli deo viuit ꝛ adheret.
Aug. Deſertum ſolitudinis intime ſiue inter
ne eſt cū mens ſeipam colligit et ſoli deo expo
nit. Hoc deſtū figurat̄ Exo. iij. Cū Moyſes
minaſſet gregē ad interiora deſerti: apparuit
ei dn̄s ī rubo. Spūaliter p gregē intelligitur
oīm virtū collectio. que tunc minātur ad inte
riora deſti cū ab oībꝫ exteriorībꝫ reuocant̄. Et
ad h̄ deſtū aīa ꝯtēplatiua ducit̄ a ſpū volūta
ne. De quo pſ. cxlij. Spūs tuus bonus de
ducet me in terrā rectā. i. ad ꝯtemplatōis ſta
tū. dicēdo cū pſ. liiij. Ecce elōgaui fugiens et
māſi in ſolitudine. Que quidē ſolitudo figu
rat̄ Exo. v. Eamus viā triū dieꝝ in ſolitudi
nē. Prima dieta eſt retractio oīm ſenſuum a
formis exterioribus. Secūda ē retractō oīm
imaginabiliū ppter figuras materiales q̄ fa
ciunt ad ſpeciē ſitum ꝛ ordinē. Tercia dieta ē
oīm intelligibiliū retractō ppter fantaſmata
impedientia. et ſic tandē puenit̄ ad intimū deſer
ti ꝯtemplatōis interne. Vn̄ Auge. Cōtem
platorē verū te iudico ſi ſenſus ab exterioribꝫ
reuocas. ſi imagiabilia veloci motu pcurras.

ſi in ſummo bono intelligētiam figas. B
Verū ɔtēplātes ſine tēptatiōe diaboli non exi
ſtunt eo ꝙ militia ē vita hoīs ſup terrā. Job
vij. ſed impugnāt vana glīa. De q̄ text⁹. Tūc
aſſumpſit eū diabol⁹ i ſanctā ciuitatē. ꝛ ſtatu/
it eū ſup pinnaculū templi. ꝛ dixit ei. ſi filius
dei es mitte te deorſum. q. d. ſuggerēdo vanaȝ
gliam. Nūc omīa bona mūdi dimiſiſti. volu
ptates extinxiſti. aureo caſtitatis cingulo tep
cinxiſti. charitate quaſi regia veſte te adorna
ſti. coronā ɔſtātie quaſi lapide p̄cioſuȝ capiti
tuo impoſuiſti. ſecreta dei lectōibꝫ. inſpiratōi
bus ꝛ expiētia didiciſti. colloquijs amoroſis
cū deo habitis cor tuū paſtiſti. iā frater ange/
loꝝ es effect⁹. et oīa ſunt tibi poſſibilia. ſed vt
tāte virtutis grām in te manentē expiant cete
ri. mirētur vniuerſi hoīes ꝛ angeli. mitte te de
orſuȝ. i. pmitte alijs apparere quid ſis. Dicit
enī Bern. de. xij. gradibꝫ humilitat̄. Super/
bia in celo ē nata. iō celeſtibꝫ inſidiat̄. Sȝ ad
hanc temptatōem rn̄de cū xp̄o. Scriptum ē
nō tēptabis dn̄m deū tuum. i. noli te obligare
ad illud quod ē ɔtra deū vt ē ſupbia. nā quiſ/
q̄ȝ verbo dei paſcit̄. nō querit pinnaculū tēpli.
id ē elatōem ꝛ iactantiā i bono ope. quia dicit
Greg. Supbia inſidiatur bonis opibus ꝛ fa
cit pire ea. ꝛ p aſcēſum elationis i miſeriā eter
ne damnatōis p̄cipitat. Sed his tēptatōni
bus ſupatis accedunt angeli ſancti ꝛ miſtra
būt nobis. Aug. i ſoliloquio. Ambulant no/
biſcum docētes q̄ȝ pie q̄ȝ honeſte i medio pra
ue natōis ɔuerſemur. ꝛ cuſtodiunt nos ꝛ libe
rant. De quo Hiero. Angeloꝝ auxilijs libe/
ramur ab inimicoꝝ inſidijs. pš. Immittȝ an
gelus dn̄i in circuitu timētiū eū ꝛ eripiet eos.
D Unde ſicut chriſtus ſtatim poſt baptiſ
mū ingreſſus eſt deſertum pn̄ie. ſic ꝛ nos. ꝛ p/
ſertim hoc tpe quod ſpāliter eſt penitētie dedi
catū. ij. Choꝝ. vi. Ecce nūc tempus accepta/
bile. ſ. pn̄ie. ecce nūc dies ſalutis. Phus. iiij.
phicoꝝ. Nihil habemus d̄ tpe niſi nūc. idcir
co dilatio eſt piculoſa ꝛ difficilis. Primo p/
pter diaboli poſſeſſionē. Beda ſup Lucā. Di
abolus quāto diutius poſſidet tanto difficili
us dimittit. Eſt enī optimus modus occidē
di ſerpentē infernalē ſicut ꝛ aliū quemlibet p
ɔtritōem capitis ipſi⁹. Tūc aūt caput ipſi⁹ cō
terit̄ cū in pncipio ɔflictus ipſe ɔuincit̄. Hie/
ro. Lubricus ē hoſtis noſter antiqu⁹ ſerpens.
ꝛ niſi capite teneat̄ ſtatim elabit̄. Secūdo p/
pter peccatoꝝ oneratōeȝ. Greg. Pctm̄ quod
p penitētiā nō abluit̄ mox ſuo pondere ad ali
ud trahit. vt patet de Dauid ꝛ Chayn. Ter/
cio ppter ire dei pūocatōem. Eccli. v. Ne tar
des ɔuerti ad dn̄m ꝛ ne differas de die in diē
ſubito enī veniet ira dn̄i ꝛ in tpe vindicte di/
ſperdet te. ad Roma. ij. Scd̄m duriciā tuā ꝛ
impenitēs cor theſaurizas tibi irā i die ire ꝛ
reuelationis iuſti iudicij dei. O q̄ȝ durū ē pro
tare irā dei. Act. ix. Durū eſt tibi ɔtra ſtimulū
recalcitrare. Eccl. xxxviij. Altiſſimus creauit
de terra medicinam. ꝛ vir prudens nō abhor
rebit illam. Quarto ppter pene augmentatio
nē. Grego. Creſcēte ɔtumacia merito creſce
re debet ꝛ pena. Aug. Nullū malū impunitū
nullū bonū irremuneratū. Apoca. xviij. Quā
tū glīficauit ſe ꝛ in delicijs fuit tm̄ date illi tor
mentū ꝛ luctum. J Quarto piculoſum
ē ppter debilioꝛē ſurrectōeȝ. q: debilior ad ſur
gendū ē de pctō. nā ille qui nō pōt leuare ſe
pctōꝝ dū minus eſt quō cum maius eſſe de
bit. Un̄ legit̄ in vita ſpatꝝ. Beatus Arſenius
qui habitauit i heremo talē vidit viſionē. ve
nit ad eū vox dicēs. Ueni ꝛ oſtendā tibi opa
hoīm. Et egreſſus vidit ethiopē cūdam ɔ
dentē ligna ꝛ facientē grandē ſarcinā. ꝛ tem
ptauit leuare eā. ſed p magnitudine nō pote
rat. ꝛ iterū cedebat alia ligna et addebat ſarci
ne. quā cū iterū leuare tēptaſſet adhuc minus
potuit. ſic enī crebr⁹ ſe fruſtra fatigauit. Tan
dē expoſuit ꝙ ſic eſt ꝛ de hoīe qui oneratus eſt
mult̄ pctis. et alia atq̄ȝ alia q̄tidie ſuperaddit
que aliq̄n neceſſe eſt ſuccūbere ꝛ eoꝝ ponde
re piclitari. Sexto ppter ſeuerā dei ɔminatiōē
Lu. xiij. Niſi pn̄iaȝ habueritis oēs ſimul pe
ribitis. q: nullū pctm̄ actuale mortale remitti
tur ne actu penitēdi. vt dicit. s. Tho. p. iij. q. Pſ.
Niſi ɔuerſi fueritis gladiū ſuū vibrauit arcū
ſuum tetēdit ꝛc. Et magiſter in. iiij. diſt. xiiij.
Pn̄ia longe poſitis eſt neceſſaria ut appropi
quāt. Et iterū ppter ignorātiā ɔuerſione et
dei miſeratione incertitudinis ɔdnōem. Jo
helis. ij. Quis ſcit ſi ɔuertatur ꝛ ignoſcat de
us. Sexto ppter bonoꝝ pditōem. Eccle. ix.
Qui i vno peccauerit multa bona pdet. Eſt ſ
ctus Tho. In peccato mortali ɔſtitutus fa
ciens bona opa nō meret̄ quodcunq̄ȝ tpale ſit
tempore. q: dicit Aug. Peccator nihil eſt i cō
ſpectu dei. i. ad Choꝛinth. xiij. Si charitatē
nō habuero nihil ſum. intellige ex condigno
ſed tamē ex largitate ſua et mera bonitate de
us nihil boni irremuneratū relinquit. Et hoc
eſt quod dicit Hiero. ꝛ habet̄ de pe. diſt. iij. c.
ſi q̄n videris. Deus nō obliuiſcit̄ paucorum
bonoꝝ in multitudine peccatoꝝ. Aug. Nul
la bona ſunt deo accepta que ante oculos

aloꝝ opeꝝ admixtione maculãtur. K
(d)iceres ḡ. nõ ꝓderit ieiunare exiſtẽti ĩ pecca/
mortali. Ubi ſciendũ ꝙ ieiuniũ in peccato
(m)ortali valet ad tria. Primo vt ieiunãs obe/
(di)entiã ſeruet eccleſie. nã ſi nõ ieiunaret: tunc
(v)no peccatũ aliud nouum mortale faceret
(S)c'do ad caſtitatẽ iducit. Prouer. xxvi. Cũ
(de)fecerint ligna extinguetur ignis Hugo de
(s)cto victore. Jeiunium occidit vicia. libidi
(n)em extinguit. Tercio ad celeriorẽ ↄuerſionem
(dis)ponit. q2 ſi ieiunat corpus affligit ⁊ magis
(h)abilitat ad gratiã. ſi elemoſinã dat ipſa et
(ac)cipiẽtes illã intercedẽt ꝓ eo vt citius ↄuer/
(tatur). Et hinc eſt aliquãdo ꝙ duo peccant vno
(mod)o. vnus ↄuertit. alter indurat. vt patet de
(P)haraone q̄ ↄtẽpſit audire verbũ dñi ⁊ ipm
(co)gnoſcere. Exo. v. Neſcio dñm. ⁊ quis ẽ dñs
(vt) audiã vocẽ eius. Et ꝑ ↄſequens obdurat⁹
(pe)rijt i mari rubro Exo. xiiij. Et de nabucho
(dono)ſor: q̄ auſcultãs verb Danielis dixit ei.
(Qu)ãobrẽ rex ↄſiliũ meũ placeat tibi. et pctã
(el)emoſynis redime. et iniq̄tates tuas miſcd'ijs
(pau)peꝝ. forſitan ignoſcet de⁹ delict͛ tuis. Et
(ſic) cõuerſus magnificauit dñm. Dan. iiij.
(Vn)de dr̃ de pe. di. v. c. falſas. vbi Gre. ait ↄſulẽ
(du)m eſſe i pctĩs exñtib⁹ vt bona facere nõ di/
(mi)ttãt. vt deus cor illoꝝ cit⁹ illuſtret ad peni
(tenti)ã. vt pꝫ de Raab Joſue. vi. q̄ inuenit gra/
(tiam) i oculis filioꝝ iſrl'. eo ꝙ abſcõderit nũcios
(quos) miſerãt vt explorarẽt hiericho. Quapro/
(pte)r bona opa neq̄q̄ ſũt ptermittẽda. et ſi nõ
(vale)nt ad vite meritũ. pſunt tñ ad faciliorẽ cõ
(uer)ſionẽ ↄſequẽdã. Quã nobis ↄcedat ⁊c.
De eadẽ dñica. Sermo. lxij.

Cum ieiunaſ

ſet. xl. dieb⁹ ⁊. xl. noctibus poſtea eſurijt Mat. iiij. L Pro in(tro)ductiõe talis ori͛ queſtio quare xp̃s ieiuna(re) voluit. xl. dieb⁹ cũ ieiunium ordinatũ ẽ ad (re)preſſiõꝫ laſciuie corpis. ⁊ vt ſenſualitas ſbij(ciatu)r rõni. ⁊ in xp̃o oĩa fuerũt rõni ↄſona. pro/(pte)r qđ ipe ieiunio nõ indiguit. q̄re ḡ ieiuna/(re v)oluit. Rñdet Baſili⁹. pmo vt ſuo ieiunio (ieiuniu)m inſtauraret ⁊ nobis exemplũ ieiunij pbe(ret). iuxta illud Aug. Dis xp̄i actio nr̃a ẽ iſtru(ctio): vt dixit Joh. xiij. Exemplũ dedi vob vt (qu)ẽadmodũ ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis (Vn)ꝺ xp̃s põt dicere ad nos illud Judicũ. vij. (Qđ) me facere videritis hoc facite. Jd'o Bern. (Si) xp̃s ieiunauit ꝓ nobis cur nõ cõe ſit h' ie(iuni)ũ oib⁹ xp̃ianis. cur mẽbra nõ ſequunt͛ ſu/um caput. Si bona ſuſcepim⁹ ab hoc capite mala q̄re nõ ſuſtineam⁹. an reſpuere triſticiã volum⁹ ⁊ cõicare cuꝫ iocũdis. oẽ qđ paſſus ẽ ꝓ nob factũ ẽ. Nõ ẽ eñ magnũ cũ ieiunare cũ xp̃o qui ſeſſur⁹ ẽ ad eius mẽſam i glĩa patꝛ cũ ipſo. hec ille. Sc'do ieiunare voluit ad oñ dendũ ꝙ volẽti vincere diabolũ neceſſe eſt ie iuniũ. De quo xp̃s Matt. xvij. Hoc gen⁹ ſcꝫ demonioꝝ nõ eijcit͛ niſi ꝑ ieiuniũ ⁊ orõeꝫ. De quo Hiero. Ardẽtes ſagitte diaboli ieiunio/rũ frigore ſunt reſtringẽde. Dicit͛ nãq̄ꝫ Prouũ. xxvi. Cũ deficiũt ligna extinguet͛ ignis. ſic ig nis praue ↄcupiſcẽtie ⁊ tẽptatõnis diabolice ꝑ ieiuniũ extinguit͛. vt figurat͛ Judith. xij. et xiij. Judith ieiunãdo ⁊ orãdo ad veſperã am putauit caput oloferni s. ſic ⁊ nos caput dia/boli. Tercio ieiunare voluit tãdiu vt ſe deuꝫ ⁊ hominẽ oſtẽderꝫ. deum oſtendit ſe in hoc ꝙ tãdiu cibo caruit Sed diceres. tñ Moyſes ⁊ helyas etiã tãdiu ieiunabãt. Chriſ. rñdꝫ hoc eſſe veꝝ virtute aliena. xp̃s vero virtute ꝓpria. Sed veꝝ hoiem ſe oſtendit cũ eſurijt. d' quo thema. cũ ieiunaſſet ⁊c. M Nota de ie iunio vidẽda ſunt quinq̄ꝫ. Primo cur ieiuni um inſtitutũ ſit. Sc'do quare nõ ieiunamus eo tpe quo xp̃s ieiunauit. Tercio q̄liter habꝫ fieri nr̃m ieiuniũ. Quarto qui ſunt q̄ tenẽtur ad ieiunãdũ. Quito q̄ ſunt vtilitates ieiunij De pmo. ſ. cur ieiuniũ ſit inſtitutũ ẽ ſciẽdũ ꝙ ieiuniũ inſtitutũ eſt ꝓpter q̄ttuor. Primo ꝓ pter patrie reuerſionẽ. Sc'do ꝓpter decimati oneꝫ. Tercio ꝓpter pctõꝝ ſatiſfactionem. Quarto ꝓpter gr̃aꝝ ꝓmotõꝫ. Primo iſtitu/tũ ẽ ieiuniuꝫ ꝓpter patrie reuerſionẽ. De quo Gre. Sicut ꝑ gulã in pmis parẽtib⁹ de pa/diſo cecidim⁹. ita ꝑ ieiuniuꝫ reuocamur. Uñ canit eccleſia. Paradiſi portas apit nob ieiu nij tps. ⁊ Mat. ij. dr̃ de trib⁹ magi͛. ꝑ aliã viã reuerſi ſunt i regiõꝫ ſuã. Qđ exponẽs Gre. di cit. Regio nr̃a padiſus ẽ a q̄ ſupbiẽdo ꝑ ino/bedientiã. viſibilia ſequẽdo ꝑ ↄcupiſcentiaꝫ. cibũ vetitũ guſtãdo ꝑ gulã receſſim⁹. ita appe titũ carnis refrenãdo ꝑ abſtinẽtiã redeamus Uñ lupus licet voraciſſimũ animal ſit. tñ ci bũ illũ cũ quo captus ẽ nũq̄ꝫ comedit. prius eñ fame moreret͛ punicẽs in ſcipo ꝙ ꝑ gulã ſit am in foueaꝫ ẽ deiectus. Sic ⁊ nos ꝑ gulam in foueã huius mundi cecidimus. ideo nun/q̄ꝫ iteꝝ eã reſumamus. Greg. Contraria con trarijs curant͛. Dicit nãq̄ꝫ Aug. li. i. ↄtra Juli anũ. Si eua ieiunaſſet a ligno nõ iſto indige remus ieiunio. egrotamus ꝑ gulã. ſanamur ꝑ abſtinentiam. quia nõ ieiunauimus a pa/

radiſo cecidimus. Igit nūc ieiunamus vt ad paradiſum redeamus. ¶ Scōa cā inſtitutōnis eſt ꝓpter vite noſtre decimationē. vt cū toto anno remiſſius ꝙ̄ licētius ī comeſſationibꝫ ⁊ carnalibus deſiderijs plus debito voluptati magis ꝙ̄ neceſſitati indulgētes vixi/mus ſoluētes tūc decimas anni. ⁊ in eodē abſtineamus et recupemus quod alijs tpibus nos deliquiſſe nouimus. Jō de ꝯſe. di. v. c. quadrageſima. inqͣt Gre. Quadrageſima ſūma obſuatōe ē obſuāda. q2 ipſi dies decime ſūt anni. Jubemur etiā ab omnipotēti deo dare decimas oīm que poſſidemus. ſic ⁊ decimas dierꝫ. vt vnuſquiſqꝫ inqꝫtum virtus ſuppetit carnē maceret. deſideria affligat ⁊ ꝯcupiſcētias turpes interficiat. vt ſic iuxta aplm̄ hoſtiā viuā offerat. d̄ q̄ ad Ro. xij. Obſecro vos frēs p miſcdiam dei vt exhibeat' corpa vr̄a hoſtiā viuentē ſctām deo placētē. Tercio inſtitutū ē ieiuniū ꝓpter pctōꝝ ſatiſfactōꝫ vt pctā que p voluptates et delectatōes carnales ꝯmiſimꝰ p abſtinētie afflictōem emēdemꝰ. De q̄ Orige. Dignū reor frēs ꝙ ab ipſis q̄ꝫ licitis abſtineamꝰ vt ea nob̄ q̄ ꝑus ꝯmiſimꝰ illicita cōdonētur. Quid v̄o eſt ꝯdonari ꝯmiſſa niſi ieiunio breui ieiunia redimi ſempiterna ī gehēna vbi nunꝙ̄ cibꝰ ē. vbi guttā aq̄ diues poſtulauit ⁊ adhuc accipe nō meret. ¶ Quarto inſtitutū ē ieiuniū ꝓpter ſpūaliū ꝑfectuꝫ ꝓmotōem. nā ieiuniū deuote exhibituꝫ ꝑparat locum oīm grāꝝ ⁊ ſpūiſancto. De q̄ Ber. Jeiuniū nō ſolum obtinet veniā ſed ⁊ impetrat grām. nō ſolū delet ꝑterita ſed etiā futura repellit. vt habet Act. ij. Diſcipuli ieiunī acceperunt ſpmſanctū. dicit glo. ī tanta copia ꝙ vlterius mortaliter nō peccauerūt. ꝓpter qd̄ dicit Hiero. in epl'a ad Lucinū. ⁊ hr̄ in canone. lxxvi. di. vtinā. Utinā inquit omī tpe ieiunare poſſemꝰ. qd̄ in actibꝫ aploꝝ die pēthecoſtes ⁊ die dnīco aplm̄ Paulū ⁊ cū eo credentes feciſſe legimꝰ cū ſpmſctm̄ receperunt. Sic tu ſi vis hr̄e grām ſpūſſancti ſtude deuote ieiunare. Dicit nāqꝫ Gre. Qui corꝑali ieiunio vicia ꝯꝑmis. mentē eleuas. virtutē largiris ⁊ ꝑmia. Ecce ieiuniū mentē eleuat ſed cibꝫ ꝗ̄grauat. Un̄ Lu. xxi. Attēdite vob̄ ne forte corda vr̄a grauent crapula et ebrietate. Jō Hiero. Modicus et tpatus cibꝰ aīe ⁊ carni vtilis ē. ¶ Dixi ſcōo videndū ē cur nos eo tpe nō ieiunamus quo xp̄s ieiunauit. ſ. poſt baptiſmū eius. Nā ſexto die mēſis ianuarij baptizatus eſt. ⁊ ſeptima die ingreſſus eſt in deſtū ⁊ inchoauit ieiuniū. Rndet ſcm̄ s. Tho. ꝙ triplici de cā ieiuniū inſtitutuꝫ ē. Primo ad reꝑmendas ꝯcupiſcētias carnis. ſed illo tempe motus illecebris laſciuie ⁊ petulātie [illegible] tiores. ſ. tpe veris. ꝓpter qd̄ et ieiuniū [illegible] tum eſt iſto tpe. q2 dicit Hiero. p abſtinentiā cibi ⁊ potus frigeſcit venus. Jō. ij. Chor. vi. dicit apl's. In oībus exhibeamꝰ noſmetipſos ſicut dei miſtros ⁊c. ī ieiunijs ⁊ caſtitate. ſignificās ꝙ p ieiuniū caſtitas ꝯſuat. Scōo ieiuniū īſtitutū ē ad delēdū pctā. iō tunc [illegible] dꝫ obſuari cū optet hoies a pctis purgari [illegible] eſt tps añ paſca. vbi paſſio dn̄i deuote [illegible] brāda: recolēda: ⁊ ī eius memoriā euchariſtia ſincero corde ſumēda. vt in die paſce [illegible] exhortamur ī epl'a. i. ad Chorinth. v. Expurgate vetꝰ fermētum vt ſitis noua ꝯſperſio. [illegible] cio ieiunium ē inſtitutū ad eleuatōem mentium ī deum vt dictū ē. Sed añ feſtū paſce [illegible] tet maxime eleuari mētes ad memoriā paſſionis et ad gl'iam reſurrectōis. ꝓpter qd̄ ieiunium iſto tpe ē inſtitutum ab eccl'ia. De inſtitutione habet ī canōe de ꝯſe. di. iij. [illegible] ex ꝯcil'. agathen̄. Placuit vt oēs fideles [illegible] ptis diebꝫ dnīcis in q̄drageſima ieiunent. [illegible] ibidē. c. nō liceat. ex ꝯcil'. Martini pape. Nō liceat feria q̄nta frēs nouiſſime ſeptimane [illegible] iuniū ſoluere ⁊ oēm quadrageſimā [illegible] re. Glo. archidyaconi ſup verbo [illegible] dicit. Nihil reputat ieiunaſſe qui [illegible] nō ieiunat. ¶ Sed di. q̄re eccl'ia [illegible] it ieiunium p. xl. dies. Rndet primo [illegible] mus et peniteamꝰ q̄cq̄d ī q̄ttuor euāgelijs [illegible] decē pceptis trāſgreſſi ſumus. Scōo [illegible] capiti nr̄o xp̄o ꝯformemꝰ. q2 iſte numerus [illegible] antiq̄ miſterio ē ꝯſecratꝰ. Nā. xl. annis [illegible] deꝰ filios iſrl' ī deſto. xl. ſeptimanis fuit virginis vtero. xl. mēſibus pdicauit mundo. et xl. diebꝫ ieiunauit ī deſerto. xl. horis fuit ī ſepulcro. xl. diebꝫ ꝯſumpta ē oīs caro volucrū aīaliū ⁊ ſerpētū. excepto paucis q̄ erāt in archa. Ergo ī iſt'. xl. diebꝫ ⁊ nos abſtinere debemus. Sꝫ heu iā multi ſūt q̄s diabl'ꝰ tēptat d gula ⁊ hoc. v. modis. vt dicit. s. tho. ij. ij. q. cxlviij. et hr̄ in canōe de ꝯſe. di. v. quinqꝫ modis [illegible] Greg'. in mora. li. xxx. c. lviij. Quinqꝫ modis nos viciū gule tēptat. q̄ ꝯtinētur in [illegible] Prepropere laute nimis ardenter ſtudioſe. Primo cū quis ꝑuenit tps et anticipat horam prādij. ⁊ ſic peccauit Jonathas. i. Reg. xiiij. Un̄ debita hora prandij quadrageſime ē hora nona qua xp̄s expirauit. ⁊ illam horam nō debet q̄s ꝑuenire ſine cā vt aliquando fecit. De q̄bꝫ dicit canō de ꝯſe. di. i. Solēt plures qui

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

iunare putāt ī q̄dragesima mox vt signū
dierint ad horā nonā mādu care.q̄ nullate
s ieiunare credēdi sunt si añ mādu cauerit
ꝗ vesptinū celebratur officiū.ↄcurrendū
est ad missā.audit̄ missaꝝ solēnijs ⁊ ve/
tinis officijs:largitis elemosinis ad cibū
dendū est. Si vo aliquis necessitate con
ctus fuerit vt ad missam venire nō valeat
nata vesptina hora ↄpleta ⁊ orōne sua p̄/
sa ieiunū soluat.hec canō. R Secū
grad⁹ gule est laute et delicate comedere
cā necessitatis sed voluptat̄.sic excesserūt
isrl' Num.xi.q̄ nō fuerūt ↄtēti de māna s;
erūt carnes cā voluptatis ⁊ gulosi appeti
q: dicit Aug. Nō cibꝫ sed appetit⁹ est in
a. Tercius modus gule ē nimis comede
t mēsurā q̄s excedat.⁊ sic peccauerūt sodo
Ezech.xvi. Hec fuit iniq̄tas sodome.su
ia.saturitas panis ⁊ abūdātia ⁊ ociū ipsi
filiaꝝ eius. Cōtra hoc dicit canō de con
v. Sint tibi quotidiana ieiunia refectō
atē fugiēs.nihil em̄ ꝓdest tibi biduo vl'
o trāsmisso vacuū portare ventrē si pari
struat. Quart⁹ mod⁹ est ardenter ↄcupi
vt faciūt qui cū cibaria i mēsam venerit
n absq; orōne ⁊ vllo signo crucis deuo/
In h̄ excessit Esau Gen.xxv.q̄ ita arden
cupiuit cibū lenticule q̄ vēdidit p̄moge
Aug. Nō vsus reꝝ sed libido ē in culpa
itus modus gule est studiose ꝑparare ciba
ū diuersis saporibꝫ ⁊ missas ⁊ p̄dicatōes
.s.mētis ⁊ aīe negligere. In hoc excesserūt
hely.i.Re.ij.q̄ accipiebāt carnes crudas
udiose ꝑparēt. Sic si de vicio gulositat̄
ipugnat⁹ fuerit r̄ndeat diabolo p sacraꝫ
rā.q: dicit Greg.sup Ezech. Uniuersa
munitio ↄsistit in sacro eloquio. Sic igi
ptū est. Nō in solo pane viuit hō sed in
verbo qd̄ p̄cedit d̄ ore dei.q.d. tu suades
bo corpali ⁊ nō spūali cum tñ q: hō ↄstet
plici natura.s.corpali ⁊ spūali.aīa.s.et
e duplici indiget cibo.aīa nāq; indiget ci
do.s.cibo mētis de quo tu taces .ideo tua
sio ē magis tēptatio q̄ ↄpassio.igit̄ ⁊c.

Tercio dixi qualiter nostꝝ ieiuniū de/
fieri. Pro quo notandum q̄ ieiunium de
fieri quattuor modis Primo cū plena cō
sione ad deū.d̄ quo Johel.ij. Cōuertimi
ne in toto corde vr̄o i ieiunio.fletu ⁊ plan/
Paꝝ em̄ ē abstinere a cibis ⁊ nō a vicijs.
lviij. In die ieiunij vestri inuenit̄ volun
vestra. ⁊ om̄s debitores vr̄os repetitis.ec
d lites ⁊ ↄtētōes ieiunatis.⁊ p̄cutitis pu/
gno impie.⁊ post paꝝ.nūquid tale ē ieiuniū
qd̄ elegi.q.d.nō. Isid. Qui abstinēt a cibis ⁊
nō a vicijs demones imitant̄.quibꝫ esca nō ē
sed sp̄ neq̄tia adest. Ideo dicit. Cōuertimini
ad me i toto corde ⁊ nō in dimidio.sicut illi q̄
ieiunio volūt placere deo ⁊ in pctīs manere ⁊
displicere. Cōtra quos dr̄ Eccī.i. Ne accesse
ris ad deū duplici corde.⁊ ibidē.c.ij. Ue du/
plici corde.⁊ pctōri terraꝫ ingrediēti duabus
vijs.nā Ozee.x.dicit̄. Diuisum est cor eoꝝ
nūc interibūt. T Et dicit i fletu ⁊ plāctu.
Nā hoīes flent duplicibꝫ de causis. Primo
cū charus amic⁹ morit̄.⁊ sic aīa chara p pctm̄
ē mortua. Ezech.xviij. Anima q̄ peccauerit ipa
morit̄.et si plāgis corpus amici mortuū.ma
gis debes deflere aīe ꝑprie mortē. Scd̄o flet
aliq̄s cū magnū thesauꝝ p̄dit.sic et flendū est
ꝑcioso thesauro aīe p qua pater tradidit fi
liū.⁊ filius dedit sanguinē suum et spm̄. Un̄
Math.xvi. Quā dabit hō ↄmutatōem p
aīa sua.q.d.nullā. Idcirco sic debet fieri ieiu/
nium vt prius ieiunetur a vicijs.deinū a cib
de ↄse.di.v.nihil.dicit Pius papa. Nihil p
dest ieiunare homī vel orare et alia bona opa
facere nisi mēs subtrahat̄ ab iniq̄tate.quapro
pter dicit Bern̄.i sermōe. Si sola gula pecca
uit sola ieiunet ⁊ sufficit.si aūt peccauerūt mē
bra cetera cur nō ieiunēt. Ieiunet ergo ocul⁹
ab illicito visu.auris ab auditu.man⁹ a tactu
cor a p̄uo desiderio.q: habet̄ i cano.de pe.di.
i.mēsurā.dicit Hiero. Nō valet abstinētia ci
boꝝ sine mortificatōe viciorꝫ. De q̄ Bern̄. Si
ne vera ↄuersione ad deū null⁹ patet accessus
ad vitā.nā sicut totū cor ē ꝑuersum i affectiōi
bus.sic ad deū dꝫ eē ↄuersum sil' cū mēbris q̄
arma fuerūt iniquitatis.quibꝫ pena debet̄ p
q̄litate ↄmissoꝝ.hec ille. U Scd̄o ieiu
niū debet fieri pura intētione.q: magister di/
cit in.ij.di.xl.c.i. Actus simplr̄ mali sunt qui
ꝑuersam intentionē habēt. Ratio Greg̃.xx/
viij.mora.c.xxxiiij.et deinceps. Intētio ꝓsti/
tuit fundamētū opi nr̄o.nā mala intētō facit
opus bonū nō valere. Bern̄. Intēde in deū ⁊
ꝑpter deū.in omni actōe bona da deo hono/
rē ⁊ tibi humilitatē.sic ⁊ de ieiunio. Tercio ie
iuniū dꝫ fieri cū ↄscie purificatōe.q: dic̄ chri
so. Nō valet op⁹ abstinētie sine mūdicia con
scie. Isa.i. Lauami mūdi estote. auferte ma/
lū cogitationuꝫ vestraꝝ ab oculis meis.co q̄
scribit̄ Eccī.xxxiiij. Qui baptisat̄ a mortuo:
⁊ iteꝝ tāgit eū q̄d ꝓficit lauatio illi⁹. Sic hō
qui ieiunat a cibis ⁊ nō a peccatis talis cibat
diabolū: vt dicit Petrus rauen̄. Ieiunātibꝫ

nobis diabol⁹ eſurit q̄ noſtris ſp ſatiat culpiſ, ex quib9 capit ſatietatē qn̄ volūtatē pcipit. h ē qn̄ pctōr ei⁹ volūtatē facit. Quarto ieiuniū dz fieri cū virtutū multiplicatōe. De q̄ Leo papa. Abſtinētia ſola nō ē fructuoſa niſi ad/dant cetera opa bona. ſ. elemoſina ꝛ hūilitas. De humilitate dr̄ pſ. xxxiiij. Humiliabā i ie iunio aiam meā. al's nō ꝓdeſt ieiuniū. vt di/cit Hiero. q̄d ꝓdeſt corpis abſtinētia cū int⁹ aīa tūeſcit ſupbia. Itē ieiuniū dz fieri cū el'y/na. q: dicit Ceſarius. Ieiunium ſine el'yna ē ſicut lucerna ſine oleo. Iō Iſa. lviij. Nonne hoc ē ieiunium qd̄ elegi. frāge eſurienti panē tuum: ꝛ egenos vagoſq̄ʒ induc in domū tuā. cum videris nudū opi eum ꝛ carnē tuā ne de/ſpexeris. Nā ſm̄ Amb. Illud ieiuniū dn̄s ap ꝓbat qd̄ ad oculos eius manus el'ynaꝝ leuat

X Dixi quarto videndū ē de ieiunio q̄ ad h obligent. Et r̄ndet ſm̄. ſ. Tho. i. q. ij. q. cxl/vij. ar. iiij. q̄ dicit. Oīs xpian⁹ qui venit ad ter ciū ſeptēniū. i. ad. xxi. annū tenet ad h ieiuni um ex ſtatuto eccl'ie vt ſemel i die comedat ci bum q̄dragesimalē. Nā dicit. ſ. Tho. q̄tiens in die comedit ex ꝯtemptu vltra ſemel totiēs frāgit ieiunium ꝛ venit ꝯ eccl'ie ſtatutum. Et dicit notāter comedit. p qd̄ innuit cib9 ſum/ptus ad nutritōz. De alijs ſ͛o q̄ manducant vt medicamētum ſecus ē. Nā cibi ſunt q̄dru plices. Prim⁹ ē cib9 qui p̄ncipal'r ordinat⁹ eſt ad nutriendū corp⁹: vt ſunt panes piſces pul mētaria. ficus. vue. amigdala. pira. poma. nu ces nō ꝯfecte ꝛ oīa ſilia. de quib9 nō licet mā/ducare extra horā vnice comeſtōis. ꝛ q̄ ſec⁹ fa cit agit ꝯ ſtatutum eccleſie ꝛ ſoluit ieiunium. Scd̄s cib9 eſt qui māducatur nō p modum nutrimēti nec nutrit corp⁹: ſʒ ſumit p moduʒ medicamēti expellens ſupflua corpis: vt ſunt pillule ꝛ ſilia. ꝛ talia nō ſoluunt ieiuniū eccl'ie licet nature. Terci⁹ cib9 ē qui nō nutrit ꝺ ſe ſʒ ſumit vt medicina ad alterādū cibū ſumptuʒ vt meli⁹ digerat. ſicut zinziber ꝛ muſcatum ꝛ ſpecies aromatice. q̄ eni de illis ſumeret ex cā ſā dicta nō p hoc veniret ꝯtra eccl'ie ſtatutuʒ Quartus cib9 ē ꝯfectionū ꝛ electuarioꝝ. De his. ſ. Tho. in ſcd̄a ſcd̄e ſup. iiij. ſen. dic. Si aliquo mō nutriāt nō tn̄ p̄ncipaliter aſſumā tur ad nutriēdū ſed ad digeſtionē ciboꝝ non ſoluunt eccl'ie ieiunium niſi adeſſet immode rata libido vel fieret in fraudē. vt ſi eis in ma/gna quātitate vteret vt alijs cibis ad famē ex tinguendā.

Y Sed di. quid de potu an p potum ſoluat ieiuniū. R̄ndet. ſ. Tho. vbi ſ. q̄ eccl'ia inſtituendo ieiunium nō intendit interdicere niſi binā manducatōꝫ. ſed potus nō ē māducatio. igit q̄ potat extra ho/rā vnice comeſtōis nō dr̄ ꝓpter hoc man ducare. nec ideo dicit ſtatutum eccl'ie frāgere niſi i fraudē faciat vel imoderate potu[illegible] q: ſic poſſet peccare ꝛ meritū ieiunij pdere ſi cut ille qui imoderate in vna comeſtōe cibū ſumit.

Sed di. ſunt ne aliqui pſone q̄ excuſari de pcepto obſeruātie huius vel al/rius cuiuſlibet ieiunij. R̄ndet. ſ. Tho. ꝛ Pe trus ꝺ palude. ꝛ Durādus ſup. iiij. [illegible] ſed in his vbi eſt legitimū impedimētū ꝛ [illegible] nabilis cā. Et p̄mi qui excuſant ſunt iu uenes qui nō dū attigerūt. xxi. annū. [illegible] ſunt i ſtatu augmēti et idigēt cib9. Cō[illegible] tn̄ ē vt etiā hoc tpe ad ieiunādum ſe [illegible] pl⁹ vl' min⁹ ſm̄ modū ſue etatis ꝛ poſſibilitatis. Iuniores ſ͛o religioſi ſm̄ Guilhelmū [illegible] uēdo ieiunium debēt ſe ſbmittere [illegible] latoꝝ.

Y Scd̄i ſunt ifirmi q̄ excuſan tur ꝓpter debilitatē ꝟtutis naturalis [illegible] mus nimis grauaretur ſi deberet [illegible] ſumere qd̄ ſufficeret p diē naturalē. Et [illegible] pter cibaria ieiunātium q̄ ꝯ muniter [illegible] ſunt infirmitati. ꝛ etiā ꝓpter hora comeſtiōis que cōmodoſe ab infirmis nō poteſt ſeruari. Sed dicit Guil. q̄ p quanta [illegible] tate ieiuniū ſoluēdum ſit ſup hoc [illegible] iudicio boni viri. Sed ſm̄ Tho. videtur [illegible] ere q̄ ſi eſt tāta ꝛ talis q̄ eud'ēs eſt q̄ nō [illegible] patit ieiunio. vel q̄ ieiuniū eſſet [illegible] infirmitatis ꝛ i piculum corpis [illegible] p ſe poſſet ſoluere ieiunium. Si aūt [illegible] bium tunc ſtādū eſt iudicio [illegible] diſcreti viri ſciētis noſcere cām [illegible] niūm nō ſemp nocet infirmis [illegible] vt notatur i collecta de ieiunio [illegible] ſolēne ieiunium qd̄ aīabus [illegible] dis ſalubriter eſt inſtitutū.

Z Tercij q̄ excuſantur ſunt paupes qui nō pn̄t ſemel ha bere i hora comeſtōis qd̄ ſufficeret ad victum vni⁹ diei. vt ſunt oſtiatī mēdicātes. Si [illegible] pn̄t ſemel hr̄e qd̄ eis ſufficiat ad vnā comeſti onē nō excuſant ꝓpter paupertatē a ieiunio ec cleſie. Quarti ſunt laboratores. de quibus ſ. tho. Si ſunt ſerui ꝛ ruſtici obligati [illegible] ad laborādum. ꝛ talē laborē nō pn̄t [illegible] ieiunio excuſant. Si autē volunt[illegible] alijs laborāt ē diſtinguēdum. q: ſi [illegible] aliūde poſſunt ſibi ſufficere quo ad neceſſaria vite tunc tenent ieiunare. Si aūt nō pn̄t niſi laborēt. ꝛ tn̄ cū minori labore q̄tn̄ [illegible] q̄ ad mendicē pn̄t acq̄rere q̄ [illegible]

urā gerūt adhuc tenet ad ieiuniū Si au
i pñt laborare ꝙ victū ſibi ⁊ ſuis neceſſari
acq̇rāt niſi ieiuniū frāgāt. nec pñt aliūde
ere de q̄ viuāt: tūc pñt ſm̄ diſpēſatōꝫ ſui
dotꝫ ieiuniū ſoluere ⁊ laborare ꝑ acq̄ſitōe
ſſarioꝝ vite. Ex illo patet ꝙ intētio maio
ieri nō neceſſarij nō excuſat hoīes a pctō
ter h̄ ieiuniū ſoluāt. Silr̄ qui cōducunt
ios ⁊ pactū ponunt vt ieiuniū frāgāt vt
qꝫ forti⁹ laborēt peccāt. niſi feſtinātia ope
ceſſarij h̄ req̇rat. vt ꝓpter hoſtes aut ꝑ
nundatōes aq̄ꝝ. aut ꝓpter aliquā aliāꝫ
a cām ꝓpter quā res deſtrueret ⁊ periret ni
ināter occurreret. A Quinto q̄ excu
unt ꝑegrināt̄es. De quib⁹. s. Tho. Si
natō ꝯmodoſe differri pōt aut diminui
detrimēto nō ſunt ꝓpter h̄ ieiunia eccl'i
ꝑtermittēda. Si aūt immineat neceſſi
atim ꝑegrinādi ⁊ magnas dietas faciē
cū h̄ ieiunia nō pñt obſuari non obli
ad ieiunādū. videt̄ tñ ꝙ i talib⁹ recur
ad diſpēſatōeꝫ ſupioris. niſi forte ali
ō eēt ꝯſuetū. q꞉ plati diſſimulantes vident̄
ꝫta annuere. Sed ꝑegrinatio volunta
xcuſat dimiſſionem ieiunij ecclie. Si
onit a ꝯfeſſore tunc coaptādū ē tp̄s vt
eiunij fractōne fiat. Si vō ieiuniū oc
infra tp̄s ꝑegrinatōis tpand⁹ eſt labor
ieiuniū ſiml' poſſit obſuari. q꞉ nō videt̄
ficiens trāſgrediēdi generale ꝑceptū ec
llud qd̄ voluntarie aſſumit̄ ab homine.
ō imponit̄ a ſimplici ſacerdote. B
i ſunt mulieres ꝑgnantes ſiue lactātes
ieceſſitas debilitatis corpalis impedit
tenent̄ ad ieiuniū. q꞉ debēt accipe cibū
ū ꝑ ſe. ſed etiā ꝑ nutrimēto fetus. ⁊ etiā
nātes varia ſolēt hr̄e deſideria ciboꝝ di
. vbi eīn timet̄ ꝓbabiliter de piculo ea
borſu non ſolū pñt. ſed ſemꝑ tenent̄ ſol
iuniū. Sed di. vtꝝ vxores ꝓpter phi
n viroꝝ debeāt dimittere ieiuniū. Rñ
mo. licet dimittere debeant vota. nō tñ
a ab eccl'ia inſtituta. niſi forte ꝓpter ſcā
itādū. ⁊ tunc ſacerdos diſpēſare poſſit.
i. vt ꝯſtitueret̄. hoc etiā vult Hoſt. Sꝫ
ꝫ ieiunia poſſint redimi. Rñdet Inno
as. Ieiunia eccleſie non pñt redimi niſi
eſſitatis ſbſit. ſed ieiunia voluntaria poſ
edimi etiā ſine vlla cauſa ⁊ intermitti. q̄
pnīa imponunt̄ redimi pñt autoritate
is. vt patet extra de voto ⁊ vo. redēp. c.
e. ⁊ duob⁹ ſeq̄ntib⁹. ⁊ di. lxxxij. c. pſby
ſi. C Dixi q̄rto videndū ē de ieiu

nij vtilitate. q̄ ē multiplex. Prio ꝑ ieiuniū of
fenſa dei placat̄. De quo Ione. iij. cuꝫ ciuitas
magna niniue interire debebat: tunc ꝑdicaue
rūt ieiuniū trib⁹ dieb⁹ hoīb⁹ ⁊ iumētis. Et ſub
dit ibidē. Uidit de⁹ opa eoꝝ q꞉ ꝯuerſi ſunt de
via mala: ⁊ miſert⁹ ē de⁹ ſuꝑ maliciā quā locut⁹
fuerat vt faceret eis ⁊ nō fecit. Sic etiā hr̄ Heſter. iiij. ꝙ Heſter trib⁹ dieb⁹ ieiunādo ſniam
de morte iudeoꝝ datā reuocauit. Scdo ꝑ ie
iuniū orō exaudit̄. Iſi. Per ieiuniū orō pene
trat celū. i. Eſd. viij. Ieiunauim⁹ aūt et roga
uim⁹ deū nr̄m ꝑ h̄ ⁊ euenit nob ꝓpe. Nā di
cit Petrus rauen̄. Cū ꝑ ieiuniū caro macerat̄
ſpūs expeditior ad ꝯtemplationē reddit̄. Nā
aues pingues ſunt tardioris volat⁹. Idcirco
inſtituit eccl'ia vigilias ⁊ ieiunia in ꝓfeſtꝭ ma
gnis cū deuotiōi ⁊ orōi inſiſtere debem⁹. Io
s. Hiero. ꝯ Iouinianū dic̄. Nihil ita ſbtiliat
hoīs ingeniū ſicꝑ ꝑcitas cibi ⁊ pot⁹ ⁊ ieiuniū ri
te ſuatū. Et dicit notāter rite ſuatū ꝓpter in
diſcretū ieiuniū. De q̄ Hiero. De rapīa holo
cauſtū offert q̄ corp⁹ imoderate ꝑ ieiuniū ca
ſtigat. q꞉ id qd̄ ē ad neceſſitatē ꝯſuatōis vite
hoīs nō ē ſubtrahēdū. eo ꝙ dicit apl's. Rōna
bile ſit obſequium veſtꝝ. Roma. xij.

De eadem dñica. Sermo. lxiiij.

Ductus eſt ie
ſus i deſertuꝫ a ſpū vt tēptaret̄ a
diabolo. Mat. iiij. D Pro
introductōe thēatis orit̄ queſtio. vtꝝ tempta
tio ſit appetenda vel deſideranda. Rñdet. s.
Tho. in. ij. ſcripti. diſt. xxi. q. i. arti. iij. ⁊ in p te
iij. q. xli. ar. ij. in rn̄ ad ſecundū argumētū di
cens. Temptari ſimpliciter acceptū nō eſt de
ſiderandū nec appetendū. q꞉ tēptatio ꝑ ſe or
dinata ē ad hoīs ꝑditōem. ad ſalutē vero nō
ordinat̄ niſi ꝑ accidēs. ſ. ꝑ hoc ꝙ adiuuatur ꝑ
auxiliū diuine grē. ſed tēptari ⁊ vincere. ſupa
re ⁊ victoriā obtinere. hoc ē appetēdum. q꞉ ſic
temptari i ſe nō eſt malū. ſed magis ad virtu
tis exercitiū qñ viriliter reſiſtit̄. ꝓpter qd̄ dice
bat dauid pſ. xxv. ꝓba me dñe ⁊ tempta me.
Ideo Aug. ſuꝑ verbo dñice orōis. Et ne nos
inducas in temp. dicit. Nō oram⁹ ne veniant
temptatōes. ſed ne inducamur i tēptatōꝫ qd̄
ē ſuccūbere tēptatōi. nā ſine dei adiutorio re
ſiſtere tēptatōib⁹ nō valemus. Et iō vult ro
gari a nob ne inducamur i tēptatōem. vt erepti a caſu tēptatōis h̄ bñficiū ab ipo nos ha
bere ꝯgnoſcam⁹. Et hinc ē ꝙ dicit ſanctus Tho.
vbi. s. Sꝫ q꞉ ꝓpter noſtrā fragilitateꝫ victo

ria nimis dubia eſt. iō ſecuriꝰ fugit temptatō
q̄ꝫ q̄rit. Iſid. Quotiēs oꝛit tēptatio toties dꝫ
ſubſequi orō. vt ꝛ ſaluatoꝛ docuit Luce.xxij.
Oꝛate ne intretꝭ i tēptatōꝫ. q꞉ dicit Amb. Ni
hil ei fit niſi qđ deꝰ facit aut fieri p̄mittit. Po
tens eſt ḡ deus volūtates a malo in bonū fle/
ctere ꝛ etiā tēptatos labi p̄mittere. iō neceſſa/
riū ē nobis oꝛare ꝛ dicere cū pſ. l. Spū p̄nci/
pali ɔfirma me. Jō ꝛ ipſe ob h̄ a ſpū ductꝰ eſt
i deſtū vt tēp. ꝛc. E In v̄bis p̄miſſis duo
innuunt. Pꝛio p̄ponit fugā ſcti noſtri redem
ptoꝛis. ibi. ductꝰ ē i deſer. Scđo ſbiungit cām
malicie ipſiꝰ tēptatoꝛis ibi. vt temp. a diabolo
De p̄mo dicit. Ductꝰ ē ihs. Diceret q̇s q̇d fe/
cit ihs i deſto p hos. xl. dies. R̄ndet ſymon d̄
caſſia. ex euāgelio nō h̄r aliud niſi q᷑ iciūauit
ꝛ tēptatꝰ fuit. ſꝫ q̇dnā facere debuit O q̄ꝫ dure
ieiunauit ſqualida facie ab inedia et ieiunio
cruciatꝰ. nō h̄ns matrē neqꝫ aliū q̄nqꝫ hoiem
i deſto ſodalē. ſꝫ inter beſtias ɔuerſatꝰ ɔſoꝛtio
angeloꝝ nō carebat qui ɔſoꝛtiū hoim declinā
bat. nō fouebat domo. ſup hoim naturā age
bat. carebat lectulo. nec puluinar ſupponeba
tur diuio capiti hūanitꝰ q̇eſcēti. ſedile nō erat
ei. terra ſtratū fuerat. carebat tugurio. nullā
habuit domunculā. nec aliq̄ tecto tegebatur
ab intēpeſtate aeris. nō erat viriditas gramis
hiemis. nec arboꝛes erāt frōdoſe folijs. nec ha
bitaculū ſibi feciſſe legimꝰ vbi ſteti ſſent pedes
eiꝰ. ſed oīno penā ei dabat locus ꝛ tp̄s. Quid
igit fecit ludebat cū beſtijs: aut doꝛmiuit ali/
q̄n cū nō comedit. q. d. nequaqꝫ. Et ſbdit ſy/
mō de caſſia Quid igit faciebat temerariū eſt
diffinire qđ nō ſcp̄ſerunt celica notarij. Sed
indubitāter credimꝰ q᷑ in oībꝰ agebat ſalu/
tē oim noſtꝝ oñdēs p exemplū q᷑ hō p̄us dꝫ
h̄re ſuippiꝰ q̄ꝫ alteriꝰ curā. Sꝫ di. quō pia mr̄
ſuſtinebat eiꝰ abſentiā. R̄ndet ſymon d̄ caſſia
di. Ipſa nouerat filij volūtatē et eiꝰ ſalutꝭ nr̄e
recupande ineffabilē atqꝫ infallibilē actōis p
oꝛdinatiōꝫ. ꝛ ſic āmodo ipa erat ſbiecta filio i
regimie quē vſqꝫ mō habuit ſbiectū moꝛe hu
mano. ꝛ cogīſcebat i eo eternū p̄poſitū p ſalu/
te hūani generꝭ reſtaurāda. et q᷑ innuit ſcti fu/
gā. F Dixi ſcđo ſbiungit cām fuge. cum
dicit. vt temp. a diabolo. Pro q̄ ſciēdū q᷑ tres
habemꝰ hoſtes aiaꝝ nr̄aꝝ. ꝛ i hoc triplices ha
bemꝰ tēptatiōes ad pctā inclinātes. ꝛ vt ſepiꝰ
vincētes. ſ. carnē. demonē ꝛ mūdū cū mēbris. ſ.
malꝭ hoībꝰ. Tēptat eīn nos caro ſuis delicijs.
de q̄ Sal.v. Caro ɔcupiſcit aduerſus ſpūm.
Tēptat nos mūdꝰ honoribꝰ ꝛ diuitijs. d̄ quo
Joh.xvi. Preſſurā i mūdo habebitꝭ. Et.i. Jo

hā. ij. Omē qđ ē i mūdo ɔcupia carnis ē con
cupia oculoꝝ ꝛ ſupbia vite. Tēptat [illegible]
p̄uis ſuggeſtōibꝰ. inſidijs ꝛ blādicijs [illegible]
ens nocte ac die querēs quē deuoꝛet. i. Pet.
Primū hoſtē. ſ. carnē vincere debem [illegible]
eiꝰ delicias. i. Choꝛ. vi. Fugite foꝛnicatōēꝫ. Se
cundū hoſtē. ſ. mūdū vincere debemꝰ [illegible]
do. De q̄. i. Joh. ij. Nolite diligere mū[do] ſi
q̇s diligit mūdū nō ē charitas pris i eo. Ter/
ciū hoſtē. ſ. diabolū vincere debemꝰ [illegible]
do. Ber. Nō ſentit penā q̇ non ɔſentit [illegible]
pā. G Itē nota vltra hec oia ad[illegible]
ta generalia ſūt coadiuuamēta [illegible]
tueri ꝛ defendere ꝛ ad reſiſtēdū [illegible]
libet tēptatōꝫ ad qđcūqꝫ viciū inclinā[ti]
iuroꝛia eliciunt ex dictꝭ Guilhel. [illegible]
ctatu ſuo de v̄tutibꝰ. Primū ē q[illegible]
cū offendit omnē ſpēm v̄tutis [illegible]
ɔnexionē. et iō ex q̄libet ſpecie v̄tutis [illegible]
ſibi remediū inuenire ɔ oēm culpā [illegible]
Et ɔ quācūqꝫ tēptatōꝫ dat exēplū [illegible]
ſic. Cū q̇s tēptat de vxoꝛe p̄ximi [illegible]
ptatꝰ i hac tēptatōne recurrat ad [illegible]
ɔſulat eā. ipa ſibi dicet. nequaq̄ [illegible]
q꞉ intoxicatū atqꝫ moꝛtifex ē [illegible]
ptatis. ſi biberis certe moꝛieris. [illegible]
ptatꝰ ɔſulit timoꝛē ad abſtra[illegible]
malo obijciet ei tremendū finale [illegible]
oiaqꝫ iſernalia ſupplicia q̄ oportet [illegible]
tali feda ac breuiſſima delectatōe. [illegible]
cit. q̇d mihi talia offers i terris [illegible]
cū expectētā grādia bona i celo. [illegible]
nec dimittā illa etna gaudia p̄p [illegible]
hi offers fallaciſſimā turpiſſimā [illegible]
voluptatē. Charitas dicit. ego [illegible]
mihi charꝫ. q̄re p̄ tā vili p̄cio [illegible]
amittā. graꝫ eiꝰ diligo. iō nō [illegible]
eū miſerrima voluptas. Caſtitas dicit. [illegible]
laboꝛas. puritatē mihi [illegible]
xp̄o rege regū i baptiſmo [illegible]
lud nullo mō polluā nec infringā [illegible]
mihi puritas mea ꝛ cādoꝛ [illegible]
nata coꝛpiſ tāqꝫ moꝛtē deteſtoꝛ. [illegible]
cit. miꝝ ē q᷑ tu plumis et puluinarib[us] [illegible]
me ɔtendis q̄ nō timeo moꝛtē ſub [illegible]
dios et ignes para ſum ſuſtinere p[ro]p[ter] [illegible]
meū ihm xp̄m. Sanctitas dicit. [illegible]
dei viui ꝛ templū ipſiꝰ factū i bap[tiſmo] [illegible]
ſecratū qđ violare ꝛ polluere nō [illegible]
dicit. tu mihi obijcis ꝛ p̄mū [illegible]
nā luxurie. neſcis q꞉ ego ſum [illegible]
inquinatū cadit. Et q̄ diuine [illegible]
poꝛe dulcoꝛata gaudeo vas [illegible]

cedeq me maledicta belua. Et ſic dictū ē de
ꝫ temptatōe carnis quō hō pōt ſe ꝯ eā ſm
dū ꝓdictū defendere. ita pōt ſilr fieri ī oibꝫ
ꝫ tēptatōibꝫ ꝯſiderādo cuiuſlibet ꝟtutis
mitatē. ꝓꝓā opatōꝫ. effectū eꝰ. cauſalita
nodos. materias ⁊ fines cuiuſlibet eaꝝ. ſic
ī qualibet virtute inueniunt diligēter ad/
tēti plura repugnātia cuilibet vicio ꝙ pōt
ponere tēptātibꝫ iſtis. ſ. demoni. carni. mū/
ꝫ tēptatōibꝫ eoꝝ. H Scdm remedi
⁊ iuuamētū ad pugnādū ꝯ tēptatōes eſt
leratio horrende turpitudis huiꝰ vicij ad
ēptās nitit allicere ⁊ deducere. ⁊ ꝯſideratō
nocumentoꝝ q̄ illud viciū ꝯſueuit facere
ībꝫ ī bonis tꝑalibꝫ. ꝯplexionibꝫ. in corpi
⁊ ī naturalibꝫ. Et inſup ꝯſideratio ꝓcio/
is virtutiſ oppoſite ⁊ oīm bonoꝝ q̄ eadem
hominibꝫ affert. Exemplū. ſi tēptet hō de
. cogitet ꝙ multa mala opata ſit antiq̄tꝰ
nibꝫ. nā ꝓmos pentes ex ꝑadiſo expulit.
oꝝ fulmina adduxit. ociū em̄ ⁊ abundā
nis peccare fecerūt ſodomā: vt habetur
ꝯ. xvi. Hoc vicio ppl's iſrl' irā dei meruit
r in pſ. lxxvij. Adhuc eſce eoꝝ erant in
oꝝ: ⁊ ira dei aſcēdit ſup eos. Multa eti/
odie mala hoibꝫ opat. qꝛ corpa deſtruit
tas ī eis infirmitates generat. vitā abbre
. ⁊ mortē an̄ tpus adducit. qꝛ multo plu/
rapula ꝙ gladio interficiunt. Aīabꝫ etiā
tplr nocet. qꝛ cuꝫ in ſe ſit pctm̄. multa eti
ex ea oriunt peccata alia. vt ſunt luxuria.
tas. diſcordie. cecitas intellectus. auari/
Appetunt em̄ guloſi diuitias ꝓpter cōſe/
delectatōnes ſenſuales. ad quā ſequit oīs
iniuſticie vt furtū. rapina. oīs iniuſta ab
. Silr cū homo temptat ꝑ gulam: cogi/
a bona que oppoſita virtus. ſ. temperātia
afferre. quoꝝ multa ſupius ſunt enume/
Cū em̄ mō dicto ꝑpendit ⁊ cogitatur ꝑ/
as virtutis ac eiꝰ vtilitas ⁊ bona q̄ homi
. ⁊ ſimul cogitatur turpitudo vicij ꝑ qđ
ptat ⁊ eiꝰ vilitas ac multiplicia nocumē
e homi affert. tunc ipa tēptatio q̄ſi vulne
debilitat ⁊ ꝓſternit. et tandē totaliter di/
et quēadmodū exhibita luce tenebre defu
it. ſic ꝙ hō a ſe pctm̄ ꝑ qđ temptat: reijcit
liter ⁊ abominat. I Terciū ē incēti/
ad vicia ⁊ occaſionum declinatio ⁊ fuga
em̄ remedia ꝯ tēptatōes ſunt q̄ſi inſtru
diaboli ad nos tēptandū. q̄bꝫ ſublatiſ de
ē ad nocēdū. ad hoc autē valde coopa/
t hō cuſtodiā habeat ſenſuū exterioꝝ. ꝑ
em̄ fiunt ꝓmo immiſſiones cogitationū

malaꝝ q̄ ſunt ſagitte tēptatoris q̄ſi a remotis
emiſſe. poſtea deuenit ad gladios. cū. ſ. cogita
tionē ſubſequit delectatio. ⁊ ſic tandeꝫ fit con/
greſſus luctatōis quaſi inter brachia cū. ſ. ſu/
ꝑuenerit ꝯſenſus. tunc em̄ hō q̄ſi inermis vi
ipſius tēptatoris ſuccūbit et ꝓſtratꝰ oppmit.
Sūt em̄ ſenſus nr̄i corporei exteriores tanꝙ
feneſtre corporis: ꝑ q̄s oīa exteriora mittūt nun
cios ſuos ad interiora ad humanū animū v/
bi cauſant multas cogitatōes malas. multa
deſideria inordinata ⁊ cetera hmōi. ꝺ quibus
hō temptat ⁊ ad varia pctā inclinat. Vnde ꝗ
remediū ē ſenſus cohibere. ⁊ oēs pctōrum fu/
gere ꝑ poſſe occaſiones. K Quartū reme
diū ⁊ iuuamētū ꝯ tēptatōꝫ ē diuinoꝝ eloqui
oꝝ recordatio. ī quibꝫ inueniunt ꝟba medi/
cinalia ꝯ oēm vexatōem ſpūalē. ⁊ etiā exem
pla de his q̄ ſilia paſſi ſunt ⁊ remedia q̄bꝫ ad/
iuti tēptatoibꝫ ꝓualuerūt. Et itē ꝯminatōes
ꝓmiatōes. ꝯmēdatōes ⁊ alie q̄ſi infinite ꝯſo/
latōes quibꝫ hō aīari pōt ad fortiter ⁊ virilit
reſiſtēdū. Quintū remediū ē ꝯſiderare ꝙ di/
gnū ſit ⁊ ꝙ debitū vt fideles ſimꝰ dn̄o qui taꝫ
multa ⁊ magna bona nob fecit. qꝛ nos creauit
aīam ⁊ corpꝰ dedit. a m̄rno nos vtero egreſſos
fouit et cuſtodiuit. et vſqꝫ nūc rexit et gubna/
uit. ⁊ ita de alijs innumerabilibꝫ bn̄ficijs. hec
em̄ ꝯſiderāda ſunt ꝑ q̄ꝝ ꝯſideratōe ⁊ cogniti
one animemur ad defendēdū honorē eiuſdeꝫ
dn̄i nr̄i ꝯ demones ⁊ oēs inimicos eiꝰ ſollicite
cauēdo ne aliq̄d honoris vl' reuerētie ei ſbtra/
hat vel aliq̄d iniurie inferat. L Sextū ē
ꝯſideratio dignitatis ⁊ nobilitatis hūane cō
ditōis. qui em̄ illā intelligit ⁊ diligēter ꝯſide/
rat nullatenꝰ in tāta immūdicia pctōꝝ ꝑſiſtit
et cloacā ipſā de facili ꝓijcit ⁊ ꝯculcat. ꝓpter h̄
Tullius ī li. tuſculanaꝝ q̄ſtionū dicit. ꝙ om
nē animi ſedatōem ī ꝯſpectu poſitā ꝯtēnit hu
mana nobilitas. Nā ꝓpter hmōi dignitateꝫ
hūanā verecundiſſimū videri dꝫ homi cū ipe
deſcēdit ad opa brutoꝝ ⁊ nō potius eleuat ad
opa ꝟtutū. et ſic ad ꝯuerſatōꝫ angeloꝝ ⁊ intel/
ligētiaꝝ cū quibꝫ ſm ꝑtē potiorē. ſ. rōem ꝯue/
nit. Rex em̄ potēs et nobilis valde verecūda
ret opibꝫ ſutorie aut agriculture ſe applicare.
In h̄ em̄ videret degenerare a ſua nobilitate. ⁊
incompabiliter plus degenerat hō declinans
ad petulātiam brutoꝝ ⁊ ad vanitates q̄ſlibet
atqꝫ ſpurcicias mūdanoꝝ refugiēs. M
Septimū ē ꝯſideratio vilitatis ⁊ indignita/
tis eoꝝ q̄ nos vincere conātur. ſic ſunt res ali
que inanimate. vt vinū. diuitie. caro. pecunie
brutalitates et mollicies. valde enī verecūdū

ſibi reputaret nobilis ⁊ famoſus miles vici a vili pſona vl' ribaldo aliq̃. ita ⁊ nos valde opprobrioſum reputare debem⁹ vinci a reb⁹ qui iuſſime ſunt reſpectu hoīs q̃ tā nobil' ⁊ ſm potiorē ſui ptē. ſ. aīam ſpūalis res eſt. cuius rōnis iudicio corpus p oīa ↄformari ⁊ ſubeſſe deberet. Octauū eſt ↄſideratio ꝙ ↄſecrati ſumus ī baptiſmate. ⁊ ꝙ ibi character xp̄i nob impreſſus ē, ꝓpter qđ valde verecundū ē hoī aliquā deordinatōem aut turpitudinē admittere in ſe ⁊ ī virib⁹ aīe ſue. hoc eñ hō ꝗ̄ʒtulecunq̃ʒ honeſtatis facere refugeret ⁊ fieri abhorreret ī eccleſia aut alio loco ↄſecrato. quāto mag' hō ī ſeipo vereri dʒ de hmōi cū magis ↄſecratus ſit. Sāctitas quippe xp̄iani hoīs cuiuſlibʒ ⁊ ſanctimonia aīe tāto maior ē tātoq̃ʒ venerabilior ꝗ̄ʒ ſanctitas templi materialis ꝗ̄ʒto ſitas eſt pſtātior figura. ⁊ ꝗ̄ʒto res ē ſblimior ſuo ſigno. qꝛ ſanctitas q̃ eccl'ijs pſtatur ī ↄſecratōe epalī: ſignū eſt ⁊ figura ſanctitatis baptiſmalis. iuxta illud apli. i. ad Chor. iij. Templuʒ dei ſanctū eſt qđ vos eſtis. ſi igit̃ quis veretur aliq̃d turpe facere ī eccl'ia ↄſecrata ꝓpter figurā ⁊ ſignū ſanctitatis, ꝗ̄ʒto fortius ī ſeipo propter veritatē ſcītatis. Nā dicit apl's. i. Chorin. iij. Neſcitis qꝛ templū dei eſtis ⁊ ſpūs dei habitat ī vobis. Si quis aūt templū dei violauerit diſpdet illū deus. Ad idē facit etiā ↄſideratio imaginis dei ī nobis. qꝛ ad imagineʒ ſuā fecit deus ſpm̄ nr̄m. Si igit̃ imago lignea crucifixi ī veneratōe eſt habēda ⁊ nō inquinanda. vt habet̃ de off. or. c. q. li. vi. in fi. ꝗ̄ʒto mag' imago dei viua q̃ ē humana aīa. qꝛ pſtātior ē omi re corꝑali. De quo Bern. ī lib. meditationū. Totus mūdꝰ ille nō pōt eſtimari ad ꝓciuʒ vni⁹ aīe. Jdeo ſollicite eſt curādū ne eam maculemus. De quo Deute. iiij. Cuſtodi temet ipm̄ ⁊ animā tuā ſollicite. Rō Aug. qꝛ maius eſt damnū ī amiſſiōe vnius aīe q̃ʒ mille corporum. Jdeo Eccli. x. Fili ī māſuetudine ſerua aīam tuā: ⁊ da illi honorē ſm meritū tuū. Jndignū eñ ē vt creatura rōnal' ī hoc deū ī honoret ī q̃ eā deus p ceter' creatur' honorauit. Jō Bern. ſup Cāti. dicit de dignitate aīe. ⁊ de ei⁹ mūda ↄſeruatōe ī hec verba. O aīa inſignita dei imagine. decorata dei ſiīitudine. redempta ſanguine. ⁊ ſbdit. Quāto aīa cognoſcit meli⁹ ſuā originē ⁊ dignitatē. tāto ampli⁹ erubeſcit vitā degenerē. nā aīa ē dei ſpōſa ⁊ regis regum ſoror ⁊ filia. Jdcirco impia temeritas ē corruptibilib⁹ et infernalib⁹ eaʒ exponere. ¶ Nonū ē imitatio celeſtis regis ad pugnādū ↄ hoſtes aīaꝝ nr̄aꝝ iā victos. Aug. De⁹ de celo nos inuitat dī. Certate adiuuabo vos et coronabo. qꝛ nobiſcū eſt ī hac pugna. Hiere. xx. Dñs mecū eſt tāq̃ʒ bellator fortis. ꝑs. Cū ipo ſum ī tribulatiōe. Decimū ē ↄſideratio ꝙ hō oēs actus ſuos tā exteriores q̃ʒ interiores facit ī cōſpectu dei ⁊ ſctōꝝ angelorꝝ. malū qđ nō faceret ī ↄſpectu hoīs ꝓpter verecundiā ⁊ timorē plus vitare debʒ ī oculis dei oīa videntis. Jdeo Boe. de ↄſol'. li. v. ꝓſa vlti. dicit. Magna nobis indicta ē neceſſitas ꝓbitatis cū oīa agimus añ oculos iudicis cuncta cernētis. ꝓuer. xv. Jn omi loco oculi dñi contemplant̃ bonos ⁊ malos. Jdeo erubeſce aīa mea in ↄſpectu ſponſi ⁊ dñi dei tui aliq̃d turpe facere in quo poſſes ſibi diſplicere. nec cogites aliq̃d mali vnq̃ʒ te poſſe ab ocul' ei⁹ abſcondere. ad Heb. iiij. qꝛ oīa nuda et apta ſunt oculis ei⁹. Vndecimū ē mort' memoria que certiſſima. ⁊ hora mortis penit⁹ incerta. Et ħ remediū docet nos ſcptura Eccli. vij. Jn omnib⁹ opib⁹ tuis memorare nouiſſima tua ⁊ in eternū nō peccabis. Et Socrates. Summa philoſophia ē meditatio mortis aſſidua. nā memoria mortis appetitū voluptatis extinguit. De quo Hiero. in ep'la ad Paulinū. facile contēnit q̃ ſp ſe cogitat moriturū. ¶ Duodecimū ē ↄſideratō ipi⁹ carnis hūane. q̄m cito horrēda mortua ad quā nūc viuā inordinate afficimur. Que quidē caro vt dicit Jnno. a pncipio ē ſperma. in medio ſaccus ſtercorum in fine cibus vermiū. Aug. Cogita igit̃ caro ī puluerem diſſolut̃ vbi tunc ſuperbia vbi ceruix erecta. vbi verboꝝ iactantia. vbi ornatus veſtiū. vbi varietas deliciaꝝ. voluptas omniū euanuerūt. et amatorē ſuū miſerrime dimiſerunt. Hec Aug. ī li. de medita. Jdeo recitat Guilhelm⁹ pariſieñ. ꝙ hoc remedio vſus ē quidā iuuenis ī ptib⁹ Burgūdie. accepit n. caput cuiuſdā ſpecioſe mulier' defūcte poſtq̃ʒ putrefacta fuerat. ⁊ caput illud carnib⁹ denudatum. ⁊ illud deferebat ſecū vt quotienſcunq̃ʒ arripet euʒ carnis temptatio intueret̃ illud vt p hoc diſpliceret ei pulcritudo carnis vane quā ſciebat cito p mortē ⁊ putrefactionē ad illā deformitatē ꝑuenire. ¶ Tredecimū eſt ↄſideratio ignis gehēne et penaꝝ infernaliū que ſunt eterne duratōnis ⁊ intollerabilis acerbitate. qui eñ illa attēte ↄſiderat ſine dubio de calore illi⁹ ignis eterni ſibi refrigeriū faciet ↄ temptatōeʒ. Jſa. xxxiij. Quis poterit habitare de vobis cū igne deuorāte. aut q̃s habitabit ex vobis cū ardorib⁹ ſempiternis. Nā ſicut puulis oſtēditur virga vt timore a puerilib⁹

libꝫ ſtulticijs deterreantͣ. Sic hō ſibi ꝓpꝰ dz
ponere infernalē carcerē ⁊ eternā penā vt nō
ſentiat pctīs. Quia dicit Athanaſius. Qui
mala egerunt ibūt in ignē eternū. Decimūqr
remedium ēꝯſideratio nobilitatꝭ ⁊ pcioſi/
tis brauij ⁊ corone quā rex celoꝝ pollicetͣ fi/
deliter certātibꝫ ⁊ vincētibꝫ. ad Ro. viij. Nō
nt ꝯdigne paſſiones huiꝰ tēpis ad futuram
iam q̄ reuelabitͣ ī nobis. Etenī exq̄ tot ⁊ tan
diſcrimina vilipēdūt pugnatores ſclares ⁊
q̄ quiqꝫ tpalibꝫ cū magna difficultate et vi
piculo ꝓ glia decertātes momētanea aut ꝑ
ercede viliſſima tpali. Quid facerēt labora
tes ſpūales ſi lucide attēderēt q̄ta ſecurita/
et facilitate ꝯſeq̄ poſſent ⁊ obtinere illa q̄ ꝑ/
ittuntͣ ī celꝭ. Decimūquintū ē deuota implo
tio diuini auxilij. ⁊ inuocatio ꝑiſſimi atqꝫ
ꝑtiſſimi auxiliatorꝭ dei: vt nos adiuuet ⁊
tēptatōem nō inducat. i. induci nō ꝑmit
. Si enī ipe ꝓ nobis q̄s ꝯ nos. Ro. viij. Hu
auxilij neceſſitatē ſciēs eccl'ia ad oīs ho/
dicit. Deus ī adiutoriū meū intēde. ⁊ ſepe
mās ad dn̄m di. ps. xxxiij. Expugna ipu
ātes me. Et itē. Exurge ī adiutoriū mihi.
cit enī ſe viribꝫ ſuis tot ⁊ tātis certamibus
poſſe ſufficere. ſcḋm q̄ ſcptū eſt ps. cxxvi. Ni
dn̄s cuſtodierit ciuitatē fruſtra vigilat qui
ſtodit eā. ℚ Decimūſextū ē adhibi/
o alicuiꝰ moleſtie aut afflictōis ꝯbeꝝ vel la
oꝝ vl' alteriꝰ talis remedij. ⁊ ſi nō ꝯgruat illḋ
ꝑ qualibet hora. maxime tn̄ ꝑ tpe blādientis
tēptatōis petulātis carnis ⁊ laſciuietꝭ ſaluber
rimū ē illud apponere. vt recitat idē Guilh. ḋ
quodā q̄ hoc remedio vtebatͣ. Quidā enī epi
copꝰ habuit certa ferrea inſtrumēta ſic apta/
a ī ſe vt abſqꝫ vulneratōe caro humana vehe
mēter pūgi poſſet. ⁊ moleſtiā doloris vehemē
s abſqꝫ vlla ſanguis effuſione inferrēt. Hoc
rtificiū ipe ſenſu ⁊ expiētia docebat addiſce/
volētes pungēs eoꝝ corpa fortiter. ita vt ip
os ꝯpelleret ad clamorē. ⁊ ita leui aliqn̄ corpo
is afflictōe magna carnis tēptatio extingui
ur. Eccli. xi. Malicia vniꝰ hore obliuionē fa
cit luxurie magne. Bern̄. Vulnus corpis ſa/
nat vulnus mētis. Decimūſeptimū remediū
ē refrenatio malaꝝ cogitationū. Naꝫ ab ipſa
cogitatōe incipit temptatio immiſſa a demo/
ne. ꝓpter qḋ ipſa temptatio velut caput anti
qui ſerpētis eſt refrenāda vt dicit Hiero. Ipe
ſerpēs lubricus totus niſi ꝑ caput teneatͣ ſta
tim elabitͣ. i. niſi cogitatōni a ꝑncipio reſiſtatͣ
eius naqꝫ caput debile ē et facile ꝯteri poteſt a
ꝑncipio. De quo Hiero. Dū ꝑuulus ē inter/

fice eū vt nequitia elidatͣ in ſemine. Nā ꝓphe
ta dicit. Beatus qui tenebit ⁊ allidet paruu/
los ſuos. i. malos motus. mox vt naſcuntͣ eij/
ciet vt nō ſint ī augmētū ⁊ ad petrā. i. ad xpm̄
hoc ē q̄ ꝓpter xpm̄ mox eis reſiſtat. Et talꝭ ob
tinebit hic veniā ⁊ in futuro ſclo gl'iam ſempi
ternā. Quā nobis ⁊c.

Dn̄ica Remiſcere. Sermo. LXIIII

Miſerere mei

dn̄e fili dauid Mat. xv. et legitͣ
ī euāge. hodierno. ℞ Pro
introductōe oritͣ queſtio. ex quo hec mlier fu/
it aliena et gētilis: quis ipſā docuit vel traxit
ad petēdum xpi ſuffragia. Rn̄detͣ inſpirata fi
des xpi ⁊ grā qua cognouit deū eſſe bonū. ſine
quo nemi bn̄ eſt. nec voluit aliud hr̄e bonū ni
ſi deū. Vn̄ Aug. in li. de natura boni dicit. Ta
le bonū deus eſt vt nemi eū deſerēti bn̄ ſit. Et i
rebꝫ creatꝭ nullū ē bonū quo aīa ſit btā niſi de/
us. Ex his ꝯbis oritͣ ſcḋa cā ſiue ratio. Nam
cū mēs eius fuit grauata ⁊ dolor cordis inte/
rior. ⁊ cū cognouit q̄ eſſet a deo fide ſepata. ca
nis noīata: ⁊ filia a demonio capta dolebat ⁊
plāgebat ⁊ medicū querebat dicēs. Miſerere
mei dn̄e fili dauid. Tercia rō eſt vulgata fa/
ma xpi luce clarior. Ipſe enī eſt lux vera q̄ illu
minat oēm hoīem venientē in hūc mdm̄. Jo/
hā. i. Illuminauit eā egreſſus de terra geneza
reth relictꝭ calūniatoribꝫ. ſ. iudeis. ſeceſſit in ꝑ
tes tyri ⁊ ſydonis q̄ erāt ciuitates gētiliuꝫ vbi
mulier chananea egreſſa clamabat. Miſere/
re mei dn̄e fili dauid. ℭ In ſumma euā
ge. duo innuuntͣ. Primo innuitͣ virtuoſitas
mulieris ſupplicātis. Scḋo ſubiūgitͣ pietas
exaudiēns. Primū pꝫ in ꝑncipio. Scḋꝫ ibi
O mlier ⁊c. De ꝑmo dicit. In illo tpe. ſ. cum
xps cibauit. v. milia hoim. v. panibꝫ ⁊ duobꝫ
piſcibꝫ. poſt h̄ iuſſit diſcipulos ſuos ire trans
fretū ⁊ venit ī terrā genezareth vbi ſcribe ſcā/
dalizati fuerāt ī doctria cū xps dixit. Nō lotꝭ
manibꝫ mādūcare nō coīnq̄nat hoīem. Tūc
egreſſus igitͣ ihs. ſ. ḋ terra genezareth relinqnſ
obſtinatos iudeos seceſſit ī ptes tyri ⁊ ſydōis
Hec ſcḋm Remigꝭ. fuerūt ciuitates gētiliuꝫ. dic
Chriſ. In h̄ fecit vt bonꝰ venator q̄ cū in vno
loco nō capit ad aliū ſe trāſfert. Et ſic ipe cū ī
terra iudeoꝝ ꝑ rete ꝯbi dei hoīes capere n̄ poſſꝫ
ī terrā gētiliū ſe trāſferebat. Nā cū iudei eſcaꝫ
dei abominabātͣ. tūc corꝑalē ſuā ill' ꝑn̄tiā retra
here voluit trāſferēs ſe ad gētiles. ℭ Sꝫ
di. tn̄ docuit diſciplos Mat. x. In viā gētiū

ne abierit. Rñdet Chriſ. h̄ ē ver ad p̄dicādū.
Igit̄ ſcribit Marci. vij. occultabat ſe ip̄m. q̄z
dr̄ ibidē. Et ingreſſus domū neminē voluit
ſcire. ⁊ nō potuit latere. ip̄e em̄ inhibebat diſci
pulis inuitatōem illo⁊ ⁊ nō receptōem ſi p̄ ſe
venirēt. nā ⁊ ipſe ſic recepit tres magos qui e/
rāt p̄mitie gentiū. Jō ſubdit. Ecce mlier cha
nanea. ſ. natōe a chanaā q̄ fuit fili⁹ Cham fili
us noe q̄ p̄rē deriſit. Un̄ terra iſta dr̄ chana
nea. q̄z ipſe Cham p̄mo eā inhabitauit. A fi
nib⁹ illius egreſſa. Chriſ. Chananei expulſi
de terra p̄miſſiōis fuerūt prudētiores iudeis.
q̄z iſti xp̄m expellebāt. ipſi xo ſuſcipiebant. de
quo⁊ numero fuit hec mlier. Pro q̄ nota. nul
la res tal' eſt homi ita bona ⁊ p̄ficua q̄n etiam
poſſet ſibi eſſe damnoſa ⁊ ecōuerſo. verbi gr̄a
nā lux bona res ē. vt h̄r Geñ. i. Vidit deus lu
cē q̄ eēt bona. ⁊ tñ ſicut ſanis oculis p̄deſt. ita
egris nocet. Silr̄ diuitie terrene ſcienti illis bñ
vti ⁊ expēdere qñ ⁊ vbi oportet: p̄ſunt. ⁊ neſci
enti obſunt ⁊ nocēt. vt dicit Amb. Sic diui
tie ſunt impedimēta reprob. ita bonis ſunt ad
iuuamēta virtutis. Silr̄ ſicut bonū vinū mul
tū p̄deſt homi ſano ⁊ ſitienti. ita multū nocet
egro ⁊ febricitāti. Ita ē ⁊ de mulierib⁹. q̄z q̄dā
mulieres legunt̄ fuiſſe exēpla vicio⁊. q̄dā xo
īueniunt̄ exēpla p̄buiſſe virtutū. Nā prima
mulier. ſ. eua fuit exēplar inp̄atie. vxor loth
fuit exēplū inobediētie. Jezabel vxor Achab
fuit exemplū idolatrie. et ſic de mult' alijs. ita
ecōtra btā virgo fuit exemplar innocētie. An
na vidua fuit exemplū ɔtinētie. chananea fu
it exemplū virtutū ⁊ p̄nie. Un̄ de iſta ɔ̄rietate
admirās Orige. i omel'. dicit. Mira res mu/
lier caput pc̄ti arma diaboli. expulſio padiſi.
mr̄ delicti. corruptio legis antiq̄ veniebat ad
dñz ihm. nā ſicut eua p̄buit exemplū pc̄ti. ita
hec mulier erat nobis exemplū remedij. V
Nā q̄uis fuit gētilis tñ ɔmēdat̄ q̄ttuor v̄tu
tib⁹ p̄claris. Prio ɔmēdat̄ de fide q̄ notat̄ i h̄
q̄ fuerat gētil'. vt dicit Orig̃. Hec mulier nō
fuit oracul' incitata: nec doctrinis ſalutarib⁹
ībuta. nec xp̄i miracul' tracta. nec auditu edo
cta. tñ ihm ve⁊ deū ⁊ hoīem ē ɔfeſſa di. Mi/
ſerere mei dñe fili Dauid. Nā ei⁹ fides p̄bat̄ ī
multis. Prio i h̄. q̄z ip̄m p̄ virtutē p̄ntē vbiq̄z
veraciter credidit. ⁊ iō dicit Chriſ. nō attulit
filiā ſ3 fidē. nec rogat vt ad eā veniret ſic regu
lus fecit Joh. iiij. Na3 ipſa cogitauit. ipſe ē q̄
oīa nouit. abſentia videt tanq̄z p̄ntia. oīpotēs
ē. vñ Beda i omel'. Solo verbo ſalutem poſſe
dare credidit. cui⁹ p̄ntiā corpis nullā requirit
ſic cēturio Mat. viij. q̄ dicebat. Dñe nō ſum
digñ vt intres ſb tectū meū. Scđo p̄ſſa/
des i h̄. q̄z nullū aliū niſi xp̄m p̄ adiutorio in
uocauit. Dec q̄ Orige. O prudētia femine
iuit ad hoīes ſeductores. nō ēſecuta vanas fal
laces. nō ɔſuluit demōes. nō q̄ſiuit incanta/
gaturas. nō ɔfugit ad falſa p̄ſidia: vt aliq̄ p̄
ani faciunt q̄ a falſis vatib⁹ auxiliū poſtulant
ɔ̄ illud Leui. xix. Nō declinet' ad magos nec
ab ariolis aliq̄d ſciſcitemi vt polluamini p̄ eos
Et ibidē. c. xx. Aia q̄ declinauerit ad magos
ariolos ⁊ fornicata fuerit cū eis ponā faciē me
am ɔ̄ eā ⁊ iterficiā illā d̄ medio ppl'i ſui. Sic
em̄ mortuus ē Saul p̄pter inig̃tates ſuas. i
paral'. x. eo q̄ ɔſuluit phitoniſſā q̄ debebat ſu
ſcitare ſamuelē. vt h̄r. i. Regū. xxviij. Et dicit
Aug. q̄ nō fuit ſamuel i p̄p̄a forma ſ3 fuit dia
bolus in ſpecie ſamuel'. q̄ dixit ſauli. cras tu ⁊
filij tui mecū eritis. ſic mortu⁹ ē Ochoſias iiij
Reg. i. eo q̄ cōſuluit deū acharō. Qđ q̄ntum
p̄nūc multo min⁹ licet. vt h̄r in cañ. xxvi. q. v.
Nō liceat xp̄ianis tenere traditōes gentiliū
⁊ obſeruare vl' colere elemēta aut lune aut ſtel
la⁊ curſus. aut inanē ſigno⁊ fallacias. nec in
cantatōib⁹ herba⁊ q̄ medicinales ſunt aliq̄s
obſuatiōes vl' incātatōes liceat attēdere. Si
quis aūt pagano⁊ ɔſuetudinē ſequēs ſectā
cerit q̄nq̄z annis penitētiā agat. X Sed
heu ſūt aliq̄ allegātes. tñ ita euenit ſicut phi
toniſſa dixit. Rñdet Aug. dicēs i li. de ciuit.
dei. ⁊ h̄r i canone. xxvi. q. v. nec mir. Nec mi
rū de mago⁊ p̄ſtigijs. his em̄ potētis p̄ va
nū fallaciā illuditur curioſitas hūana quē
impudēter appetit ſcire qđ nulla rōne cōpe
tit inueſtigare. Hec ptās iō dat̄ immūdis
ſpiritib⁹ vt puerſos ſibi aptēt hoc eſt puerſos
hoīes. ſeducāt illos qui ſpernūt veritatē cre
dūt mēdacio. De quib⁹ ap'ls dicit. ij. Thim.
iiij. Erit em̄ tp̄s cū ſanā doctrinā nō ſuſtine
būt ſed ad ſua deſideria coacervabūt ſibi ma
giſtros prurietes aurib⁹. ⁊ a veritate q̄dē au/
ditū auertēt. ad fabulas aūt ɔuertētur. Et ta
les credētes talia p̄ſtigia grauiter ſunt punie
di. vt dicit canō. xxvi. q. v. ſi quis. Si q̄s cleri
cus aut monach⁹ vel ſecularis diuinatōes vl'
auguria eſſe crediderit obſeruanda vel ſortes
quas mentiunt̄ eſſe ſancto⁊ quibuſcūq̄z p̄
tauerit intimādas cū his q̄ eis crediderint ab
eccl'ie cōione pellantur. Silr̄ habet̄ ibidē c.
Qui diuinatōes expetūt ⁊ morē gentiliū ſe
quūtur. vel i domos ſuas hmōi hoīes intro/
ducūt exq̄rēdo aliq̄d arte magica aut expiādi
cā ſub regula q̄nquēnij iaceāt ſm gradꝰ p̄nie
diffinitos. Idcirco nō decet xp̄ianū aliunde

cilüz petere q̄z a xp̄o. iuxta illud pſ. lix. In faciem⁹ virtutē: ⁊ ipe ad nihilū deducet tri
lātes nos. Docuit nāqz aplus ad Col'. iij. ē q̄dcunqz facit; i v̄bo aut i ope: oīa in noīe
i nr̄i ihū xp̄i grās agētes deo ⁊ patri p ipm. n⁹ exēplū habem⁹ i hac m̄liere q̄ clamauit
ihm di. Miſerere mei dn̄e fili dauid. q. d. uid i miſc̄dia ɔſecut⁹ ē regnū. ⁊ ſic tua mi
ia ſup oīa opa tua. ḡ miſerere mei. Dauid llēdo fugauit diabolū vexātē regē Saul
ic tu p̄dicādo i pſalterio decē cordaꝝ expell' oniū. Dauid dimiſſis oui cul' patr; iuit et
uit fratres i iſrl' de manu golye. ſic ⁊ tu fili uid relictis. xcix. oniculis .i. nouē choꝝ an
oꝝ venisti ouē errantē q̄rere. Ecce filia mea ē ouicula errās et rapta a lupo. i. diabolo.
h est q̄d dixit. miſerere mei dn̄e fili dauid fi nea male a demonio vexat. Y Nota
bol⁹ hoiem vexare pōt. et ſic aūt vincere nō niſi volētē. vt p; p. b. Amb. i li. de btā vi
bꝫ. xv. q. i. c. nō ēdicente. Nemo noſtꝝ te id culpā niſi ppa volūtate ſe deflexerit. vo
ariū ſibi milite elegit xp̄s. volūtariū ſuū diabolus actōnat. neminē iugo ſuūtut' a
tū poſſidet niſi ſe ei p⁹us p̄ctōꝝ ere vēdide Nā licet ex pmiſſione diuīa hꝫ ptātem in
pe. nō tn̄ i aīa. vt p; Job. i. ⁊. ij. qui fuit pla ſi corpe a demōio. tn̄ dn̄s deus dixit. aiam
ſerua. Et ſilr' p; de. s. Anthonio qui corpa er fuit vexat⁹ a demonio. ſed nihil detrimēti
uſſus in anima. Et ſicqz filia hui⁹ mulier; ale vexabat a demonio mr̄ clamabat. miſere
mei. q. d. ſm Huge. Pars corpis mei viola . q̄ p⁹us erat filia mea iā ē facta demōis eſca
ſ pena eſt mihi dolor. ipa patit. ego deficio. leo torū ei⁹ aſpectū. manib⁹ crines ſpargi.
mas de ore fundi. audio eius luctū. nō au illi appropinq̄re. nō auſa ſum ɔtīgere. p
et me pauor. idcirco miſerere mei fili dd. q̄ſi nō me reſpicias peccatricē ſed miſculā. tu
de⁹ q̄ ſecreta q̄qꝫ noſti. ɔſidera dolorē quē ior. nō culpā q̄ rea teneor. nō ſm meā iu
iā mihi facias te depcor. ſꝫ ſm tuā magnā ſc̄diam. Z Sequit. q̄ nō r̄ndit ei ver
i. Hug. O mirū ⁊ inauditū negociū. hec ſic l' mulier obſecrat. clamat. plorat. ⁊ ɔſolator m lugētium nō r̄ndit ei verbū. Sed q̄re h.
det Beda di. Diſtulit r̄nſionē ſuā nō io q̄ ſeroꝝ pces dſpiceret cū dicat pſ. Deſideriū
uperꝝ exau. dn̄s. ⁊ q̄d pl⁹ ē. p̄parōem cordis audiuit auris tua. Sed io tacuit ſōs vi
⁊ medic⁹ ptraxit medicinā vt demonſtraret
u⁹ mulieris pſeuerātiā nob ſemp imitabilē

Sc̄do diſtulit bn̄ficiū curatōis vt cū maiori gratiaꝝ actōe recipet. Tercio ſm Hiero. vt deſideriū ei⁹ pl⁹ accederet. puerb. xiij. Spes q̄ differt affligit aīam. Quarto vt diſcipuloꝝ animos ipa excitaret. atqꝫ vt ipſi exinde ad intercedendū p̄ ea pl⁹ mouerent. nob i exēpluꝫ vt ad ſctōs dei ɔuertamur iugiter coꝝ auxiliū iplorādo. iuxta illud Job. v. Ad aliquē ſctōꝝ cōuertere. Ber. Si hic mortales exiſtes orauerunt p̄ pctōrib⁹. quanto magis cū imortales ſunt. q̄ btitudo i patria charitatē nō minuit ſed auget. A Sed hodie ſm Chriſ. de⁹ duplici de cā differt exauditionis miſc̄diam. Primo vt deſideria augmētent. Sc̄do vt habitā charius poſſideātur. Ido Aug. Si dn̄s dona ſua tardi⁹ dat ipa ɔmendat ⁊ nō negat. q̄ cito data vileſcūt. Dicit nāqꝫ Gre. Sacra deſideria ſi dilatione deficiūt deſideria nō fuerūt. Itē diſtulit ne daret occaſio iudeis xp̄m calumniādi ſi gētiles ptuliſſet eis i docēdo ⁊ ſanādo. ⁊ ideo ipſi fide eius ſuſcipe iuſte recuſarēt. Ideo ſbdit. ⁊ accedētes diſcipuli rogabāt eū dicētes Dn̄e dimitte eā q̄ clamat poſt nos. Hiero. Diſcipuli ignari diuini miſterij ⁊ miſc̄dia moti rogauerunt. Dn̄e dimitte eā. ſcꝫ quā tenes nō exaudiēdo. nā diſcipuli erubeſcebāt q̄ mulier clamabat poſt eos. Quib⁹ ipe reſpondēs ait. Nō ſum miſſus niſi ad oues que pierūt domus iſrl'. i. a iudea B Unde. s. Tho. pte. iij. q. xlij. ar. iij. Chriſtus miſſus fuit ad p̄dicādū iudeis. q̄ fuit eis ſpecialiter pmiſſus Iſa. xix. Mittet eis ſaluatorē ⁊ ppugnatorē qui liberet eos. Et hic ordo erat debitus pp̄ter cultū vni⁹ dei. io dicit. Nō ſum miſſus niſi ad oues. Huge. exclamat ibi di. O dn̄e quid ē h̄ verbū. q̄ eſt iſta excuſatō. nūquid es hō fact⁹ vt tm̄ vnū angulū ſaluares plebis iudaice ⁊ integꝝ mundū relinqueres. vicꝫ pontū. aſiā. egiptū. ciliciā. capadociam ⁊ ceteras ptes lybie ⁊ de hierlm tm̄ curas. nōne vides iniuriā patris tui i falſis ſimulacris. an nō p̄phete vulgauerūt. ſ. Dauid pſ. ij. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gentes. Iſaie. xi. Egredieť virga de radice Ieſſe ⁊c̄. Et ſubdit. In die illa radix ieſſe qui ſtat in ſignū p̄ploꝝ ipm gētes depcabunť. Et iacob. Ipe eſt expectatio gentiū. Gen̄. xlix. Malach. i. Ab ortu ſolis vſqꝫ ad occaſum magnū ē nomē meū in gētibus. ⁊ in omni loco ſanctificať ⁊ offerť nomi meo oblatio mūda ⁊c̄. pſ. xlvi. Om̄s gentes plaudite manib⁹. ⁊ Mat. vl. Ite ⁊ docete oēs gētes. Et nūc hec miſera gētilis rogat ⁊ obſecrat p̄ filia. ⁊ tu dicis. nō ſum miſſus ⁊c̄.

Venit cēturio rogās dediſti veniā ⁊ dixiſti cu
rabo ſeruū tuū. paliticos ſanaſti. leproſos mū
daſti. mortuos ſuſcitaſti. ſolā hāc mulierē mi
ſerā chananeā reſpuis depcantē ⁊ dicētē. Dñe
fili dauid miſe. mei. L Scđo ꝯmendaƚ
hec mulier ꝺ puriſſima paciēcia. q̄ iō dr̄ puriſ
ſima. q2 nihil verecūdie vel doloris. nil timo
ris vel ſupbie. nil murmuris vƚ grauitatꝭ ad
mutū habebat. cū ad petitōe3 eius xp̄s nihil
rn̄dit. Vn̄ Beda. Habuit hec mulier paciē
tiā q̄ ad pmā petitōem dn̄o ei nō rn̄dēte v̄
bū nequaq3 ceſſauit. ſed ampliori inſtātia au
xiliū pietatis eiꝰ implorauit. dās nob exēplū
vt in ꝯuicijs ⁊ iniurijs nō ſtatim exacerbemur
vt a pcib3 pijs ⁊ orōnib3 ceſſemus. ſi qđ volu
mus ⁊ petimꝰ a dn̄o nō ſtatim pſtaƚ. ſ3 ſine in
termiſſiōe oremꝰ. q2 multū valet orō iuſti aſſi
dua Jac. vl. Exemplū huiꝰ dedit nobis xp̄us
de amico petēte tres panes Lu. xi. Tercio ha
buit hec mulier ꝯſtantiā validiſſimā ⁊ hūili
tatē pbatiſſimā. nō ne fuit ꝯſtātia valida ⁊ hu
militas pbata q̄ nec ſpretu nec vitupio deijci
poterat ⁊ infringi. iā rogauerat clamādo ⁊ xp̄3
ve3 hoīe3 ꝯfitēdo. itē3 ppꝰ veīt maiori deſide
rio cordiſ. adorauit eū firmiori ſide diuitatꝭ at
q3 quē pus hoīem filiū dauid ꝯteſtabaƚ iā et
deū ꝯfitetur dī. Dñe adiuua me. q. d. dñe rex
regū q̄ ꝯtines thronos celo2 ⁊ abyſſus intue
ris adiuua. q2 tu potes et nemo pter te. Et tñ
ad oīa iſta durius rn̄dit incarnata dei ſapien
tia dī. Nō ē bonū ſumere panē filio2 ⁊ mitte
re canib3 ad mādūcādū. Nec adhuc his qui
dē verb infrigi potuit depcātis ꝯſtātia. exacer
bari pacia. humilitas ꝯculcari. neq3 fides vio
lari. ſed eā tenuit diuina potētia. regulauit ſa
pia. ⁊ indulcorauit clemētia. vt nō ſolu3 xp̄i
opprobriū tolleraret paciēter. ve3 ⁊ dictū eius
ꝯfirmaret gaudēter dī. Etiā dñe. nā et catelli
edūt de micis ⁊c. D Vn̄ q̄ter hec mulier
p xp̄m fuit pbata ī hūilitate ⁊ ꝯſtātia. Prio ī
duab3 petitōib3 ei nō rn̄dēdo nec exaudiēdo.
Scđo ipſam cani ꝯpando. Tercio pane cib3
cōi indignā dicēdo. Quarto a ꝯſortio filio2ū
repellēdo. Vn̄ Beda. Habuit nāq3 eadē mu
lier ꝯſtātie ⁊ hūilitatis inſigne pciū q̄ canib3
ꝯpata a dn̄o ab inſtātia pcādi nō deſtitit. nec
a ſpāde pietatis munere mente3 reuocauit.
ſed ſuſceptū libēter amplexata ē ꝯtumeliā. Et
nō ſolū ſe canib3 ſilem negat ſed ⁊ catellƚ equi
pandā ſe adiūgit. ꝯfirmās nāq3 dn̄i ſniam di
cētis. nō eſt bonū. i. ꝯgruū ſumere pa. fi. ⁊ mit
te. ca. rn̄dēs: etiā dñe. i. veraciter ita ē vt aſſerƚ.
q2 nō ē bonū ſumere ſalutē plebi iſrƚ celiꝰ deſti

natā ⁊ dare eā gētilib3. ſed tñ cū ad dicitur
⁊ catelli edūt ⁊c. prudētiſſime demōſtrauit
tā humilitatē q̄ le intꝰ pectorꝭ ſui habuerit
ſtantiā q̄ indigna fuit integris dn̄ice doctrine
epulꝭ. ſignis ⁊ miraculis q̄bus iudei rebātur
abūde. Sed ꝯgratulacōq3 gr̄a ei foret a dn̄o
partita hāc ſibi ſufficere ad ſalutē poſſe puta
uit dī. nā ⁊ catel. ⁊c. q. dī. nō mereor panē
ſedere ad mēſam cū nō ſim filia ſed canis
tñ ſum oīno repellēda. ſed peto vt colligam
cas panū. i. ꝯſequar minimā gr̄a3 vt ſanet filiā
meā q̄ eſt quaſi mica reſpectu miraculorum
ciſti iudeis. Certe inſpirata fides aptus
lā recognoſcere et pfiteri edocuit. Eccli.
Orō humiliātis ſe nubes penetrat. Vn̄
ius mulieris orō humilꝭ q̄ſi nubes penetrat
carnē. ſ. aſſumpte hūanitatis. ⁊ puenit ad
lū. ſ. diuinitatis. E Et ideo meruit
re a xp̄o vocē iocūditatis. Et ē ſcđm
quo innuit pietas xp̄i exaudiētis
mulier cui nō ſāguis ⁊ caro reuelauit
pr̄ meus qui ē ī celꝭ. magna ē fides tua
ta maior q3 archiſinagogi mat. ix. q̄ dixit
ni ipone manū tuā ſup filiā meā
maior q3 marthe q̄ dixit Jo. xi. Dñe ſi fuiſſes
hic fr̄ meꝰ nō fuiſſet mortuꝰ. fuit ē fides
tāta q3 meruit accipe qđ petiuit. Jōſben. fi
at tibi ſicut vis. q. d. eſto medicatrix
tatē tua3 fiat tibi. Et ſanata ē filia eius
hora. i. pfecte ſanata. q2 ī corpe ⁊ anima
Bern. ſup Cātic. omel. xxxij. Magna
merceƚ magna. q3 tum eñ in bonis
ſpeiq3 poſueris tm̄ poſſidebis.

De eadem dñica. Sermo. LXV

Miſerere mei
m dñe fili dauid Matth. xv. f

Pro introductōe qualꝭ queſtio. q̄
ſit maior turbatio vel pena quā pōt pati in
hac miſabili vita. Rn̄detur q̄ eſt ꝯſcia accu
ſans plena pctīs. qđ pbat Aug. ſup illo verbo
pš. Deus noſter refugium ⁊ virtus. dī. Inter
tribulatōes aīe humane nulla ē maior
q3 ꝯſcia delictis plena. ibi ſunt tribulatōes
turbatōes q̄ inuenerūt hoīem nimis. ⁊ tanto
acerbiores quāto interiores. Rō
ſum. bo. q2 vbicunq3 hō abierit reatus
ſcie illa3 nō derelinquit. oīa pōt fugere homo
pter co2 ſuū. a ſeipſo eñ nō pōt
eni hic ſue ꝯſcie reatu punitꝭ illic
damnaƚ. de qua pš. xli. Abyſſus abyſſum in
uocat. Abyſſus remorꝺētis ꝯſcie inuocat

ſtuz damnatōis eterne. Hꝛe. ſup Ezech.
.x. Quid pdeſt ſi oēs hoīes te laudāt: ſ ſo
ſcia accuſat. Idcirco vt dicit Hꝛe. z hꝛ. ri.
.c. inter verba. debem⁹ recurrere ad interio
ſtē ipſi⁹ ɔſcie vt docet Aug. Si times iu
ū recurre ad ɔſciaz. z oꝛa clamādo cū mu
chananea: dicens. Miſerere mei dn̄e fili
id In hoc euāgelio tria ſunt verba no
lia. duo dixit mulier chananea. ſ. miſere/
ei ꝛc. z poſt magis appꝛopinquādo ado/
tcū di. Dn̄e adiuua me. Nā ſm Chꝛiſo.
dixit. miſerere mei. deinde adiuua me. q̄a
petiuit grām opantē. deinde coopantez.
ma gr̄ia liberat a malo. ſcd̄a adiuuat i bo
z hec ē via accedēdi ad dn̄m. Terciū ver/
ixit xp̄s ad mulierē. o mulier magna ē fi/
tua. fiat tibi ſicvis. Primuz ḡ verbū refe
ad incipiētes. ſcd̄m ad pficientes. terciū
tēplātes ſiue pfectos. B Dixi p̄mū
ū dicūt incipiētes. ſ. miſerere mei ꝛc. hoc ē
Aug. ſbueni ḡui vulneri ſm magnā me/
ā tuā. graue ē vuln⁹ q̄ lāgueo. ſz ad oipo/
tuā ɔfugio. de meo letali vulnere deſpera
i tm̄ medicū repirē. Et iō clamo cū muli
iſerere mei fili da. nā tui ppꝛiū ē miſeri z
z petā dimittere. nā ſicut non cognoſcit
iſi i ſplēdoꝛe. nō ignis niſi i ſuo caloꝛe. nō
niſi i dulcedine. ſic tu deus nō cognoſcer
e niſi cū h̄ verbū efficaciter impleuer miſe
e. Sed cui debes miſeri. rn̄deo mei. Miſe
re inquā mei. q2 ſum tue creatōnis factura.
e dulcedis figura. nā feciſti me ad imaginē
litudinē tuā. idcirco miſerere mei fili dauid
s fili⁹ di pr̄is ſm diuinitatē. fili⁹ v̄gis ſm hu
nitatē. qui i cel' habes patrē ſine mr̄e. i ter/
matrē ſine patre. cui⁹ ex mr̄e ſum⁹ frēs et ex
re regni celoꝝ coheredes. Si ḡ fr quō po/
t obliuiſci fratri q̄n ſui miſereat. miſerere ḡ
fili dauid ſm carnē. nā dauid fortis manu
cer aſpectu. mitis z benign⁹ affectu valde
. ſed tu rex foꝛtioꝛ imo foꝛtiſſimus i pſidio
crioꝛ i miſcd̄ia. benigniſſim⁹ i ɔdonatione
bel. ij. Benignus z miſericoꝛs ē patiens z
lte miſcd̄ie: et pſtabilis ſup maliciā. Eze/
i. xviij. In quacūq3 hoꝛa pctōꝛ ingemuerit
. idcirco miſerere mei q2 filia mea. i. aīa mea
l ɔſcia male a demonio vexat. i. a pctō moꝛ/
li grauiter cruciat. q2 rōis lumē obnubilat.
pulcritudinē fedat. z ɔſciētie integritatez
lnerat. D Sed d. quare moꝛtale pec
ū dicit demoniū. Rn̄detur p̄mo ppter gra
atē peti. q2 tāte grauitatis ē pctm̄ vt ſpūm
releuioꝛē i plūbi vl' lapidis vertit grauitatē

De q̄ pſ. xxxvij. Iniq̄tates mee ſupgreſſe ſūt
caput meū z ſicut on⁹ graue ḡuate ſūt ſup me
Iō deriſoꝛie dictū ē diabolo Iſa. xiiij. Quō ce
cidiſti de celo lucifer qui mane oꝛiebaris q̄ di
cebas i coꝛde tuo. In celū ɔſcendā: ſup aſtra
dei exaltabo ſoliū meū. ſedebo i mōte teſtamē/
ti i lateribꝫ aquilonis. aſcendam ſup altitudi
nē nubiū. ſilis ero altiſſimo. Scd̄o pctm̄ dici
tur demoniū ppter defoꝛmitatē. Eſt em̄ tante
defoꝛmitatis ꝙ ɔq̄rit pſ. lij. Abominabiles fa
cti ſunt i iniq̄tatibꝫ ſuis. Nā oēm eius gl'iam
vertit i miſeriā z ɔfuſiōz. ad Phil. iij. Gl'ia i
ɔfuſiōe coꝝ quo terrena ſapiūt. Tercio ppter
vilitatē. ē eni pctm̄ tāte vilitatis ꝙ q̄cūq3 poſ/
ſidet ducit in nihilū. q2 peccatū nihil ē. i. nul/
la entitas Et iō nihil efficiunt qui peccāt. De
quo pſ. xiiij. Ad nihilū deductus ē i cōſpectu
eius malignus. Aug⁹. Si peccatū hec mala
fecit i angelo q̄to magis i hoīe. Un̄ Iob. iiij.
In angelis ſuis reppit prauitatē. q̄to magis
hi qui habitant domos luteas q̄ terrenū h̄nt
fundamentū ɔſument velut a tinea. ſ. a pctō.
Cū ḡ peccatū moꝛtale ex angelo fecit diabolū
z diabolus p̄m⁹ inuētoꝛ peti fuit ſeq̄tur ꝙ qui
peccat vertit i diabolū. nō natura ſed ſilitudīe
vt arguit Amb. Cui⁹ quis opa facit illi⁹ fili⁹
eſſe dr̄ z eſt. ſed quilibet pctōꝛ facit opa diabo
li. ḡ filius eius ē. ſed pater cuz filio eandē h̄nt
denoiatōem. ſic z pctōꝛes cū diabolo. Iohan.
viij. Uos ex patre diabolo eſtis z deſideria pa
tris veſtri vultis facere. Et ergo neceſſariū eſt
pctōꝛibus penitere volētibꝫ: ne de dei miſcd̄ia
deſperēt ppter hoꝛribilē denominatōem z pec
cati grauitatē. ſed dicāt. Miſerere mei dn̄e fi
li dauid. I Nā ſex faciunt hoīem deſpe/
rare ɔtra que penſanda ē dei miſcd̄ia. Primū
eſt pctōꝛum magnitudo. z ſic deſpauit Cayn
Gen. iiij. Maioꝛ eſt iniquitas mea q̄3 vt ve/
niā merear. Cōtra quē dicit Bern̄. Mētiris
Cayn. q2 maioꝛ eſt dei miſericoꝛdia q̄3 queuis
nr̄a miſeria. pſ. lxxxv. Miſcd̄ia tua magna
eſt ſup me. Reuera magna. nūquid magnuz
fuit peccatū in cruce dei filiū vulnerare. qd̄ fe/
cit Lōginus. z tm̄ hoc peccatū p dei miſcd̄iam
eſt ſibi dimiſſum. Aug. Quid cōuerſo nō ig
noſcit cū effuſoꝛi ſanguis ignoſcebat. Bern̄.
Miſcd̄ia dei eſt tā magna ꝙ oīs noſtra mali
cia eſt ſicut vna gutta reſpectu totius maris.
Ideo dicit. miſerere mei. Scd̄m faciēs homi
nē deſpare eſt pctōꝝ multitudo. pūerb. xviij.
Impius cū in pfundū venerit pctōꝝ cōtem/
nit. Et ſic iudas deſpauit qui p̄us occidit pa
trē et matrē. poſt hoc xp̄m tradidit. ſed recoꝛ/

dari dꝫ talis miſcdie dei que ē multiplicioꝛ. d
q̄ Exo. xxxiiij. Dn̄ator dn̄e deꝰ miſericors ⁊ cle/
mēs patiēs ⁊ multe miſcdie et verꝰ q̄ cuſtodis
miſcdiam i milia. Mēoꝛare igił qd̓ ſcptū eſt
Mat. xviij. q̄ ſeruo nequā dimiſit. x. milia ta
lēta. Et recoꝛdare. ij. palipo. vl. Manaſſes q̄
ait. Peccaui ſuper numez arene maris. Sił
mēoꝛare Marie magd̓. De q̄ Greg. Septez
demonia habuit. i. vniuerſis vicijs plena fuit
attn̄ dimiſſa ſunt ei pctā multa Lu. vij. ⁊ hoc
ex immēſa dei miſcdia. k Terciū faciens
hoiem deſpare eſt pctoꝝ turpitudo. tal' q̄ eti/
am hō pleruq̄ꝫ verecundał illa ꝯfiteri. De qui
bus ad Eph. iiij. Qui deſpantes ſemetipſos
tradiderunt impudicicie i opatōēz immūdi/
cie oīs. Nā que i occulto fiunt turpe ē dicere.
Sed remiſci dꝫ homo dei miſcdie qui dixit
Iſa. i. Si fuerint pctā veſtra vt coccinū qua
ſi nix dealbabunł. ⁊ ſi fuerint rubra quaſi ver/
miculus velut lana alba erunt. Quartū faci
ens deſpare hominē eſt tpis longitudo q̄ hō
diu iacuit in pctis. Et ſic Pharao deſperauit
Exod. viij. Sed contra hoc eſt dei miſcdia q̄
ꝓmpta eſt omni hoꝛa dimittere. Iuxta illud
Ezech. xviij. Nolo moꝛtē pctōꝛis ſed vt ma/
gis ꝯuertatur ⁊ viuat. Et ideo tādiu diſtulit
iuſticiā vt oſtenderet ſuaz miſericoꝛdiā. Ro/
ma. ij. Ignoꝛas qm̄ benignitas dei ad penitē
tiaz te adducit. Et Leo papa. Penitētia que
eſt dilata nō denegatur cū fuerit ſtudioſiꝰ pe/
tita. nā miſericoꝛdie dei nec numez ſiue mēſu
ram poſſumus imponere nec tpa diffinire. qꝛ
dicit ps. cij. Miſericoꝛdia dn̄i ab eterno vſ/
q̄ꝫ in eternū. Aug. Nec tpis diuturnitas nec
breuitas nec criminis qualitas vel quātitas ex
cludit a venia ſi fuerit ꝯtritio pfecta ⁊ vera
L Quintū eſt pctōꝛum reiteratio. Mul/
ti eīm ſunt dū vident ſe recidiuare in peccatis
deſpant. cogitātes illud ad Heb. vi. Impoſſi
bile ē eos qui ſemel ſunt illuminati: guſtaue/
rūt etiā donū celeſte. ⁊ ꝑticipes facti ſunt ſpūſ
ſancti. guſtauerūt nihilominꝰ bonū dei verbū
virtuteſq̄ꝫ ſeculi venturi. ⁊ ꝓlapſi ſunt rurſū re/
nouari ad pn̄iam. Sed ꝯtra hec recoꝛdare il
lius miſcdie. d̓ qua dicit ſaluatoꝛ Mat. xviij
Nō dico tibi vſq̄ꝫ ſepties ſed vſq̄ꝫ ſeptuagieſ/
ſepties. Aug. Qualis hic eſſet medicꝰ qui vul
nus reiteratuz curare nō poſſet. Nā ſcribitur
Prouer. xxiiij. Septies in die cadet iuſtus ⁊
reſurget. Hiero. Si cadit quō iuſtus. ſi iuſtꝰ
quō cadit. Et rn̄det. Iuſti vocabulū n̄ amit/
tit qui ꝑ pn̄iam reſurgit. Ideo vere penitens
ſemꝑ dꝫ ſe ꝯuertere ad dei miſcdiam ne deſpe/
ret. Quod fecit quedā iuuencula: vt narrat
Jacobꝰ de vitriaco: que cū patre ſuo peccauit
carnaliter. matri hoc ꝯſtante filiā [illegible]
quapropter filia ipſam matrē interfecit. Cū
aūt patri tale ſcelus ꝯſtaret filiā i odio ha
it. Hoc filia ꝯſiderās patrē dormientē ſuffo
cauit. ⁊ poſtea publica meretrix effecta fuit. Q
dā die pdicante quodā ſacerdote de dei miſeri
coꝛdia ipſa pn̄te ⁊ audiēte. finito ſermone illa
veniēs cū magna ꝯtritione confitēs oīa pec
cata ſua. Tandē ipſa queſiuit ſi dei miſericoꝛ
dia tanta eſſet quātā ipſe pdicauerat. Reſp
ei ille multo maioꝛ. Subiūxit illa. Dic [illegible]
gatis mihi pn̄iam. qꝛ adhuc ꝯfido de mi
ſcdia. Ille aūt ꝓpter multitudinē penitē
tiū q̄d ita ſubito iniūgere deberꝫ. dixit q̄ de
beret expectare vſq̄ꝫ poſt prādiū. Et illa
Dn̄e timeo q̄ deſpetis de ſalute mea. Et ille
Nō deſpero. ſꝫ loco pn̄ie tibi iniūgo [illegible]
ctes. Illa aūt interim tm̄ de pctis [illegible]
it ⁊ doluit q̄ coꝛ eiꝰ intriſecꝰ ē diuiſum [illegible]
ſit. Ille ꝓ hoīes iuſſit ⁊ exhoꝛtatus [illegible]
ea oꝛarēt. ſed facta ē vox de celo di. Nolite
re ꝓ ea. qꝛ i celis ē et poti ꝓ vob [illegible]
ſic verificał dictuz ps. dicēt. Miſeratiōes eius ſup
oīa opa eiꝰ. Dicit nāq̄ꝫ glo. ſup Iohē. [illegible]
ratus ē vt ſaluet p clementiā q̄s nō poſſet ſalua
re ꝑ iuſticiā. Et ſic incipiētes deberēt inuoca
re ſuā miſcdiaz dicētes. Miſerere mei dn̄e fi
li dauid. M Scd̓m verbuz i miſe[illegible]
ꝯtentū ē. Dn̄e adiuua me. Aug. [illegible]
opantur ⁊ laboꝛāt. turbātur ⁊ ſollicitantur
ſclo. q̄ opꝰ ē diuio adiutoꝛio vt apparuit
cū mliere chananea. nō paſſibꝰ coꝛpis ſed ſe
cutibꝰ mētis. adoꝛēt reuerēter ſe humiliādo ro
gādo. Dn̄e adiuua me. qꝛ crucioꝛ i [illegible]
ſatōe tpaliū. i. Choꝛ. iiij. Hic iā querit dī
ſpēſatoꝛes vt fidel' q̄s inueniał. ſed ego nō ſū
ita fidelis vt debeo. idō clamo adiuua me. vt
ſic trāſeā ꝑ bona tpalia ne ſim ſicut auarus q̄
nūq̄ꝫ īpleł pecunia. ⁊ nō amittā bona eterna.
Scd̓o ꝯqrił ꝑficiēs. qꝛ fatigoꝛ i maloꝝ hoſti
um ꝯgreſſiōe. idō dn̄e adiuua me vt eripiar de
manu inimicoꝝ meoꝝ. De q̄bꝰ Aug. Inimi
ci nr̄i ſunt diaboli qui inuident nob de regno
dei. De quibꝰ ad Eph. vi. Nō ē vob colluc
tio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē. i. nō aduerſus
hoies. ſed adūſus ꝑncipes ⁊ ꝑtātes tenebraꝝ
id ē infideliū. ⁊ aduerſus ſpūalia neq̄cie in ce
leſtibꝰ. i. adūſus diabolū ⁊ eiꝰ angelos. N
Ex quibꝰ colligitur vt dicit Aug. q̄ mali ho
mīes ſunt caſtra ex q̄bꝰ diabolꝰ bonos impu/
gnat. qꝛ ipe dr̄ ꝑnceps qui i caſtꝭ reſidet. Itē

li ſunt ciuitates diaboli i quib⁹ ſeditioẽ et
ar. vicȝ lites. odia ⁊ guerras. Itẽ ſũt ſchola
iboli in q̃ oẽm fraudẽ dolũ ⁊ nequiciã pdi
imos ſuos docet. Quoȝ ipe rector dr̃. nõ
regat vt ſaluent. ſed ſeducit vt ſecũ dãnent.
ẽ ipſi ſunt vaſa mortis ex quib⁹ bonos vul
at ⁊ ſagittat. De quib⁹ pp̃ha regi⁹ pſ. vij
i eo parauit vaſa mortis. ſagittas ſuas ardẽ
 effecit. Sȝ qd vl' quõ ſagittȝ ſodit. Ecce
nit iniuſticiã ⁊ ↄcepit dolorẽ ⁊ pepit iniq̃ta
Talia ẽm diaboli vaſa impugnãt bonos. ⁊
o orãt cũ chananea dicẽtes. Dñe adiuua
vt. ſ. fratrib⁹ meis vniar i vinculo vere di/
õis. Eph. iiij. Solliciti ſuare vnitatẽ ſpi
s i vinculo pacis. Et itẽ. dñe adiuua vt por
i eis vulnera vere ↄpaſſiõis. et dicã illud
plo. ij. ad Chor. xi. Quis infirmat ⁊ ego
nfirmor. Adiuua vt ſp exercea apud eos
terũ ſollicite actiõis. ſic Martha cui di/
ps Lu. x. Martha martha ſollicita es ⁊
aris erga plurima. vt cũ eis reficiar cib⁹
 ſalutaris deuotõis: quã mihi dñs de/
igere de florib⁹ ſctãȝ ſcpturaȝ ⁊ de audi
pia ȝ pdicationũ. ⁊ de inſpiratõe diui/
graȝ vt dicã illud pſ. lxxxiij. Audiã qd
ur in me dñs de⁹. vt tandẽ pueniã ad pa
eterne ↄſolatõis. In his oib⁹ dñe adiu
me. Et tũc miſcetur pficientiũ. vt impleat
pſ. cxlij. In miſcdia tua diſp des oẽs ini/
os meos. i. remouens impedimẽta ⁊ coo/
s ad bona opa p q̃ merent vitã eternã. Be/
ati qui miſerentur miſer. qm̃ ita repẽdetur
Matth. v. Bti miſericordes qm̃ ipſi miſi
diã ↄſequntur. ¶ Terciũ verbũ i hoc
gelio ↄtẽtũ ẽ. O mlier magna ẽ fides tua.
tibi ſicut vis. In his v̄bis alloq̃tur deus
n ↄtemplatiuã. deſiderio celeſtis patrie ⁊
io hui⁹ vite affectã. O mulier. i. aĩa ↄtem/
tiua que dr̃ mulier pp̃ter virtutũ ſecundi
m. que xp̃o tot fetus ptulit q̃t pctõres ad
n doctrina ſacra ⁊ exẽplo bonoȝ operũ et
niũ ↄuitit. Itẽ extollit eã a pgreſſiõis ei⁹ cur
virtuali cũ addit. magna ẽ fides tua. Sȝ
õ ⁊ vñ magna. Rñdetur q̃ aĩa ↄtẽplatiua
tũ incipientiũ trãſcurrit velociter. ea q̃ re/
 ſunt obliuiſcẽs: ⁊ in anteriora ſe extẽdit di
 cũ aplo ad Phil. iij. Oĩa detrimẽtũ feci ⁊
bitror vt ſtercora vt xp̃m lucrifaciã. Statũ
pficientiũ defenſauit viriliter ⁊ in eo labo
it viliter: dicens cum pſ. lxviij. Labora/
lamans rauce facte ſunt fauces mee. defe
unt oculi mei dum ſpero in deũ meũ. Sta
n p̃o contemplantiũ comphendit gaudẽ/
ter ⁊ poſſidet feliciter. Ido a xp̃o ↄmendatur
veraciter dicẽte. O mulier magnã ẽ fides tua
¶ Hoȝ triũ ſtatuũ pfectionẽ crebrius
optauit aplus fratribus ſuis dicẽs. Gratia
⁊ pax fratrib⁹ meis ⁊ charitas cũ fide. Si ẽm
charitas fuerit cũ fide ipa te pducet ad paceȝ
verã. plenã. ſolidã ⁊ ſecurã. vbi nulla peſt⁹ nul
lus hoſtis. ipa ẽm eſt finis oim bonoȝ deſide
noȝ. Et q2 anima ↄtemplatiua ſm Aug. cre
didit in xp̃m qui iuſtificat. i. ipm credidit me
diatorẽ ſine quo nullus recõciliatur deo. cre/
didit in ſaluatorẽ qui venit querere ⁊ ſaluare
quod pierat. credidit in euȝ qui dixit. ſine me
nihil poteſtis facere. ergo fides iſta ⁊ charitas
vera pduxerant eã ad pacẽ. i. ad vitã ↄtẽpla/
tiuã. i qua deo facta eſt ita familiaris. ita ama/
bilis. ita ↄformis vt volũtas ei⁹ vna ſit cũ vo
luntate dei. Ideo merito p munere dicet illi.
Fiat tibi ſicut vis. Sed qd vis o dulciſſima
xp̃i ſponſa. quid deſideras ampli⁹ cuȝ oia ad
nutũ habes. te ↄſolant chori angeloȝ. ⁊ fami
liaris es in familiaritate eoȝ. qd ampli⁹ q̃ris
Rñdet O uge. in ome. dicẽs. Quid ſi ſũt mi
hi oẽs ↄſolatores. grauãt me ⁊ nõ ↄſolant. er/
go eũ quero ⁊ volo creatorẽ meũ. grauis omis
creatura. nolo angelos videre. nolo cuȝ ange/
lis manere. ſed cũ deo meo ieſu xp̃o quẽ ſup/
plex oro. dicens cũ. b. Aug. Queſiui ⁊ nõ in/
ueni te dñe. ⁊ amare deſidero. auge deſideriũ
meũ ⁊ da qd peto. qm̃ ſi cuncta que feciſti de/
deris mihi. nõ ſufficit niſi dederis etiã temet
ipm mihi. Ideo miſcdiſſime deus da te mi/
hi. q2 iſta in pñti ſeculo ſunt quedã plibato/
ria ⁊ nõ plene ſatiatiua. Ideo peto p miſericor/
diã tuã qua nos viſitaſti iube mihi pulſanti
miſero apiri vt liberis greſſibus ingrediar ad
te. ⁊ requieſcã in te. ⁊ reficiar de te pane celeſti
in menſa ciuiũ ſupnoȝ.

Dñica Oculi. Sermo. LXVI

Erat ieſus eii
ciens demonium: et illud erat
mutum Luce. xi. ¶ Pro
introductione queritur. cur maligni ſpiritus
ita libenter poſſident homines regeneratos
diuinitus. Ad hoc respondet. quia illis ineſt
naturalis malicia ex qua gaudent de homi/
nũ fallacia. ⁊ de errore eorum paſcunt velut p
cibaria. Et hec omnia faciunt ex innata eorũ
ſuperbia. Iſta omnia probat glioſus doctor
Aug⁹. ſuper pſ. xcvi. dicens. Inſita eſt mali/
uolẽtia quedã ⁊ pnicies nocendi malis ſpiri/

tibus vt gaudeāt de malo hoīm et de fallacia
noſtra. Si nos fefellerint gaudēt ⁊ paſcūtur
⁊ nō querūt quibꝫ ī eternū dominent. ſed cuȝ
quibꝫ ī eternū dāmnent. Exemplū ponit Si
cut ſolet maliuolꝰ latro noīare innocentē. non
ꝙ ſi fuerit ſolus intēſius patiat. vľ ꝙ ſi duo ar
ſerint atqȝ ſimul moriant vnꝰ minꝰ ardeat vel
minus moriatur. ſed maliuolentia paſcit di/
cens. Mecū inquit moriat. nō ſe minus mo
ritur. ſed ſolatiū habet ꝑ maluȝ alterius. ver/
ſus. Gaudiū eſt miſeris ſocios habere pena/
rū. Talis ē diabolus qui ſeducere vult alios
cū quibꝫ puniat. ⁊ qꝛ nō pōt fallere iudicē de
um. ideo nō accuſat innocentē. ſed vera crimi
na habere volēs que obijciat pctā ꝑſuadet q̄/
bus dāmnatos ſecū ad penā trahat. Jō vbi/
qȝ circuit querens quē deuoret poſſidendo vt
poſſideat decipiēdo. A quo nemo liberat niſi
a verbo quod erat in ꝑncipio apud deū eterna
liter. Joh. i. Niſi ꝑ ſaluatorē ihm qui venit ī
mundū ſaluare populū ſuū a peccatis eoruȝ
Matth. i. Cuius poteſtati ſubijciunt oīa de
monia. De quo dicit euāgeliſta. Erat ihs eij/
ciens demoniū ⁊c. ſcribit vbi ſupra. R
Jn ſumma euāgelij duo innuunt. Pmō ſal/
uatoris potētia vigoroſa. Scdō iudeoꝝ ma/
licia inuidioſa. Pimū patet in ꝑncipio. Se
cūdū ibi. ī Beelzebub. De pmo dicit. Jn illo
tpe. ſ. cū xp̄s docuit diſcipulos dñicā orōem.
⁊ inuitauit diſcipulos inſtāter ad orandū di
cens. Quis veſtꝝ habet amicū ⁊c. Poſt hoc
erat ieſus eijciens demoniū. ad deſignandū il
lud quod ſcribit Marci. ix. et Matth. xvij.
Hoc genus demonioꝝ in ſolo ieiunio ⁊ orōe
eijcit. Quia dicit Auguſ. Oratio eſt deo obſe
quiū. diabolo ſuppliciū. S Sed dice/
res. quare legit hoc euāgeliū ī quadrageſima
⁊ maxime dñica tercia. Rñdet. qꝛ quanto hō
plus accedit ad deū. tāto diabolus magis acri
us infeſtat eū. Nemo enī fere ē vt inquit Leo
papa ſermone. ij. d̄ reſur. qui nō hoc ieiunij ex
ercitatiōe ꝑfecerit. et in abdito conſcīe aliq̄d
q̄ recte poſſit gaudere ꝯdiderit. Hec lucra ꝑſe
uerāti ſunt ſeruāda cuſtodia ne ī deſidiā labo
re reſoluto qd̄ donauerit dei grā diaboli furet
inuidia. Ergo nob̄ h̄ ꝓponit euāgeliū ī q̄ reci
tatur ꝙ hoīem poſſidebat demoniū vt eo ad
cuſtodiā noſtrā ſimꝰ cautiores q̄ nob̄ demōes
ſunt infeſtiores. Sūt aūt hodie tria ſigna fa
cta ꝑ xp̄m ī vno hoīe ſcdm Hiero. in omē. Cecꝰ
videt. mutꝰ loquit. poſſeſſus a demōio liberat
Mutꝰ ē enī oīs pctōꝛ poſſidet a demōio. oīs
hypocrita ⁊ ſimulatoꝛ. cecus iā efficit oīs vici/

orū amatoꝛ. Et h̄ qꝛ q̄libet talꝭ a demōio poſ
ſidet. Et de his ait euangeliū pñs. Rō hec
ro. qꝛ qd̄ tunc carnaliter ſemel factū ē ī vno h̄
quotidie fit in penitētibꝫ oībꝫ ⁊ ꝯfitētibꝫ
quibꝫ expellit demonia. Pimo dico ꝙ mutꝰ
eſt oīs pctōꝛ. qꝛ poſſidet a demonio muto q̄
eū facit mutū. Figurat enī diabolus ꝑ lupū q̄
rapiēs ouē ſtringit ei guttur ne poſſit clama
re ſeu adiutoriū inuocare. ſic diabolꝰ claudit
os pctōꝛis ne ꝯfiteat. T Sed dices cur di
abolus ꝑſequit ꝯfeſſionē. Rñdet pmo. qꝛ ꝯ
feſſio pctōꝝ ē pmū ⁊ pncipale ſanitatis ſalutis re
mediū. oīs enī pctōꝛ ſuis vulnerat pctīs ſpo
liatur innocētie veſtibꝫ. ⁊ a hierlm deſcēdit ī
hiericho Lu. x. Dices forte. quid ē deſcēdere a
hierlm ī hiericho. Rñdet Symō d̄ caſſia.
Deſcēſus a hirlm ī hiericho ē auerſio a pace
a veritate. a quiete et a tēplo ſacroſancto dei a
obediētia legis eterne. ab eterno bono ad ꝑpa
le. ab incōmutabili bono ad ꝯmutabile. Jn
cīncidit ī latrones. i. demōes q̄ expoliāt eū
U Sed diceres. a q̄ vel a quibꝫ. Rñdet a
tunica innocētie. a camiſia puritatis. a pallio
ſancte honeſtatis. auferētes etiā monili ma
nā cū morticinia calciamenta d̄ pedibꝫ depo
nūt. ⁊ zonā caſtitatis a lūbis diſſolutes aſpor
tāt vt ꝯſtrictio pulcra corpis agmine vallata
pudoris diffluētis iā libidis ⁊ ipudicicie lu
xu diſſoluat. ⁊ ſic tūc plagis impoſitis ſemiuiuo
eo relicto abeunt. Jdcirco Aug. omē. xij. deca
ꝯſulēdo. Qm̄ nobis pctōꝝ vulnera nūq̄ de
eſſe pñt. ſicꝫ ꝯfeſſionis medicamēta deeſſe nō
debēt. Dic ḡ pctōꝛ. peccata mea dñe ſicut ſa
gitte infixe ſunt mihi. ſed anq̄ꝫ vulnera gene
rēt ī me ſana me dñe medicamento pñie. Eſt
enī pctm̄ mortale vt ſagitta ī cogitatiōe. vt tel
lus ī ore ⁊ locutōe. vt gladius ī opatiōe. vt
ſecuris ī mortificatōe. vt haſta ī cōplica/
tione. Sed ne iſta oīa curent in ꝯfeſſiōe. ideo
diabolus claudit os pctōꝛis ne demat īde re
medium. Jn cuiꝰ ꝑſona dicit pš. xxxvij. Ego
aūt tāq̄ꝫ ſurdꝰ nō audiebā ⁊ ſicut mutꝰ nō api
ens os ſuū. Oīs enī naturalꝭ mutꝰ etiā natu
raliter ē ſurdus. qꝛ ſi audire poſſet: vtiq̄ꝫ au
loq̄ vel audita intelligere ſtuderet. Et hūc or
dinē nature obſeruat diabolꝰ deſtructoꝛ na
ture. qꝛ q̄s facit mutos ad ꝯfeſſionē hos facit
et ſurdos ad diuini verbi auditū. Unde mul
ti dicūt. nolo audire verbū dei ne ꝑ ṗdicatōes ſi
tate ꝯfundar in conſcīa ⁊ damnet iuſticia.
Hi libēter volūt mori. qꝛ refugiunt medicuꝫ
imo ſeipos cum iuda tanq̄ꝫ deſpati ſuſpēdūt
cū laqueo diabolice captōnis. Unde Aug. vbi

ſulit hoī bono cuilibet dī. Cōfitere tm̄ vul
ıs tuū ⁊ ſanabit te d'. taceo ſb manibꝫ me
cı patienter implora auxiliū. Si fouet nu
t ſecat eq̄nimiter tolera ⁊ tm̄ attēde vt ſane
. Sanabis aūt ſi vuln' oñderis medico. n̄
ille nō videt ſi ei abſcōdas. ſed q2 ipſa ꝯfeſ
initiū ſanitatis ē. Sic ſanata fuit Maria
gdꝰ. plorās ⁊ clamās lauā ſcꝫ lachrimis pe
s xpi. Jō docet Boeti'. Si op' medicātis
xctas oportet vt vuln' detegas. ſ. p ꝯfeſſiōꝫ
tra illud pſ. xxxi. Dixi ꝯfitebor aduerſū me
uſticiā meā dño ⁊ tu remiſiſti impietatē
ti mei. ✠ Scdo diabol' nō pſeqtur cō
ſionē. q2 ꝯfeſſio ē violēta excluſio demonū
ā ſicut pctīs diabolus introducit in aīam.
ꝯfeſſione hūili ab aīa expellit. De q̄ Bern̄.
Cāti. ſmone. v. Per humilē ꝯfeſſiōem re
tit pctm̄. ⁊ diabol' ſuū amittit pncipatū.
vbi pctm̄ dimittit ibi diabolus expellit et
introducit. naꝫ ꝯtra ſil' ſtare nō pnt. ſicut ē
ū ⁊ virt'. diabolus ⁊ deus. vita ⁊ mors. ij.
or. vi. Que eñi pticipatio iuſticie cū iniq̄
aut q̄ ſocietas luci ad tenebras. q̄ aūt cō
io xpi ad belial. q. d. nulla. Sꝫ ꝯfeſſio pul
icat hoīeꝫ vt dicit Ber. Ubi ꝯfeſſio ibi et
lcritudo. Per ꝯfeſſiōeꝫ deſolat horrida de
onū habitatio. vn̄ Jſi. Cōfeſſio ſanat. ꝯfeſ
iuſtificat. ⁊ peccāti veniā donat. vt pꝫ de fi
pdigo Lu. xv. q̄ dixit. Pr̄ peccaui i celū et
a te. iā nō ſuꝫ dign' vocari fil' tuus. Ubi
em̄. O btā ſpes ꝯfitētiū. q̄ cito tremēdū iu
cē ꝯūtis i benigniſſimū prem. Bern̄. O q̄
ubre verbū ⁊ breue peccaui. nā tres ſillabe
iūt portas padiſi. Greg. viij. mora. Qui p
ereri vult bonū qd expedit dꝫ ꝯfiteri malū
fecit. i. Jo. i. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a: fidel'
iuſt' vt remittat nobis pctā nr̄a. ⁊ emūdet
s ab omni iniqtate. Et ſic p ꝯfeſſiōem ⁊ re
ſſiōꝫ pcti expellit diabol'. iuxta illud Lu.
Cū fortis armat' cuſtodit atriū ſuū: i pace
nt ea q̄ poſſidet. Si aūt fortior eo ſuꝑueni
s vicerit eū vniūſa arma ei' auferet i q̄bꝫ cō
debat ⁊ ſpolia ei' diſtribuet. ✠ Tercio
feſſio illuminat cordis habitaculū. ſicut em̄
ctm̄ excecat cor. Sap. ij. Excecauit illos ma
cia eor. ſic ⁊ ꝯfeſſio lucem claritatis inducit
De q̄ Aug. ſup. i. cañ. Joh. Cūqꝫ ꝯfeſſus fue
s te pctōrē appropinq̄s ad lucem. q2 ꝯfeſſio
dūgit te xpo q̄ ē ſol iuſticie oriēs de ſplēdore
rno. vt verificet de te illud ad Eph. v. Erat
liqñ tenebre. nūc aūt lux in dño. Nam dicit
Bern̄. in epl'a ad Sophiā. Ama ꝯfeſſionē ſi
mas decorē. q2 ꝯfeſſioēꝫ ſeq̄t decor ⁊ claritas.

pſ. ciij. Cōfeſſionē ⁊ decorē induiſti amict' lu
mie ſic veſtimēto. ✠ Quarto ꝯfeſſio fa
cit diabolo celari pctm̄. De q̄ Amb. Tāte v
tutis ꝯfeſſionē dixerim q' pctā q̄ p ꝯfeſſiōꝫ de
lent demones ſcire phibent. Jdcirco dicūt ali
qui q̄re debeo ꝯfiteri pctā mea dño deo cū ipe
pus ſciat ea. Ad hoc rn̄det Aug. li. viij. omē
liaꝝ. omel'. xij. di. Nō eñi iō vult deus vt ꝯfi
teamur pctā nr̄a q̄ſi ea ipſe aliter ſcire nō poſ
ſit. ſed q2 diabol' deſiderat hoc vt inueniat qd
añ tribunal iudicis nobis obijciat. Sic econ
tra miſericors deus vult vt pctā ꝯfiteamur ne
p illis ꝯfūdamur i futuro. Jō dicit Auguſ.
Nō habet qd timeat i futuro qui ꝯfeſſiōꝫ fe
cerit de pctō. Jdeo dr̄ Jſa. xliij. Narra ſi qd
habes vt iuſtificeris. De quo Chriſ. Habes
accuſatorē acerbiſſimū obtura os eius. ſ. p cō
feſſionē. Naꝫ diabolus nr̄ aduerſari' optime
ſcit illud dictū Chriſ. ⁊ habet de peni. di. i. c.
Nō pōt q̄s grām dei celeſtis accipe niſi pur
gat' fuerit ab omī ſorde pcti p pnie ꝯfeſſionē.
✠ Jdeo diabolus hꝫ ſe vt fur q̄ volens fu
rari ſtringit hoīem reuelare volentē p guttur
ne clamet. Sic ⁊ ipſe violēter q̄ſi inijcit in os
pctōris manū cū q̄nqꝫ digitis vt ſtrāguletur
ne reuelet pctm̄ in ſacramētali ꝯfeſſione. Pri
mus digitus ē pudor reuelādi peccata. ⁊ puē
nit ex ſupbia. ⁊ ex hypocriſis. De quo Ambro.
Taciturnitas peccatoꝝ ſiue criminis naſcit ex ſu
pbia cordis. q2 ſpēs ſupbie ē q' iuſtus videri
velit qui pctōr eſt. quod phibetur Eccli. iiij.
Pro aīa tua ne ꝯfundaris dicere veꝝ. Eſt. n.
ꝯfuſio adducēs pctm̄. ⁊ eſt ꝯfuſio adducens
gliam ⁊ gratiā. Nā vt dicit Rich. de. s. Ui
cto. De quāto verecūdia maior de tāto i ocu
lis dei ꝯfeſſio clarior. Jō iſtū digitū debem'
euellere p tria. Primo p rōnem ꝯſiderādo in
rōne q' nō erubuiſti peccare ⁊ ꝯmittere quod
ē inhoneſtū ⁊ inutile. cur igit erubeſcis ꝯfiteri.
Bern̄. Jnſania ē q' pudet ablui ⁊ nō coinqui
nari. Scdo p diuinā intuitōem cui nihil oī
no celari pōt. puer. xv. Jn omī loco oculi dñi
ꝯtemplant bonos ⁊ malos. pſ. xliij. Jpſe no
uit abſcōdita cordis. Heb. iiij. Omīa nuda
⁊ apta ſunt ocul' ei'. Quid igit vis occultare
qd latere oīno nō pōt. pſ. Reuela dño viam
tuā. ⁊ ſubdit. Et educet q̄ſi lumē iuſticiā tuā
⁊ iudiciū tuum tanqꝫ meridiē. Tercio p futu
rā reuelatōem. Mat. x. Nihil eſt optum qd
nō reuelabit ⁊ occultū quod nō ſciat. Eccl's
xij. Cūcta que fiunt adducet dñs in iudiciū
Ecce q̄nta verecūdia erit ibi coraꝫ angelis et
ſanctis dei. Naū. iij. Reuelabo pudēda i fa

cie tuã. ⁊ oſtẽdã gẽtibꝰ nuditatẽ tuã. ⁊ regnis
ignominiã tuã. ⁊ Abdie. i. O piet te ↄfuſio et
pibis ĩ eternũ. Cogitare igit̃ dꝫ pctõꝛ quod
dñs dixit Mat. x. Ois qui ↄfitebit̃ me corã
hoibꝰ ↄfitebor ⁊ ego eũ corã patre meo qui in
celis ẽ. Qui autẽ negauerit me corã hominibꝰ
negabo ⁊ ego eũ corã patre meo qui in celis ẽ.
B Scds digitus diaboli eſt timoꝛ ſatiſfa
ciẽdi. Nã ſicut latro celat furtũ tpe pene. ſic et
pctõꝛ peccatũ. ps. xiij. Trepidauerũt timore
vbi nõ erat timoꝛ. Gyezi. iiij. Reg. v. timuit
ↄfiteri peccatũ ſimonie Heliſeo. iõ pcuſſus ẽ
lepra. ſic plures tales ſunt hodie. de quibꝰ po
teſt dici illud Job. vi. Qui timet pruinam ca
dit ſup eũ nix. Idcirco iſtum digitũ timoris
debemꝰ euellere p duo de ore noſtro. Primo p
ↄſideratõem modicitat̃ pene tpalis. dicit. n.
Aug. Sicut õme gaudiũ tpale nõ ẽ ſile gau/
dio vite eterne. ſic nulla pena tpalis ſilis eſt pe
nis eternis. Idcirco qui timet virgã ligneam
cadet in ferreã. iuxta illud ps. ij. Reges eos i
virga ferrea. i. pena dura. Amb. Ibi vermis i/
mortal̃. ignis inextinguibilis. nã ſi tibi nunc
magnũ videt̃ ſextis ferijs ieiunare. quale erit
tunc ieiuniũ ab oĩ cibo ⁊ potu. ab omi ſolatio.
Vñ dicit Aug. ĩ ſermõne quodã. Ibi doloꝛ
ſine ſolatio. triſticia ſine gaudio. eſuries ſine
cibo. ſitis ſine potu. tenebre ſine luce. horroꝛ ſi
ne fuga. mors ſine vita. ibi omne malũ ⁊ ama
ritudo amariſſima. Intuẽs igit̃ illã nõ ſentit
pñtẽ penã modicã. ij. Cho. iiij. Id enĩ qd ĩ
pñti ẽ momẽtaneũ ⁊ leue tribulatõis noſtre
ſup modũ i ſblimitate eternũ gl̃e põdus opa
tur i nobis Iõ debuerũt euellere digitũ iſtuꝫ
p eiuſdẽ pene breuitat̃ ↄſideratõꝫ. Job. xiiij
Breues dies hoĩs ſunt Nõ ſi pñia durat p
totã vitã hoĩs adhuc tñ ẽ breuis reſpectu eter
nitatis. Bern. Laboꝛ meꝰ vix ẽ viiꝰ hore. Illa
autẽ eterna. Apoc. xiiij. Fumꝰ tormẽtoꝝ eorũ
aſcẽdet i ſcl'a ſcloꝝ. ⁊ ps. xlviij. Laborabit ine/
ternũ ⁊ viuet adhuc i finẽ. C Terciꝰ di/
gitꝰ ẽ ſpes diu manẽdi. Hũc digitũ impoſuit
diuiti Lu. xij. q̃ dixerat. Aĩa mea hẽs multa
bona repoſita i annos plimos. requieſce. come/
de. bibe. epulare. Sed dictũ ẽ ei. Stulte hac
nocte aĩam tuã repetũt a te ⁊c̃. Hũc digitũ de
bes euellere p ↄſideratõꝫ de hore mort̃ incer/
titudine. De qua Bern. Nihil certius morte
nihil incertiꝰ hora mortis. qꝛ mors nulli parcit
nulli ſtatui. nulli etati. nulli dignitati. Aug.
Hõ in pñti vita ẽ tanq̃ i domo aliena. Idcir
co nõ ẽ ↄfidẽdũ de longitudine vite. Marci
xiij. Vigilate q̃ neſcitis enĩ qñ dñs domꝰ ve/
niat. ſero an media nocte an gallicãtu an ma/
ne ⁊c̃. Idcirco hoꝛtamur Ecci. xvij. Viuẽs et ſa
nis viuẽs viuꝰ ⁊ ſanꝰ ↄfitebens. Rõ Greg. q
qui penitẽti veniã ſpopondit diẽ craſtinũ nõ
pmiſit. D Quartꝰ digitꝰ ẽ ſpes venie a
ſequẽdi. ↄ q̃s dicit Bern. Fruſtra ẽ ſpes illis
qui d̃ miſcdia ſibyp̃ſis blãdiunt̃. ⁊ a peccatis nõ
emũdant. ſpes enĩ ↄfundit i q̃ charitatẽ deſe
ex eo q̃ dicit mgr̃ i. iij. di. xxvi. c. vi. Spes eſt
certa expectatio future btitudinis pueniens
ex gra dei ⁊ meritis pcedẽtibꝰ. Et ſbdit. Spera
re ſine meritis nõ ẽ ſpes ſed pſumptio. ps. xxx
vi. Sperã i dño et fac bonitatẽ. Rõ Sap. v.
Spes impij tanq̃ lanugo ẽ q̃ a vẽto tollit̃ ⁊
tanq̃ ſpuma gracilis q̃ a pcellis diſpergit̃.
Quintꝰ digitꝰ eſt timoꝛ recidiuãdi. Eccle. xi.
Qui obſeruat ventũ nõ ſeminat. ⁊ qui ↄſide
rat nubes nõ metet. Idcirco nõ reſpiciamus
fragilitatẽ ſed dei benignitatẽ ⁊ aſſiſtentiã
cẽs cũ ps. xxvi. Dñs protectoꝛ vite mee a quo
pidabo. q. d. a nullo. eo q̃ dr̃ Ro. viij. Si deus
p nob quis ↄ nos. Sup q̃ dicit Aug. Quid
ẽ qd timeat aĩa i qua deꝰ ẽ. Si protectoꝛ
toꝛ ſecurꝰ es. quid ſi celi et terre cadant. Idcirco
Eph. vi. dicit apl's. Induite vos armaturã
dei. i. protectõe dei vos ↄmunite vt poſſitis ſta
re aduerſus inſidias diaboli. Quapropt̃ euel
le hũc digitũ de mẽtis ore p meditatõem fra
gilitatis diaboli. de q̃ Hiero. Debilis ẽ hoſtis
nõ põt vincere niſi volentẽ. Nã dñs adiutoꝛ
⁊ protectoꝛ noſter ẽ in tẽptatõe. i. Chor. x. Fi
delis aũt deus ẽ q̃ nõ patiet̃ vos tẽptari ſupra
id qd poteſtis. Ideo hoꝛtamur Jaco. iiij. Re
ſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Nã dĩc Ber.
Voluntas noſtra diabolo mãcipata nõ eſt
poteſtas. nã illius eſt malũ ſuggerere noſtrũ
autẽ nõ ↄſentire. Idcirco magnificentiſſima fit
ↄtra diabolũ i ↄfeſſione pura. vt patz p. Au
guſt. Acrioꝛes doloꝛes diabolo nõ facimꝰ q̃
q̃ peccata noſtra ↄfitẽdo ſanamꝰ. vt pꝫ in exẽ
plo E Legit̃ q̃ i monaſterio cluniacẽſi
cuidã fratri infirmo terribil̃ equus apparuit q̃
poſterioribꝰ pedibꝰ caput eiꝰ ⁊ faciẽ ↄfiabat.
Cũq̃ ille clamaret. O fratres ſuccurrite et re
mouete a me ppter deũ maximũ illum equũ
qui calcibꝰ crebro me impetit atq̃ trudit. Ac
ceſſit abbas ad eũ. ⁊ cũ queſiuiſſet cauſã cla
moris ille digito oñdebat equũ qui ſe ãte
nuc infeſtabat. tunc abbas aqua bñdicta lo
cũ illũ aſpſit ſed nihil ei pfecit. tandẽ hoꝛtatꝰ
eſt eũ ad ↄfeſſionẽ. Et cum ille incepit ↄfite
ri ille liberatus ẽ ab infeſtatõe equi. Sed aſti
tit ad caput eiꝰ diabolus i ſpecie viri q̃ inter

bat cõfeſſionẽ eiꝰ. Ad quẽ ꝯuerſus frater
Quid me impedis. q̇d ṽba īercidis. aut
q̇d volo dicere. aut me dicere ſine. Cũq3 in
ꝓgaret ab abbate cui ſic loq̄ret: ait. Ecce q̇
ur ꝑſus ignoſ dicat oĩa mala q̄ geſſi. ſed
narrat vt me illa ꝓferre nõ ſinat. vera di
ed me loq̇ntẽ ĩpedit. Abbas ſuſpicãs illũ
iabolũ: hortabat frem plene ⁊ ꝑfecte ꝯfi
ia ꝑcã. Tandẽ ꝯfeſſione terminata ⁊ ab
õe facta ab omi impedimẽto liber fuit. et
tulũ ſupuiuẽs vitã in pace finiuit. F
i ſcd̃o innuit iudeoꝝ malicia inuidioſa di
In beelzebub ꝑncipe demonioꝝ eijcit de
ia. O verbũ malicioſum omni dolo ple
oĩez ⁊ deũ dicere demoniacũ. Et hoc ꝓue
c inuidia. Chrꝭ. Inuidia nõ q̄rit quid
t ſed ſolũ vt dicat. Et nõ ſolũ fuit h̄ inui
ed inuidẽtia fraterne gl̄ie. q̇d ẽ peccatũ in
anctũ. De quo dicit ſaluatoꝛ Mat. xij.
aũt dixerit ꝯ ſpm̄ſanctum nõ remittet ei
hoc ſeclo neq3 ĩ futuro. hoc ẽ difficulter
tet. Pro quo nota dicit. s. Tho. in ſcd̃a
.xiiij. ar. i. q̄ ĩ ſpm̄ſanctũ peccatur tripl'r
io qñ peccat ꝯ ꝑſonã ſpũſcti. ſicut illi q̇
it ſpm̄ſctm̄ eſſe creaturã. vt h̄r de conſe.
.i. c. hi vero. vbi dr̄. Fuerũt quidã heretici
i dixerũt ſpm̄ſanctũ hoĩem eſſe mõtanũ
do peccat in ſpm̄ſanctũ cũ errat circa ea q̇
nt d̄ ſpũſctõ. q̄ꝛ vt dicit Aug. Fuerũt qui
eretici qui dixerũt ſpm̄ſctm̄ minorẽ filio ⁊
d ẽ falſũ. cũ canit eccl'ia. Maieſtas part
decꝰ honoꝛ eque ꝑ oĩa. Cõtrariũ dicẽtes
t ĩ ſpũmſanctũ. Tercio peccat ĩ ſpũmſan
ñ peccat ꝯ attributũ ⁊ approꝑatum ſpũi
. ꝯ bonitatẽ vel clemẽtiã. Nã patri attri
ur potẽtia. filio ſapĩa. ſpũiſctõ clemẽtia. ⁊
hõ ex ꝓpa malicia abijcit a ſe oĩa vt di
ylariꝰ q̄ trahũt ad pñiam ⁊ retrahunt a
Et ſi hõ hoc facit ex ꝯtẽptu ẽ pctm̄ ĩ ſpi
anctũ. Pro q̄ ſciẽdũ q̄ ſex ſunt q̄ requirũ
d remiſſionẽ pcti. duo ſũt ex pte dei remit
s. duo ex pte hoĩs pctõris cui peccatũ re
itur. tercio duo ſunt ex pte medij ꝑ q̇d fit
ſſio. Prima duo ſunt ex pte dei. s. miſeri
ia et iuſticia. Vñ pſ. cxiiij. Miſericors
et iuſtus. Cõtra miſcdiam eſt peccatũ in
ſanctũ. s. deſꝑatio ĩ q̇d cecidit cayn Gen̄.
dicẽs. Maioꝛ ẽ iniquitas mea q3 vt veni
merear. Cõtra quẽ inuehit Bern̄. Mẽti
ayn. maioꝛ ẽ dei miſcdia q3 quis nr̃a mali
ds. Miſcdie eiꝰ nõ ẽ numerus. Bern̄. O
mõſtruoſa. res iniq̄ deſꝑare de dei miſcdia
ia nr̃a crimina ſunt velut vna gutta ĩ ſpe-
ctu totiꝰ maris. Et hoc pctõ ĩ ſpm̄ſanctũ pec-
cauit iudas deſꝑando ⁊ ſeipm̄ ſuſpendendo.
Hiero. Plꝰ iudas peccauit deſꝑando q3 filiũ
dei tradẽdo. Itẽ ꝯ iuſticiã dei ẽ vnũ pctm̄ ĩ ſpi
ritũſanctũ. s. ꝑſumptio cũ q̇s ꝑſumit q̄ deꝰ pec
cata nõ puniat ex ſua benignitate. de quibus
Eccl's. viij. Sũt impij q̇ ita ſecuri ſunt q̄ſi iu
ſtoꝝ facta habeãt. Cõtra q̄s dicit ꝑ ꝓphetã
pſ. xlix. Exiſtimaſti inique q̄ ero tui ſilis: ar-
guã te ⁊ ſtatuã ꝯ faciẽ tuã. Aug. Nullũ ma-
lũ impunitũ. Nã dñs dicit ꝑ Moyſen Exo.
xx. Ego dñs deꝰ tuꝰ fortis zelatoꝛ. i. amatoꝛ iu-
ſticie. q̄ꝓpter dicit Anſ. Añ pctm̄ recorda-
re iuſticie vt ceſſes tioꝛe pene pꝰ pctm̄ recorda
re miſcdie vt non deſpes. Eccli. v. Miſcdia ⁊
ira ab illo cito approximãt. G Itẽ duo
requirunt ex pte medij ꝑ q̇d fit remiſſio. i. ex ꝑ
te eccl'ie. s. fides eccl'ie ⁊ gr̃a in ſacramẽtis. Cõ
tra ꝑmũ eſt terciũ peccatũ in ſpũmſanctũ. ſcꝫ
impugnatio veritatis agnite fidei. ⁊ tales ab
eccl'a ⁊ etiam a deo ſunt excluſi. vt h̄r. xxiij. q.
i. alienus. Habere nõ põt deũ patrẽ q̇ nõ te-
net vniuerſal' eccl'ie vnitatẽ. Naz. ij. Petri. ij.
Meliꝰ eni erat illis nõ cognoſcere viam iuſti
cie q3 poſt agnitõem retroꝛſũ ꝯuerti ab eo q̇d
illis traditũ ẽ ſcrõ mãdato. Cõtra ſcd̃m. s. gr̃
tiã in ſacramẽtis ẽ quartũ peccatũ ĩ ſpũmſan
ctum. s. inuidẽtia frĩe gr̃e q̄ hõ inuidet alĩ d̄
gratia illi collata. Et fm̄. s. Tho. in. ij. ij. dr̃ã
tia ẽ inter inuidiã ⁊ inuidentiã. Inuidia eni
eſt odium de bono temporali. ſed inuidentia
ẽ odium de bono ſpũali alteri collato. Tercio
duo req̄runt ex pte illiꝰ cui remittit pctm̄. Pri
mũ doloꝛ de ꝯmiſſis. Scd̃m ꝓpoſitũ nõ pec
cãdi. Cõtra ꝑmũ. s. doloꝛẽ d̄ ꝯmiſſis ẽ q̄ntũ
pctm̄ ĩ ſpũmſanctũ. s. obſtinatio: oẽs inſpira
tõẽs diuias occidẽs. qñ vi3 hõ ẽ ita indura
tus q̄ neq3 humanã neq3 diuinã ſuſcipit ad-
monitõz. De q̄ Bern̄. Coꝛ duꝛ ẽ q̇d nec ꝯpũ
ctõe ſcindit nec pietate mollit. De tali dr̄ Ec
cli. iij. Coꝛ duꝝ male habebit in nouiſſimo.
Cõtra ſcd̃z. s. ꝓpoſitũ nõ peccãdi habet ſextũ
pctm̄ in ſpũmſanctũ. s. finalis impenitentia.
Vñ Aug. in li. de pñia. et h̄r de pe. di. vij. c. ⁊
§. finali. Qui ĩpenitẽs moꝛit oĩno moꝛit ⁊ eter
nal'r cruciat. Qui eni ĩpenitẽs finit. ſi ſp viue-
ret ſp peccaret. At dei eſt miſerẽtis q̄ opatur
finẽ peccandi. ob hoc etiã ſine fine toꝛq̄tur. q̄ꝛ
nunq3 virtute ditatur. ſp plenꝰ iniq̇tate. ſp ſi
ne charitate toꝛq̄tur ſine fine. Et ideo finalis
impnĩa ẽ maximũ pctm̄ in ſpũmſanctuz. Et
de illo intelligit illud Mat. xij. Qui peccat
in ſpiritumſanctũ nec hic nec ĩ futuro remit

te͛ ei. Alia ṽo pctã dũ hõ ↄ̃ſtituit͛ in via pñt
eẽ remiſſibilia vt dicit leo papa. ⁊ hr̃ de pe. di.
vbi. ſ̃. Nemo ẽ deſpand͛ dñi ĩ h̃ corpe ↄſtitu/
tus ẽ. qꝛ nõnunq̃ qd̓ diffidẽtia etat͛ differt in
maturiori ↄſilio pficit. Sꝫ final͛ impenitẽtia
nullũ hꝫ remediũ. qꝛ nõ hꝫ aptitudinẽ ſm il
lud p qd̓ rmittit pctm̃. ṽbi grã. Sortes ⁊ pla
to hñt eãdẽ infirmitatẽ. vn͛ recipit medicinã
p quã alleniat͛. alter nõ. ⁊ ſic vn͛ dr̃ curabilis.
alter incurabil͛. Et ſic pctm̃ in ſpm̃ſctm̃ dr̃ ir/
remiſſibile. qꝛ repellit remediũ remiſſiõis. Et
ſic fuit in iudeis. De quibus ſubdit in textu.
Erunt nouiſſima peiora prioribꝫ.

De eadem dñica. Sermo. LXVII

Um immun
dus ſpũs exierit ab hoĩe. loco et
caplo vbi. ſ̃. Et legit͛ ĩ pñtis dñi
ce euãgelio. Pro introductõe oritur
queſtio q̃liter demones pñt habitare ĩ homi
bus. Et rñdet͛ q͛ duobꝫ modis. Prĩo potẽtio
naliter. ⁊ ſic habitãt in pctõribꝫ. qꝛ diabol͛ nõ
hꝫ potẽtiã in aĩa niſi ex ppa volũtate noſtra.
De q̃ Amb. ĩ li. de btã vita. ⁊ hr̃ ĩ canõe. xv. q.
i. Nõ ẽ. Neminẽ iugo ſuiutis aſtrictũ dia/
bol͛ poſſidet niſi ſe ei pus pctõꝝ ere vẽdiderit.
De q̃ Aug. Diabol͛ plĩmũ vult nocere ſed nõ
põt. qꝛ ptãs eius ſb ptãte dei ẽ. Nã ſi tm̃ poſ/
ſet nocere diabolus q̃tũ vellet null͛ iuſtoꝝ re
maneret. q̃propter dicit Gre. ij. mora. ca. xxi.
Sciendũ ṽo eſt qꝛ ſathane volũtas ſp iniq.
ſed nũq̃ ptãs iniuſta. qui a ſemetipo volũta/
tẽ hꝫ. ſed a dño ptãteꝫ. Qd̓ em̃ ipſe facere ini/
que appetit hoc deus fieri nõ niſi iuſte pmit/
tit. formidari igit͛ ñ dꝫ qui nihil niſi pmiſſus
valet. Ideo dicit Orig. ſup Iudic. Diabol͛
nõ inualeſceret ↄ̃ nos niſi ei vires ⁊ aggreſſũ
vicijs nr̃is pberemus. Scd̓o habitat ĩ hoĩe
pñtialiter ⁊ ↄmãſiue. ſ. habitãdo in corpe ho
mis. Et hoc deus pmittit ppter multa. Pri/
mo ppter diuine potẽtie oſtenſionẽ. De quo
Mar. ix. de obſeſſo ab infantia quẽ null͛ po/
terat liberare niſi xps. Scd̓o ppter culpe pu
nitõeꝫ. Lu. iiij. Erat hõ in ſinagoga habens
demoniũ inmũdũ ppter pctm̃ incõtinentie.
Tercio ppter accumulatõem meriti. vt pꝫ de
Sara Thob. vi. q̃ ĩ viris ſuis fuit punita p
pter meriti augmẽtatiõem. qꝛ p hoc ſeruauit
aĩam eius mundã ab oĩ ↄcupiſcẽtia. Quarto
ppter alioꝝ eruditõem. vt pꝫ de illo in q̃ erat
legio. q̃ expulſa gregẽ porcoꝝ intrauit Lu. viij
cui dixit ſaluator. Redi in domũ tuã et narra
quãta fecit tibi deus. Quinto ppter parentũ
punitõem. qꝛ s. Tho. dicit. q͛ filij ſm corpus
ſunt res parẽtũ. Iõ parẽtes puniunt͛ in illis
vt pꝫ de filio dauid. ij. Reg. xij. cui dixit Na
than. Qm̃ blaſphemare feciſti inimicos no
mẽ dñi ppter verbũ h̃ fili͛ q̃ natus ẽ tibi mor
te morietur. Sic nõnũq̃ filij ob delicta parẽtũ
a demõe arripiunt͛. Sexto ppter maledictũ
factã ſibi vel alijs. vt de hoc hr̃ exemplũ ĩ filia
cuiuſdã mlieris ex ira noluit comedere
mũ ↄpulſa a mr̃e dixit. Ego comedã i noĩe
diaboli. ⁊ ſic fuit obſeſſa. Silr̃ legit͛ q͛ q̃
dã maledicẽdo vxori ſue dixit. Uade in no
diaboli. q̃ ſic pgreſſa ſilr̃ obſeſſa fuit. hr̃. Gre
go. ĩ dial. Septimo ppter noſtrã eruditõem.
De quo Bonauẽ. vt terreamur deũ ſcienter of
fendere. Ergo qñ ſupbꝫ vel alter pctõr videt
obſeſſũ teneri vel qualibet ex cã. tũc ĩ mente
dꝫ. humiliari ⁊ penitere. cogitãdo ne ſibi
accidat qd̓ illi hodie euenit. Octauo ppter
dei miſc̃diam. vt qñ deus ex ſua miſericordia
tate cũ qui exceſſit ſic arreptũ a diabolo
nit vt alibi poſt hoc in eternũ parcat. vt legit͛
ĩ collatõibꝫ prm̃ de abbate Moyſe. q̃ ↄ̃ Ma
chariũ dura ptulit verba. quẽ demõ arreptũ
miſabiliter vexauit. ſꝫ tñ depcatõem mach
rij libatus ẽ. Nono ad glie dei augmẽtatõem
⁊ ſctõꝝ: vt ſancti inuocent͛. ⁊ de͛ glĩficet͛ in libe
ratõe hoĩs. ⁊ dei potẽtia oñdatur. vt fac
de quo thema. Cũ immũdus ſpũs exierit.
In hac pabola tria notant͛. Primũ ẽ ma
ligni ſpũs p potẽtiã expulſio. ibi. Cũ immũd͛
ſpũs. Scd̓m ẽ actiuoꝝ grauis temptatio. ibi
ambulat p loca ⁊c̃. Terciũ ẽ pfectoꝝ
recidiuatio. ibi. tũc vadit ⁊ aſſumit alios
ſpũs ⁊c̃. De pmo dicit. Cũ immũd͛ ſpũs ⁊c̃.
Pro quo ſciendũ ſpũs malignus dr̃ immun
dus ppter tria. Prĩo ppter immũdiciã p
iniquitatis. qꝛ ĩ eo pmo inuẽta ẽ iniquitas et
odiũ vt ppetue odiretur a deo. Ezech. xxviij.
Repleta ſunt interiora tua iniquitate ⁊ peccaſti.
ſcꝫ pctõ ſupbie. et eieci te de mõte dei. i. de celo
empireo tanq̃ leproſum. et pdidi te. i. ppetue
damnaui. o cherub ptegens d̓ medio lapidũ
ignitoꝝ. i. de ↄſortio angeloꝝ. Scd̓o ppter
immundiciã ſuggeſtiõis. qꝛ feda et immunda
ſuggerit. Leui. xv. Docebitis filios iſrael vt
ucant immundiciã ⁊ nõ moriant͛ in ſordibus
ſuis cũ polluerint tabernaculũ meũ. ſcꝫ cor
priũ in quo ego habito. Uñ diabol͛ ↄtagio
ſus ẽ ad modũ leproſi. qꝛ ſtatĩ inficit cor hu
manũ cũ ſe ei applicat. ſ. p conſenſum. A qua
ↄtagione pſeruari orat eccliã dicẽs. Da quo

us dn̄e poplo tuo diabolica vitare conta
Tercio ꝓpter immūdiciā habitatōis. qꝫ
itat i loco immūdo. i. in hoīe exñte in pec
mortali: ad ſilitudinē vpupe q̄ nidificat
ercore. Jō demones dixerūt Mat. viij.
eijcis nos hinc mitte nos i gregē porcoꝝ.
Et tales immūdi in q̄bus diabolꝰ habi
unt in ſeptēplici dn̄ria ſm. vij. pctā moꝛ
. Primo habitat in ſupbis Job. xli. Jpe
ſup oēs filios ſupbie. Et ipe talis coꝛum
ō dr̄ Labaddon. Apoc. ix. Habebūt ſu
e regē angelū abiſſi cui nomē hebꝛaice la
dō. qd̄ interp̄tat exterminās vel extermi
oꝛ. Jſte rex multos nobiles ⁊ potētes poſ
t. exterminatores. ſ. paupeꝝ ⁊ inferioꝛum
quo Aug. Plures ſupbos tenet noīe no
atis. plēs noīe autoꝛitat. De q̄bꝫ etiā di
dē i li. de pnīa. Nemo facilꝰ vincit q̄ꝫ q̄ ſu
innitit. Nos em̄ nō timet diabolꝰ. vt le
xemplū qd̄ ſcribit Ceſariꝰ d̄ mōacho ado
e. q̄ cū caſtus eēt adductus fuit ad quen
ſeſſum ꝓ expellēdo demōio. Cui demō
t. Nō timeo te. qꝫ licet caſtus ſis tn̄ ſup
es. et deꝰ ſupbis reſiſtit. Jaco. iiij. Hunc
onē penitētes debēt eijcere vt ſerpentē d̄
ca ꝑ bonū odoꝛē humilitatꝭ. qꝫ hūilitas ē
ba odoꝛifera q̄ deū ad ſe trahit ⁊ diabolū
ellit. Cātic. i. Cū eſſet rex in accubitu ſuo
dꝰ mea dedit odoꝛē ſuū. Nardus ē herba
ifera et ꝑua. ⁊ ſignificat humilitatē q̄ de
delectat. Lu. i. Reſpexit humilitatē an
e ſue. ⁊ diabolū expellit. vt patet i vita ſan
Anthonij. vbi ꝯquerebat diabolꝰ. O An
oni humilitas tua me vincit. ¶ Se
do habitat in auaris. Luce. iiij. Tu ḡ pci
ſi adoꝛaueris coꝛā me erūt tui oīa. Glo.
di raptoꝛ. audi vſurarie ⁊ ſimoniace quō
uit diabolꝰ ſi adoꝛaueris me. Diabolū. n. a
aſti ſi res ꝑ diabolū congregaſti. Eph. v.
arꝰ qd̄ ē idoloꝝ ſuit nō hꝫ hereditatē i re
xpi ⁊ dei. Et diabolꝰ illos poſſidēs eſt mā
n. Mat. v. Nō poteſtis deo ſuire et mā
one. qꝫ dicit apl's. i. ad Thimo. vi. Qui vo
nt diuites fieri incidūt i tēptatōꝫ ⁊ i laque
n diaboli. Hūc demonē auaricie debēt pe
tētes eijcere ſic ſerpentē ab hoīe ꝑ denudati
nē. qꝫ ſerpēs fugit hoīem nudū. ⁊ ſic auarus
lēs penitere dꝫ ſe enudare bonis male acq
is. qꝫ dicit Augꝰ. Si tenes obolū teneris a
abolo. Jdeo hoꝛtat nos ſaluatoꝛ Luce. xi.
d ſupeſt date elemoſinā ⁊ ecce oīa mūda
nt vob. Tercio habitat i luxurioſ. Tobie
. Hi nāqꝫ q̄ ita ꝯiugiū ſuſcipiunt vt deū ꝫ a

ſe ⁊ a ſua mēte excludāt ⁊ ſue libidini ita vacēt
ſic equꝰ ⁊ mulꝰ q̄bꝫ nō ē intellectꝰ hꝫ ꝑtātē de
moniū ſup illos. Si igit i mrīmonio ꝯſtitu
ti poſſident a diabolo ſi nō rite ingrediuntur
q̄d tuc de foꝛnicarijs. adulteris. inceſtuoſis ⁊
ſodomitis. Tales em̄ ſunt poꝛci diaboloꝝ. vt
dicit Chꝛiſ. ſup Mat. Poꝛci ſunt qui vitā ꝫ
ſuā ſcenoſe libidini mācipāt. iō Eph. v. Foꝛ
nicatio ⁊ oīs immūdicia nō noīetur in vobis.
Et hūc demonē debēt penitētes eijcere vt ri
baldū d̄ ciuitate. ſ. virga diſcipline Qꝫ ſcribit
Eccī. xi. Malicia hoꝛe facit obliuiōem luxu
rie magne. Glo. qꝫ vulnus coꝛpis ſanat vul
nus mētis. Quarto habitat i iracūdis. Job
v. Viꝝ ſtultū interficiet iracūdia. ⁊ Apocal
xij. ve terre ⁊ mari. qꝫ deſcēdit diabolꝰ ad vos
hn̄s iram magnā. pſ. Jn ira pp'los ꝯſtringes
Aug. Jra eſt alioꝝ vicioꝝ ianua. ꝓpter quod
dr̄ ad Eph. iiij. Nolite locum dare diabolo.
Jlloꝝ em̄ demō eſt ſathanas qui interpꝛetatur
aduerſarius. Apoca. xij. Et ꝓiectus ē ille dra
co magnꝰ ſerpēs antiquꝰ q̄ vocat diabolus et
ſathanas q̄ ſeducit vniuerſum oꝛbē. et ꝓiectꝰ
ē in terrā. ⁊ angeli eius cū illo miſſi ſunt Hūc
demonē debēt penitētes eijcere ſicut hō eijcit
de domo ꝑ ſtillicidiū. ſ. vbi dei Nā ſicut gut
ta ſtillās cauat lapidē. ſic verbū dei deprimit
coꝛdis rācoꝛē. vt ē illud. Omis em̄ q̄ iraſcit fr̄i
ſuo reus erit iudicio Mat. v. ¶ Quī
to habitat in inuidis. quoꝝ demō dicit leui
athā. i. ſerpens toꝛtuoſus i aquis. i. i hoc mū
do volubili. ⁊ interp̄tat additamentū coꝛum
hoīm. ſ. q̄s aſtutia ſua de ꝑadiſo eiecit. Vel ꝑ
ſequēs eos. qꝫ inuidus oēs ꝑſequit. Nā inui
dia diaboli moꝛs intrauit in oꝛbē. Sap. i. et
Aug. Jnuidia ē viciū diabolicū. Nā ab eo
habuit initiū hoc demoniū qd̄ fecit hominē
cecū. ſurdū ⁊ mutū. ita qꝫ inuidꝰ nō pōt vide
re nec audire. nec loqui virtuoſe de ꝓximo. qꝫ
dicit Hiero. Omēs v̄tutes ꝑſequit inuidia.
Hūc demonē debēt eijcere penitētes ſic hō eij
cit d̄ domo ꝑ fumū. ſ. deuote oꝛōis. de q̄ Jſid.
Quotiēs hō ꝑmit vicijs totiēs dꝫ ſubſeq̄ oꝛo
qꝛ oꝛo ꝑualet omnibꝫ malis ¶ Sexto
habitat i guloſis. Eccli. xxxvij. Propter cra
pulā multi obierūt. Et demō coꝝ ē Beemoth.
de q̄ Job. xl. ⁊ interp̄tat beſtia ſiue beſtialꝭ. q̄a
gula facit hominē beſtialem. Hiere. l. Effuſi
eſtis ſicut vituli ſup herbā. ſ. in comedēdo et
beſtialiter viuēdo. de quibꝫ. i. Choꝛ. ij. Aīalꝭ
hō nō ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Propter qd̄
hoꝛtat nos ſaluatoꝛ Lu. xxi. Attēdite vob ne
foꝛte grauētur coꝛda veſtra crapula ⁊ ebꝛieta

re. Rō Gre. Quia dū vēter nō reſtrīgiẗ cūcte ṽtutes obruuntur. Hūc demonē debēt penitē tes eijcere ſic vulpis eijciẗ de antro. ſ. ꝑ cluneꝫ abſtinētie. Amb. Jeiuni hoīs ſputū īterficit ſerpentē. ſic et ieiuniū reprimit diabolū. De q̄ Iſid. Ardētes ſagitte diaboli ieiunioꝝ frigo/ re ſunt reſtringēde. ¶ Septio habitat ī accidioſis. Dicit em̄ Gre. Diabol⁹ aſſidue tē ptat vt ſaltē tedio vincat. Scit eni q̄ nō tor/ pētib⁹ ſed operātib⁹ dabiẗ pmiū. Hoꝝ demo/ niū vocaẗ belial. qḋ interp̄taẗ ſine iugo dñi. q2 ſm Bern̄. Accidia ē torpor animi q̄ qs negli git bona inchoare ⁊ īchoata pficere. Etiā pōt dici beelzebub. i. de⁹ muſcaꝝ. q2 muſcas. i. in/ ſtabiles cogitatōes faciūt regnare ī cordibus coꝝ. ī nullo reſiſtētes neq3 ī aliquo ſtabiles p ſiſtētes. Quia dicit. s. Tho. ij. ij. Accidia eſt triſticia ⁊ deiectio ſpūs. Et ex ipo nōnūq3 ori/ tur deſpatio. Idcirco hūc demonē debēt eijce/ re penitētes ſicut canis eijciẗ de coquina. ſ. p a/ quā calidam. hoc ē lacrimis ↄtritiōis. vñ pſ. lxxiij. Cōtribulaſti capita draconū. i. morta/ lia pctā et prauas ſuggeſtōes q̄ñ pmū ſugge rūtur ⁊ immittunẗ ī aqs. ſ. lacrimaꝝ. Ambr. Lacrime mentē alleuiāt. cor refrigerāt et me/ ſtū ↄſolātur. ⁊ Hiero. ſup Iſa. Oratio deū le/ nit ſed lacrima cogit. q2 vincit inuicibilem. li gat oīpotentē. ¶ Et ſic eliciẗ cā cur ī tri bus dñicis lectū eſt euāgeliū de demōio. Pri mo q2 diabolus aliquos tēptat et nō vincit. ⁊ iſti ſignificātur p tēptatōem xp̄i ī euāgelio p/ me dñice. Scdo aliquos tēptat ⁊ ſupat ⁊ ma le vexat. iſti ſignificātur p filiā mulieris chana neī ī euāgel. dñice ſcde. Tercio aliquos tem/ ptat et ſupat. ſed poſtmodū p ↄtritōem expel liẗ. et hi ſignificātur p p̄ns euāg. vt dictū eſt q2 poſſidet pctōres ī mortali. vt dicit Aug⁹. Pctōr tot demonioꝝ ſeruus quot vicioꝝ. vt hr̄ Marci. xvi. et Lu. viij. de Maria magd. q̄. vij. demonia habuit. h̄ exponit Greg. i. vni uerſis vicijs plena fuit. q2 dicit Gre. ī moral. Maligni ſpūs vicijs certis ſingulos obſeq̄ ſunt credēdi. vt ſic impleaẗ illud Apoc. xviij. Facta eſt babilō. i. aīa peccatrix. habitatio de/ monioꝝ. ⁊ cuſtodia oīs ſpūs immūdi. Et ho die legit eccl'ia euāgeliū quō xp̄s eiecit demo/ niū nobis ī exemplū vt eū eijcere debeamus. nā inq̄linus eijciẗ ⁊ expellitur d̄ domo cū dñs p ſe voluerit inhabitare. ſic ⁊ nūc ī futuro tp̄e paſcali dñs dz ingredi ⁊ inhabitare cor nr̄m Joh. xiiij. Ad eū veniem⁹ et apud eū māſiōꝫ faciem⁹. Idcirco immūdū ſpm̄ et hoſpitē ex/ pellere debem⁹. ¶ Quarto aliq̄s tēptat

et ſupat et fugat⁹ fugit. ſed tn̄ reūtẽ [illegible] ī textu cū dr̄. Cū ȝ immūds ſpūs [illegible] eccl'ie ab hoīe. et pmo p baptiſmū [illegible] titur originale pctm̄. Vñ ī exorciſmo [illegible] ſacerdos adiurat diabolū [illegible] ab eis. Sed poſt hoc reuertiẗ ī habitac[illegible] um cū puer labiẗ in pctm̄ mortale. Scdo [illegible] pelliẗ ab hoīe p pn̄iam. Joh. xij. Nūc iudiciū ē mūdi. q2 pctōres in foro pnīe iudicāt [illegible] ipos. In q̄ iudicio ↄueniūt q̄nq3 pſone. ↄ[illegible] ſcīa accuſans. memoria teſtificās. rō [illegible] timor ligās. dolor cruciās. ſic vt quaſi [illegible] ſanguis aīe p lacrimas effluat. et tūc [illegible] q̄ pncipabaẗ in hoīe eijcitur foras. q̄ [illegible] Bern̄. Per hoīs ↄfeſſionē deus remitt[illegible] tū. et diabol⁹ amittit pncipatū. ¶ [illegible] ſcdo innuiẗ actiuoꝝ grauis tēptatio [illegible] bulat p loca inaq̄ſa ⁊c. Loca inaquoſa [illegible] ri actiui. q̄ licet interi⁹ flore͂t humore gra[illegible] tn̄ exterius a fluxu culpe. Vñ actiui [illegible] aridi ꝑpter q̄ttuor. Pmo ꝑpter maceratōe͂ carnis. Job. xxxiij. Cōſumpta ē caro [illegible] plicijs. i. a carnal' ↄcupiſcētie pn̄ie [illegible] eiuſdē. vij. Cutis mea aruit et ↄtracta ē. Scdo ꝑpter ↄtemptū ↄcupiſcētie mūdial'. Apoc. xvij. Veni et oſtēdā tibi damnatōeꝫ magne meretricis q̄ ſedet ſup aq̄s multas. Meretrix illa ē vanitas q̄ ſedit ſup aquas multas. i. m[illegible] danas ↄcupiſcētias. Et ab his arida erat [illegible] ſter q̄ dicebat. Tu ſcis dñe neceſſitatē mea[illegible] abominer ſignū ſupbie et glīe mee qḋ ē ſup ca put meū ī dieb⁹ oſtētatōis mee ⁊ deteſtor [illegible] q̄ſi pānū mēſtruate ⁊c. Tercio ꝑpter feruorē charitatis. Vñ in eorum pſona dicit Job. xxx. Oſſa mea aruerūt p caumate. i. p feruore cha ritatis et ↄpaſſiōis. Oſſa ſunt fortiores in cor pore eccl'ie. q̄ zelo charitatis et feruore ↄpaſſio nis infirmātur ad infirmitatē puſillorū. Vñ ij. Chor. xi. Quis īfirmaẗ ⁊ ego nō infirmor. Quarto ꝑpter ignē tribulatōis quo frequen ter examinātur a deo. Tren̄. i. De excelſo miſit ignē ī oſſibus meis. i. ī fortes viros. Per hos diabolus ambulat et tēptādo appropinquat. ¶ Et nota ī hoc drīam maloꝝ angeloꝝ et bonoꝝ. Boni dicūtur hr̄e velocē volatū ſcꝫ ſpūalis potētie. q2 ſubito ſunt ibi quo mit tūtur. Mali autē dicunẗ ambulare ꝑpter gra uedinē malicie ſue. q2 nō ſine labore ſuo [illegible] intēdunt. Aliter autē ambulat ſpūs malign⁹ p bonos. aliter p malos. Per bonos tēptādo ⁊ aditū q̄rēdo. p malos ī curſando tāq̄ p viaꝫ planā ⁊ diuerſis vicijs bn̄ tritas. Vñ de hoīe peccāte dr̄ Iſa. li. Dixerunt aīe tue incuruare

ſceamus. ⁊ poſuiſti vt terrã corpus tuũ.
aſi viaꝫ trãſeuntibꝫ. Job. xx. Uadẽt ⁊ ve
t ſup eũ horribiles. T Tẽptat aũt
s qttuor modis. Priᵒ explorãdo ꝑ mo/
milui pullos circũuolãtis. vel lupi ouile
euntis. vel leonis feras luſtrãtꝫ: ꝯſiderã/
ſuetudies ⁊ ꝯplexiões eoꝝ. oportũitates
ꝫ tẽpoꝝ ⁊ euentuũ vt aliquẽ aditũ valeat
nire. i. Pe. vl. Aduerſariᵘ vr̃ diabolᵘ tãq̃
igiẽs circuit querẽs quẽ deuoret. Scd̃o
uẽdo ⁊ moueri eos plimis motibꝫ depre
t ad modũ canis leporarij ꝑcedentis os
d capiẽdã pdã. Uñ ps̃. xcij. Captabãt
im iuſti ⁊c. Tercio ſuggerẽdo cũ i imagi
one ad modũ pictoris imagines reꝝ dele
liũ imprimit. quod miro et ineſtimabili
t. vt ad concupiſcendã ſenſualitatẽ alli/
icut in figura legit̃ i hyſto. ſcholaſ. ſuper
xxv. Madianite ornauert̃ filias ſuas q̃
es ad ſe declinãtes ad illudendũ caſtita
erẽt. ⁊ eas cũ xenijs venalibus. i. pegri/
rculis ad tentoria filioꝝ iſrl̃ tranſmiſe/
vt ſic eos facerẽt trãſgreſſores mãdatoꝝ
ita demones ꝯcupiſcibiliũ reꝝ imagĩes
obijciũt. vt illecti his atq̃ decepti a via
oꝝ dei exorbitemus. Quarto tẽptat eos
ꝑuauã ꝯcupiſcentiã accendẽdo. frequẽ/
i ꝯcupiſcẽtia mali orit̃ i nobis ſine dya/
ſed poſtq̃ orta fuerit: tunc auxiliatur vt
it. vt ait dñs Iſa. liiij. Ego creaui fabrũ
ntẽ i igne prunas V Sed nõ iue/
i eis requie. Rõ q̃ multipliciter inquie/
im. Primo gemitu ꝯpũctiõis ſicut par/
plorãtes i nocte qui nõ ꝑmittũt i domo
itẽ req̇eſcere. Ita ⁊ iuſti ꝑficiẽtes i nocte
s mũdi gemũt ꝑ peccatis ſuis. dicentes
Iſa. xxxviij. Recogitabo tibi oẽs annos
i amaritudine aĩe mee. Secũdo clamo
ratõe ad moduꝫ homis bñ cuſtodiẽtis
dñi ſui. qui tota nocte clamat ⁊ vigilat
iquod piculũ viderit vel audierit ad ſuc
dũ alios excitat. Et ſic ꝑficiẽtes clamãt
ũ ⁊ ad ſctõs eius. Uñ ps̃. cvi. Clamaue
ad dñm cũ tribularetur: ⁊ de neceſſitati/
eoꝝ eduxit eos. Tercio inq̇etãt cũ ſtrepi/
ſſidui laboris. ſicut fit i domo paupeꝝ ⁊ of
nis artificũ. qui labore manuũ acquirũt ſi
ictum die noctuq̃ laborãtes. Sic et boni
ij. Uñ aplſ. ij. ad Theſ. vl. Si quis nõ
opari nec mãducet. Et ps̃. cxxvij. Labo/
nanuũ tuaꝝ q̃ mãducabis ⁊c. Ideo hor
os Hiero. ad laborẽ di. Sp̃ aliquid ope/
facito ne te diabolus inueniat ocioſum. q.

di. ſed bono ope occupatũ. His tribꝫ modis
actiui diabolũ i ſe ⁊ i alijs inquietant. Uñ de
his dicit Job. iij. Qui pati ſunt ſuſcitare leui
athan. i. diabolũ. Et ſic i eis nõ inuenit requi
em. X Dixi tercio innuit̃ ꝑfectorũ picu/
loſa recidiuatio: cũ ſbiungit. tũc dicit. Reuer
tar i domũ meã vñ exiui. Dicit Gre. Diabolᵘ
a quibuſdã ad tp̃s ſe ſbtrahit vt poſtea redi/
ens eos grauius pcipitet ad modũ arietis pa
rietẽ diruẽtis. Et cũ venerit inuenit eam ſco/
pis mundatã. ſ. a p̃ſtinis vicijs ꝑ ſacramentũ
ꝯfeſſionis. Uñ Iſa. xiiij. Scopabo eã i ſcopa
terẽs. i. in pnia. Unde i vitaſpatrũ quidã pa/
ter ait. Nõ ceſſat diabolᵘ iactare ſordes i do/
mũ mẽtis. ⁊ ſi neglexeris ꝑ morã tp̃is replebi
tur ſordibus. nec poſt de facili poterit emũda
ri. Uñ optet q̃ quotidie ſollicitus ſis ſordes
eijcere. Subdit. Et ornatã. ſ. bonis opibus ⁊
pceptis. De quo ornatu ſcribitur Ezech. xvi.
Ornaui te ornamẽto ⁊ dedi armillas i mani/
bus ſuis. ⁊ Mat. xij. dicit. Et veniẽs inuenit
eã vacantẽ. i. ocioſam ꝑ negligentiã ⁊ torporẽ
nõ renitentẽ malis tẽptatõnibꝫ. tunc vadit. ſ.
diabolus. ⁊ aſſumit alios. vij. ſpũs nequiores
ſe. ⁊ ingreſſi habitãt ibi. Y Ecce piculuꝫ
recidiuatõis. Septẽ ſpũs ſunt. vij. nequitie
que ꝯſiderãtur in peccati recidiuatõe. Unde
Prouer. xxvi. Septẽ nequitie ſunt in corde
eius. Primus ſpũs eſt fractio federis ꝑmiſſi
q̃ ꝑmiſit deo firmiter nõ peccare de cetero. Et
ſic implebit̃ illud ps̃. lxxvij. i eis. Auerterunt
ſe ⁊ nõ ſeruauerunt pactũ. De talibꝫ dicit Ec
cls̃. v. Melius ẽ nõ vouere q̃ poſt votum ꝑ
miſſa nõ reddere. Scd̃s ſpũs eſt ſbſannatio
miſcd̃ie. Nam ꝯſecutam indulgentiã nõ fua
re nõ eſt aliud niſi miſericordẽ dñm deridere
Uñ dr̃ Job. xxx. Nũc autẽ deridẽt me iunio
res tp̃e. i. hoĩes qui ſunt in tp̃e gratie. de q̃ ma
gis deo deberẽt eſſe grati. ideo ſbſannabit eos
dñs in futuro. iuxta illud ps̃. ij. Qui habitat
in celis irridebit eos: et dñs ſubſannabit eos
Tercius ſpũs eſt crudelitas ſui in renouati/
one veteꝝ cicatricũ. de quo ps̃. xxxvij. Putru
erunt. ſ. ꝑ praua ſiue mala deſideria. et corru/
pte ſunt cicatrices mee. ſ. ꝑ p̃ua opa. a facie in/
ſipiẽtie mee. Reuera magna eſt inſipientia ſe
ipm gladio pcutere mortis. ⁊ mortalia vulne
ra reiterare. Quia vt dicit Iſid̃. Uulnus ite/
ratũ tardius ſanat̃ Quartus ſpũs eſt ꝑditio
creatoris. q̃ aduerſariũ dei cuiᵘ ipe famulus.
ſcꝫ diabolũ i corde recipit. ⁊ xp̃m de habitatio
ne ſua ꝓijcit. et ſic traditor vt Judas exiſtit.
Et mirandũ valde quõ talis oculos mentis

ad diuinã miſcdiam audeat leuare. Quint⁹ ē ingratitudo bñfactoris. De tali dicit Gre. Nõ ē dign⁹ dãdis qui nõ agit grãm ꝺ datis. Sextus ē iteratio dñice paſſiõis. vñ ad Heb. vi. Rurſum crucifigẽtes ſibimetipſis filiuꝫ dei ⁊ oſtẽtui hñtes. Primo nãqꝫ talis circũdat eũ turba malaꝝ cogitationũ ſicut iudas. Scḋo flagellat eũ ⁊ deludit eũ ꝑ imagines turpium cogitationũ ⁊ delectationũ. vñ ps. lxxxvij. poſuerũt me abominatiõem ſibi. Tercio crucifigit eũ linguis et ꝯſenſu cordis cũ ꝓpoſito peccãdi. Tandẽ affigit patibulo i ꝑpetratõe mali. Et ſpecialiter caput ei⁹ pungit i ꝑſecutõne p̄latoꝝ. ⁊ manus i ꝑſecutõne miſtroꝝ. ſ. ſacerdotũ. Pedes in ꝑſecutiõe paupeꝝ. Latus iã mortui in ꝑſecutõe ꝯtemplatiuoꝝ. a quibꝫ ꝓfluere dꝫ ſanguis patiẽtie ⁊ aqua clemẽtie

Z Septimus ē ꝯtriſtatio ſpũſſcti ⁊ angeloꝝ ⁊ oim ſanctoꝝ. qꝛ ſicut tota trinitas ⁊ oēs ſancti gaudiũ habuerũt i ꝯuerſiõe pctõrꝫ. ſic ecõuerſo recidiuãs ꝯtriſtat eos q̃tum in ipo eſt. Ideo dicit Bern̄. Putas ꝙ placatos habebis in iudicio quos tãto ⁊ tã ſpato vis priuare gaudio. Et ꝑ ꝯſequẽs talis letificat malignũ ſpm̄. De quo Ozee. vij. In malicia ſua letificauerũt regẽ ſuũ. i. diabolũ q̇ exultat i deceptõe pctõꝝ. Vñ legit exemplũ de quodã heremita: qui cũ omibꝫ polleret ꝩtutibꝫ cepit intra ſe inaniter gliari. ad quẽ nocte venit diabolus i ſpecie mulieris flens et dicẽs ſe a beſtijs deuorandã niſi hoſpitio ſuſcipet eam. qua ſuſcepta diuerſis eum blãdicijs inflexit et induxit. ita ꝙ ille tetigit mẽbra eius oia ſigillatim. ⁊ cũ latus inclinaret vt ei ſede cõmiſceret: euanuit diabolus deridens eum. ⁊ multitudo demonũ exclamauit. O mõache qui te vſqꝫ ad celos extollebas: quõ demerſus es i infernuꝫ. diſce qui ſe exaltat humiliabit. Tunc ille deſpatus ⁊ erubeſcẽs facinus ſuum reuerſus eſt ad ſeculũ. et omni ſe impudicie mancipauit. Ecce qꝫ piculoſum eſt recidiuare et damnoſum. Vñ Prouerb. xxvi. Sicut canis qui reuertit ad vomitũ. ſic impudẽs qui iterat ſtulticiã ſuã. Ideo Bern̄. Deterius ē recidere qꝫ incidere. de quo ⁊ textus. Erũt nouiſſima hominis illius peiora p̄oribꝫ. Vbi Aug. Nullꝫ ſcel⁹ ita abhominabile ſicut de p̄terito pctõ remiſcẽdo gaudere. Iõ hortamur Eccl. ij. Fili accedẽs ad ſuitutẽ dei. ſta. ſ. firmiter i iuſticia ⁊ timore. Rõ Gre. qꝛ incaſſuꝫ bonũ agitur ſi añ vite terminũ deſeratur.

Ex dicto heremita

Dñica Letare.
Sermo. LXVIII

Etare hieruſa lẽ ⁊ ꝯuẽtũ facite oẽs q̇ diligi. Verba hec ex Iſa. c. vi. ꝑ introitu miſſe p̄ntꝭ dñice originalr tranſſũpta. p̄ximate ad hui⁹ ſmõis exordiũ ſunt traducta.

A Pro cui⁹ introductiõe qrit. cur in hui⁹ dñice officio legunt ⁊ canũt nõ niſi verba leticie. Et rñdet ꝙ iſta dñica ē i numero ſeptuagesima.[illegible] a ſeptuageſima. i. q̃ incepit agere eccleſia ad mẽoriã reducere tps captiuitatꝭ ⁊ peregrinatõis. tps pnie ⁊ merorꝭ. i cui⁹ ſignũ alleluia cãtus leticie obmutet. iubil⁹ [illegible] ſtis tacet. ⁊ laudatio angelice dignitatis ſiſt ⁊ cõtract⁹ m̃rimonij interdicit. ne [illegible] laſciuirẽt tpe pnie. qꝛ dicit Aug. [illegible] dẽtibꝫ ad graꝫ. Ois leticia hui⁹ mõi [illegible] ē cordis immũdi. Sꝫ hec dñica figurã [illegible] tpis libratis. reqei ⁊ ꝯſolatõis q̇ erit [illegible] dies. i. poſt p̄ns tpus qḋ. vij. dicit [illegible] dicet electis de celo celorũ: vt ã modo [illegible] a laboribꝫ ſuis. Apoc. xiiij. Iſta dñica [illegible] ē i q̇dragesima. omẽ aũt mediũ [illegible] bus qꝫ i moralibꝫ vitã diſponit [illegible] nit ⁊ robur tribuit. qꝛ virt⁹ i medio ꝯſiſtit. vt dicit Ariſt. Ne igit a bono ceſſem⁹. nei virtutibꝫ deficiam⁹ ieiunij. ſ. et pnie dat nob medium leticie ⁊ ſpũalis gaudij. qꝛ dicit Aug. i li. de vera innocẽtia. c. xxviij. Xpiano cũ ero gaudi nõ ē p̄ns ſcḋm ſed futuꝝ. et cauendũ [illegible] libꝫ ne obſint eternis. vt i via q̇ pegrinaṁ hoc tm̄ placeat qḋ ducit ad patriã. Et ideo [illegible] tũ hodie officiũ cãm leticie reſonat [illegible] leticie patriã totis curram⁹ votis ⁊ affectu intẽdam⁹. qḋ nobis et verba [illegible] q̇ in ꝑncipio officij hodie ſãcta m̄r eccl'ia decantat. Letare hiruſm̄.

B Sciẽdũ p̄ns dñica hꝫ tria noia. Dr̄ em̄ p̄mo dñica letare. ideo i introitu miſſe: et i toto officio matutinali canit cãtus gaudioſus. Pᷣio i matutis fit mẽtio de liberatõe ppli fidel' de iugo pharaõis. ſo legitur hodie Exod⁹. iij. in q̃ habet. Videns vidi afflictõem ppli mei ⁊ deſcẽdi liberare eos ꝺ manu pharaõis. Et h̄ fecit dñs ꝑ manũ moyſi ⁊ aarõ. Sic et nũc libãuit penitẽtes de egypto ꝺ tenebris vicioꝝ ꝑ ieiuniũ. orõeꝫ et elmi. Na moyſes interptat ſumpt⁹ ex aqꝭ. ⁊ ſignificat ieiuniũ qḋ extrahit hoiem ab aqꝭ carnalis voluptatũ. Sed aarõ ſacerdos fuit ꝑ quẽ intelligit orõ deuota. qꝛ Aarõ interptat mõtanus ſic orõ dꝫ eſſe mõtana. i. ad deũ ſurſum eleuata. qꝛ dicit Damaſ. Orõ eſt aſcẽſio ad deũ [illegible]

o. vt docet apl's Col.iij. Que ſurſū ſūt q̄
obi xp̄s ē i dextera dei ſedēs. q̄ ſurſuꝫ ſunt
te nō q̄ ſup̄ terrā. Jr̄l' liberauit eos p̄ colum
gnis q̄ p̄ceſſit eos in nocte. ſic nos p̄ elynā
uminat oēm aīam. Jſa. lviij. Cū effuderiſ
ēti aīam tuā ⁊ aīam afflictā repleuerīſ orī
in tenebris lux tua. ſ. lux grē. ⁊ ſplēdoribꝰ
ebit aīam tuā. ſ. p̄ lumē glīe. De his enī
liberaꝛ hō de egipto p̄cti. ſcribiꝛ Thobie
Bona eſt orō cū ieiunio: ⁊ elyna magis q̄ꝫ
auroſ auri recōdere. qm̄ elemoſina a morꝭ
berat. et ipſa ē que purgat p̄ctā. ⁊ facit iue
vitā eternā. Et ſic hodie gaudēt peniten
a vinclo liberati. De quo ps. cvi. Eduxit
ō tenebris. ſedētes. ſ. in tenebris ⁊ vmbra
tis. vinctos i mēdicitate ⁊ ferro. Et ſecū
hoc gaudiū etiā figuraꝛ i hoc q̄ hodie legi
de liberatōe populi de captiuitate babilo/
. que filijs iſrl' anno. lx. ē indulta. ſed i. lxx
leta. Sic q̄ꝛ hodie ſeptima eſt dñica a ſe/
ageſima ſi aduſq̄ꝫ fuimus in babilone. i. i
one p̄ctōꝝ captiuati: hodie debemus
exire ⁊ intrare ad ſinū matris eccl'ie. que
e canit i introitu. Letare hierl'm. i. aīa fi/
penitēs. C Et merito letari dꝫ pro
tria. Primo q̄ꝛ p̄ p̄niam in p̄ſtinū hono
restitutus. Homo eñ mortalibꝫ inuo/
s corā deo ⁊ ſanctis oīm honore ē deſtitu
. Jn huiꝰ figurā Saul p̄pter p̄ctm̄ inobe
ie p̄uatus ē regno. i. Reg. xvi. Sed econ/
enitēs p̄ſtino honori reſtituitur. Ezech.
j. Si impius p̄niam egerit oīm iniquita
ius q̄s operatus ē nō recordabor. Et figura
Gen. xl. i pincerna Pharaōis quē rex pꝰ
dies in p̄ſtinū ſtatū reſtituit. Jmmo per
am homi q̄nq̄ꝫ maior gratia daꝛ q̄ꝫ añ ha
t. vt pulcre exemplificat Martinꝰ papa.
abeꝛ i cano. l. di. Si poſt ordinatōem. Aa
poſt ꝯflatū vituli i ſummū ſacerdotē ē cō
atus. Dauid poſt homicidiū ⁊ adulteriū
i p̄phetie recepit. ⁊ in p̄p̄o gradu p̄māſit.
Reg. xij. Achab poſt mortē Naboth viri ſā
ſumi p̄ p̄niam humiliatus i regia ſede per/
ſit. iij. Reg. xxi. Subdit. Et vt multa vete
teſtamēti p̄tereamꝰ exēpla Petrꝰ negauit
m. et tñ poſtea factus eſt p̄nceps aplōrum.
aulus ſtephanū lapidauit. ⁊ tñ a deo i apo
olū electus ē. Propter hāc igiꝛ cām eccl'a pe
tētes ad gaudiū hortatur dicēs i introitu.
etare hierl'm Jſa. vl. D Scdō penitē
gaudere debēt. q̄ꝛ i libro vite ad curiā ⁊ cō
tiū celeſtis patrie ſunt aſcripti. Aug. i li. de
irabilibꝫ ſacre ſcp̄ture. Qui p̄ p̄niam pecca

ta diluit angelice felicitatis conſors ī eternū
erit. Vñ xp̄s dixit Matth. iiij. P̄niam agite
appropinquat eñi reg. ce. Jn huiꝰ figurā legi
tur Act. x. q̄. b. Petrus vidit celū aptum. ⁊ li
theū quattuor initijs ſubmitti de celo. in quo
erāt multa quadrupedia ⁊ ſerpētia terre. ⁊ vo
latilia celi. audiuitq̄ꝫ vocē dicentē ſibi. Sur/
ge petre occide ⁊ māduca. Qui ridit. Nequa
q̄ꝫ dñe. nunq̄ꝫ eñi aliqd̄ immundū intrauit i
os meū. Cui vox iterꝫ ſcdō de celo dixit. Que
deus purificauit tu ꝯmune ne dixerīſ. hoc aūt
factū eſt p̄ ter. Et recepta ſunt ſurſum oīa i ce
lum. Sp̄ūaliter. p̄ q̄drupedia ⁊ beſtias terre
intelliguntꝛ p̄ctōres. hi occidūtur q̄ñ p̄ p̄niaꝫ
ſoluuntꝛ a p̄ctis. ⁊ tunc oēs tales ſtatim mun
dantur. Vñ ſicut illa ſurſum recepta ſunt. ſic
hmōi penitētes p̄ticipes hic grē ſecuri ſunt de
regno celoꝝ ⁊ futura gloria ꝯſequēda ſi i p̄nia
p̄ſeuerauerint. Experientia huiꝰ patet manife/
ſte in latrone Lu. xxiij. cui penitēti in cruce di
ctū eſt. Hodie mecū eris i p̄adiſo. ad deſignā
dū q̄ pendētes in cruce p̄nie ſecuri ſunt. vñ ta
les p̄nt dicere cum aplō Jlla q̄ ſurſuꝫ ē hierl'm
eſt mr̄ noſtra Gal. iiij. in ep̄l'a hodierna E
Tercio gaudere debent. q̄ꝛ digne ſacra eucha
riſtia habent refici. Unde tales dñs ad men
ſam vocat tā in veteri q̄ꝫ in nouo teſtamento.
De p̄mo Prouer. ix. Venite et comedite pa/
nē meū: ⁊ bibite vinū qd̄ miſcui vob̄. De ſcdō
Matt. xi. Venite ad me oēs qui laboratis et
onerati eſtis: ⁊ ego reficiā vos. Figuraꝛ Luc.
xv. in filio p̄digo. cui reuertenti pater occidit
vitulū ſaginatū dans illi ad manducanduꝫ.
Jn huius etiā rei cām eccl'ia ſtatuit ieiuniuꝫ
quadrageſime añ feſtū paſce vt p̄ illud homi
nes penitēdo ad dignā ſacramēti ſumptiōem
ſe habilitarēt. vt patet p̄ ſanctū Tho. in ſcri/
pto ſup. iiij. ſniaꝝ di. xv. q. iij. ar. iij. riſ. ad ter
ciū ⁊ quartū argu. Et h̄ deſignat hodiernum
euāgeliū. i quo legiꝛ q̄ dñs p̄ q̄nq̄ꝫ panes pa/
uit q̄nq̄ꝫ milia hoim. Jn hoc ſignificās quō
pane vinoq̄ꝫ celeſti: vt puta ſuo corpe qd̄ pro
nobis in cruce q̄nq̄ꝫ p̄ncipalia ſuſcepit vulne
ra ⁊ ſanguine oēs vere penitētes vult gratioſe
reficere. F Propter has ergo tres cauſas
merito eſt gaudendū. Et in haꝝ triū leticiaꝝ
ſignificatōem in hodierno introitu ponūtur
tria ſinonima idē ſignificātia. vicꝫ letare. gau
dere et exultare. Letare. ſ. in corde p̄pter p̄mū
Gaudete vos penitētes. ſ. in corpe p̄ exterio/
rem ſignoꝝ leticie oſtenſionē p̄pter ſecundū.
Exultate. ſ. tā in corde q̄ꝫ in corpe hoc eſt tam
intra q̄ꝫ extra p̄pter terciū. Jn huiꝰ etiaꝫ figu/

rā vt dicit Guilhelm⁹ i rōnali papa hodie ce
lebꝛās miſſā pgēs ad ecclīam ſctē crucis q̄ dr̄
hirl'm. ⁊ rediēs ab ea aureā roſā i manu defert
ſb aſpectu populi quā alicui ſibi valde charo
dat. Hec roſa ſignificat xp̄m qui d̄ ſeipo dicit
Cāti.ij. Ego flos cāpi ⁊ liliū ꝯualliū. Item i
hac roſa quā ſic papa defert eſt triplex ſuba.ſ.
aurū. muſcus ⁊ balſamū. qꝛ triplex ē in xp̄o ſb
ſtātia.ſ. deitas. corpus ⁊ aīa. Sicut g̊ papa
hanc hodie gaudioſe fert ⁊ dat ſibi charo. ſic
xp̄s vult ſeipm gaudioſe veris penitētibꝫ ⁊ ce
teris ſuis amicis dare. G In hac etiā
triū leticiarꝫ figurā aīa ſancta habet tria no
mīa notabilia. Pri͞o em̄ dr̄ filia pncipis Cā
ti.vij. q̄ꝫ pulcri ſunt greſſus tui in calciamentis
filia principis. Greſſus ſunt vie pnie q̄ valde
ſummo pncipi placēt. Scd̄o dr̄ filia ſyō. Za
cha.ix. Exulta filia ſyon. Syō interptat̄ ſpe
culū. qꝛ talis aīa aſcripta celeſti curie vbi eſt
ſummū bonū habebit ſpeculū ipm deū in quo
cuncta deſiderata relucent. Tercio noīat̄ filia
hirl'm. Zach.ix. Iubila filia hirl'm. hirl'm vi
ſio pacis interptat̄. qꝛ talis aīa illic transferet̄
vbi pfecta pax habet̄. H Sicut g̊ peni
tētibꝫ ⁊ bonis hoc officiū gaudioſū eſt. ſic ecō
tra in moꝛtalibꝫ iacētibꝫ eſt flebile ⁊ amarū. ta
les em̄ puati ſunt omni bono eccl'ie. ⁊ niſi ad
huc ꝯuerſi ad pniam venerint ſiue penitētiā
egerint finaliter pibūt. vt dn̄s illis ꝯminat̄ p
pphām Mich.v. Tunc vaſtaberis filia la
tronis.i. diaboli. hic em̄ fur ē ⁊ latro Io.x. cu
ius filia eſt peccatrix aīa. I Sed di. ex
quo exītes in peccatis ab omni bono excludū
tur. g̊ tpe iſto quo in pctīs iaceo nihil boni fa
ciā. R̄ndetur ſm̄ s. Tho. tales eque bn̄ quod
pn̄t bonū facere debēt. Eccl'e.ix. Qd̄cūqꝫ face
re pōt manus tua inſtāter opare. Quia ſicut
ſm̄ Aug. nullū malū impunitū. ſic nullū bo
nū irremuneratū erit Vn̄ licet bona opa tunc
facta talibꝫ ad ꝓmerendā vitam eternā nō p
ſint. qꝛ opa moꝛtua ſunt. K Nihilomin⁹
tn̄ adhuc ꝓpter quinqꝫ cāa talia ſunt faciēda
ſm̄ Ray. in ſumma ſua. Primo qꝛ ſi tales fi
naliter pibūt tunc min⁹ ſuppliciū habebunt.
Vn̄ Aug. ⁊ hr̄ de pe. di.iij. ſi q̄s. dicit. Si q̄s
nō hn̄s charitatē ne xp̄m neget patit̄ pſecuti
onē vel gladiū. carceres. vincula. toꝛmēta. nul
lo mō iſta culpāda ſunt. imo vera et hec lau
dāda patiētia eſt. Nō em̄ dicere poterim⁹ me
lius ei fuiſſe vt xp̄m negando nihil hoꝝ pate
retur q̄ paſſus eſt ꝯfitēdo. Sed eſtimandū ē
foꝛte tolerabilius ei futuꝝ iudiciū q̄ꝫ ſi xp̄ꝫ ne
gādo nihil hoꝝ pateret̄. Huic videt̄ conſenti

re illud Apocal. xviij. Quantū glificauit ſe ⁊
in delicijs fuit tm̄ date illi tormentū. Scd̄o
bona facta ſic valēt ad tpale pſpitatē. Vnde
Gre. in glo. ſup Exo. et hr̄ in canōe [illegible]
ſi quelibet. dicit. q̄ obſtetricibꝫ hebreoꝝ [illegible]
tatē fecerūt cū pueris filioꝝ Iſrl' ipſos nō mo[illegible]
ficiēdo ſm̄ q̄ Pharao iuſſerat. Proinde licet
fidē nō habuerunt. tn̄ dn̄s eis [illegible] do
mos edificauit. i. diuites fecit ⁊ illas ad genera
tionē filioꝝ ⁊ filiaꝝ fecūdauit. [illegible]
ſpitas. Et habem⁹ huius exēplū [illegible]
i Phutiphar eunucho ⁊ pncipe exercit⁹ Pha
raōis. cui dn̄s ſua valde auxit tpalia [illegible]
etatem quā in Ioſeph ſibi venditū; [illegible]
vt hr̄ Gen̄. xxxix. Tercio valēt ad [illegible]
petōris citius illuſtret̄. De hoc Aug. [illegible]
de pe. di.v. falſas. Si quis bona alte[illegible]
ſte detinēs vel odiū i coꝛde gerēs ad pni[illegible]
nerit: recognoſcat ſeverā pniā ꝫ pagor[illegible]
niſi bona que iniuſte abſtulit reſtituat: [illegible]
um ex coꝛde dimittat. Nec tn̄ deſper[illegible]
tim quicq̄d ei boni facere poterit [illegible]
faciat: vt oipotēs deus coꝛ illi⁹ illuſtret ad p
nitētiā. vt figurat̄ i zacheo Lu.xix. [illegible]
na q̄ fecit dn̄o et ſuis diſcipulis fuit illuſtrat̄
qn̄ audiuit. hodie ſalus huic domui facta eſt
Quarto valent ad aſſuefactōem bonoꝝ. que
em̄ hō aſſueſcit difficulter dimittit. Prouer.
xxij. Adoleſcēs iuxta viā ſuā etiā cū ſenuerit
nō recedet ab ea. Et ponit p exemplo aug[illegible]
pn̄ſmū Iohis qui io baptizabat vt homi[illegible]
aſſueſcerēt poſtea xp̄i baptiſmū ſuſcipe. [illegible]
ꝯſe. di.iiij. Nō regenerabāt. Quito valēt ad
hoc. qꝛ i talibꝫ demones nō hn̄t ptātem [illegible]
ſicut haberēt ſi nulla talia feciſſent. [illegible]
illud Mat. vi. eiecit. vij. demōia. [illegible]
to quis paucioꝛibꝫ malis obnoxi[illegible]
to de demonijs hꝫ minus. Et [illegible] exēplo
p.b. Grego. i dialogo vbi ſcribit. L Q,
quadā die iudeus quidā ex campanie parti
bus Romā tendēs dū iā aduelpaſcēte die ad
fundanū cliuū pueniſſet: ⁊ quo ad hoſpitiū
declinare poſſet minime repiret. ad Apollinis te
plū quod iuxta erat ad manēdum ſeꝯtulit.
Qui loci illius ſacrilegiū timens q̄uis fidē
crucis nō haberet. ſigno tn̄ crucis munire ſe
curabat. Nocte autē media ipe ſolitudis pa
uoꝛe turbatus puigil iacebat. ⁊ repente [illegible]
ciēs vidit malignoꝛū ſpirituū turbā [illegible]
obſequio cuiuſdā ptātis pirē. cū [illegible]
ris perat in euſdem loci gremio [illegible] qui
ſingulorꝫ ſpirituū ſibi obſeqntiū cās [illegible]
diſcutere cepit. quatenus vnuſquiſqꝫ [illegible]

uitie pegiſſet inueniret. Inter ceteros tan
n⁹ i mediū ꝓſiliuit. q̄ i andree tūc ſudane
e epi animū p ſpeciē ſctimonialis femie q̄
ui eius habitabat tēptatōem carnis cō/
uiſſet. aperuit adeo vt etiā pterito veſpi in
a eiuſdē ſctimonialis blādiēs alapā da/
ʒ: qd pſidēti ſumme placuit hūc quod ce
t vt pficeret exhortabat. Cūqʒ iude⁹ q̄ ad
rat h̄ vigilās cerneret. ꝛ magne formidis
etate palpitaret: ab eodē qui cūctꝭ illic ob
ētibꝫ perat iuſſū ē vt requireret q̄liā eſſet
ui iacere i eodē tēplo pſumpſiſſet. Quez
aligni ſpūs acceſſiſſent ꝛ ſbtili⁹ intuētes
is miſterio ſignatū vidiſſent mirātes di/
nt. Ue vevas vacuū ſʒ ſignatū. Quibꝫ h̄
ciātibꝫ oīs illa malignoꝝ ſpirituū turba
aruit. Judeus vo q̄ hec viderat ilico ſur
. ꝛ ad pſatū epm cum feſtinatōe ꝑueniēs
oēm ex ordine narrās de tēptatōe q̄ vrge/
ꝓuato conijcit. Quo cognito eps ſcimo
illā cū cūctꝭ obſequētibꝫ illi femis a ſuo
aculo expulit: ꝛ in tēplo apollinis orato
ncti Andree fieri pcurās. iudeū cui⁹ icre
ne ſaluat⁹ fuit ad eternā ſalutem traxit.
a igit̄ i iudeū hunc infidelē adhuc ꝛ pſi/
ʒ cruce ſignatū ptātē ſuā demōes exercere
otuerūt. min⁹ i fideles fide ꝛ virtutibꝫ de
tos ptātez habebūt. Patet igit̄ ex iā dictꝭ
hec dn̄ica noiatur dn̄ica roſe. Ex qbꝫ eti
vlterius pʒ quō penitētes hodie gaudere
t petōres nō triſtari. nā illo honoꝛ ſūt re
iti ꝛ eucharistia digni ſūt ꝛ diuīa refectio
ʒ de⁹ ſuos reficit. iſti vo his carēt. Item et
dn̄ica vocat̄ de panibꝫ. eo ꝙ legit̄ euāgeli
de. v. panibꝫ. quibꝫ refecit dn̄s turbaz. qʒ
is modicis. v. milia hoim mirabilr pauit
h̄ ſignificās quō ſp patus ē ſuos reficere.
a illud Apoc. iij. Ecce ego ſto ad oſtiū et
o. ſi quis audierit vocē meā ꝛ apuerit mi
nuā: intrabo ad illū ꝛ cenabo cū illo ꝛ ipe
ū. Hoc etiā figuratū ē Num. xx. vbi legit̄
iraculoſe iudeos. xl. annos pauit i deſto.
hic i euāgelio. M Un̄ ſciendū bis
mus dn̄m pp̄lm ſaciaſſe. ſemel. vij. pani/
qui dicunt̄ fuiſſe triticei. ꝛ ſignificat refe/
em glie. i qua quēlibet p. vij. dotes corꝑis
es aie reficiet. De hac refectiōe h̄r Matt.
ꝛ Mar. viij. Scdo ſatiauit pp̄lm p quin
ordeaceos panes de quibꝫ i ꝓpoſito. ꝛ ſigni
t refectōem q̄ penitētes hic reficit. Itē ſciē
m euāgeliū de. vij. panibꝫ ſolū ſel' i anno le
qʒ qui ſel' gliam eternā apphēdit nūqʒ pri
bit ea. pn̄s vo euāgeliū pluries i anno legi

tur. vt nūc ꝛ i fine dn̄icaꝝ. Rō. qꝛ ſepe in pctā
labimur ꝛ p pniam reſurgim⁹. ꝛ q̄cieſcūqʒ ve/
re reſurgim⁹ de ſua refectōe certi ſum⁹. Un̄ vl/
terius ſciendū. p q̄nqʒ panes intelligunt̄ qui
qʒ qbꝫ dn̄s vere penitētes reficit i aīa. Prim⁹
panis ē verbū dei. hic aīe ē valde neceſſarius.
Mat. iiij. ꝛ Deute. viij. Quia nō i ſolo pane
viuit hō ſed in omi verbo qd ꝓcedit de ore dei
Hūc dn̄s p vniūſum mdm portare pcepit et
eſurientibꝫ imptiri. Mar. vlt. Eūtes in mdm
vniū. pdicate euā. omi creature. Defect⁹ hui⁹
panis ꝓcedit ex magna plaga dei. Un̄ ɔmia
tur petōribꝫ dn̄s Amos. viij. Ecce dies veni
unt dicit dn̄s et emittā famē in terram. nō fa
mē panis neqʒ ſitim aq̄. ſed audiēdi verbū dei
N Iſte panis integer nō accipit̄. ſed ſm po
tētias aie in tres ptes frāgitur. ita ꝙ q̄libet ps
in aīa audiētis magnū donū opat̄. Un̄ pma
ps intellectū illuminat ꝛ a petis mūdat Joh.
xv. Jā vos mūdi eſtis ꝓpter ſmonē quē locu/
tus ſuʒ vob. Scda ps volūtatē inflāmat ad
bonoꝝ volitōem. vt figurat̄ Lu. vl. in eūtibꝫ i
emaus. qui poſtqʒ audierūt verbū dei ad inui
cē dixerunt. Nōne cor nr̄m ardēs erat i nob:
dū loq̄retur i via ꝛ apiret nob ſcpturas. Ter/
cia ps memoriā nutrit ad cauēdū a petis fu/
turis. ps. cxviij. In corde meo abſcōdi eloq̄a
tua vt nō pec. ti. Un̄ ꝓpter has vtilitates ver
bū dn̄i xp̄i corpi ɔpatur. vt patʒ p. b. Aug. et
h̄r in cau̇. i. q. i. interrogo. vbi dicit. Interro/
go vos frēs ꝛ ſorores. dicite mihi quid vobis
plus videt̄ eē. corp⁹ xp̄i an verbū dei. ꝛ ſubdit.
Si veꝝ vultꝭ rn̄dere h̄ dicere debetis ꝙ nō ſit
min⁹ verbū dei qʒ corp⁹ xp̄i. vbi dicit glo. Nō
min⁹ vtil̄ ē pdicatō qʒ ſit ſuſcipe sacr̄m. immo
pdicatio plures ɔūtit ꝛ plus hoiem ɔpūgi fa
cit. ita vt oīa pctā p eā tollant̄. ſʒ p corpus xp̄i
tm̄ venialia. Et ſbdit Aug. Et iō q̄ta ſollici
tudine obſuam⁹ qn̄ nob corp⁹ xp̄i miſtrat̄ vt
nihil ex ipſo de manibꝫ nr̄is i terrā cadat. tāta
ſollicitudine obſeruem⁹ ne verbuʒ dei qd nob
ērogat̄ dū aliud cogitam⁹ aut loq̄mur de pu/
ro corde depeat. qꝛ nō min⁹ re⁹ erit qui verbuʒ
dī negligēter audierit qʒ ille q̄ corp⁹ xp̄i ſua ne
gligētia i terrā cadere pmittit. Scds pa/
nis ē ſctē meditatōis. ꝛ bn̄ ſequit̄ p⁹ pdictum
modicū. n. pdeſt v̄bū dei audire ſi hō nollet il
lud meditari. Lu. xi. Bti q̄ audiunt ver. dei. ꝛ
cuſt. il. p ſanctā meditatōꝫ ꝛ opis executōem
Hic panis ē valde p̄cioſus. qꝛ p ipm veritas
īuenit̄. puer. viij. Ueritatē meditabit̄ guttur
meū. Iſte. n. panis integer nō accipit̄. ſed ſm
tres potētias aie i tres ptes frāgit̄. Pria ps in

tellectū illumīat ad ſui cognitiōꝫ: vtputa qñ meditamur ī qꝫ piculoſo ſtatu ī pterito tpe fuimus. qꝛ in pctis multꝭ: vt ſic hoc meditādo de pteritis doleam⁹: ꝛ a malis futurꝭ pcaueam⁹. qꝛ et hoc ē initiū ſalutis nr̄e. teſte Sen̄. q̄ dicit epl̄a. vi. ad Lucillū. Hoc ip̄m argumentū ē ī meli⁹ trāſlati animi ꝙ vicia ſua q̄ adhuc ignorabat videt. Quibuſdā nāqꝫ egrꝭ gratulatio fit cum ſeipos egros eſſe ſenſere. Et hinc ē ꝙ dicit Bern̄. Initium ſalutis cognitō peccati. nā qui peccare ſe neſcit corrigi nō vult neqꝫ pōt. Scd̄a ps voluntatē ad filialē timorē excitat. qñ. n. meditamur p̄ns tp̄s in q̄ ſum⁹. ꝛ quid ſim⁹ de ſtatu vite incertos ꝛ cito morituros eſſe. iuxta illud. i. Chor. x. Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. p h̄ ad filialē timorē excitamur. Tercia ps mēoriā ſtimulat ad pſiſtendū ī bono. qñ em̄ meditamur quō oēs nos p̄ntari optet an̄ tribunal xp̄i: vt ait apl̄s Rom. xiiij. tunc. n. arti⁹ ſtimulamur atqꝫ cogimur ad pſeuerādū in bono. qui em̄ pſeuerauerit vſqꝫ in finē hic ſalu⁹ erit. Matt. xxiiij.

Terci⁹ panis ē eucharīſtie. nā poſtqꝫ p ſanctā meditatōem ſe purgauerit: tūc digne ad hūc panē accedat. In hui⁹ figurā dn̄s p̄us diſcipuloꝝ pedes lauit. deinde ipſis corp⁹ ſuū porrexit. Joh. xiij. Hmōi. n. dn̄s inuitat nos p̄uer. ix. Venite comedite panē meū ꝛ bibite vinū qd̄ miſcui vob. Hic panis iterꝫ ſm̄ tres potētias aīe p̄dictas ſb quibꝫ fructificādo cōtinet triphārie diuidiꝰ. ita ꝙ p̄ma ps intellectū a delictꝭ et pctis venialibꝫ purgat. Vn̄ ſic ignis guttulas aq̄ ꝯſumit. ſic digna ſumptō ſacramēti eucharīſtie pctā venialia abſtergit. de ꝯſe. di. v. cū oīe crimē. Scd̄a ps voluntatē ī bono ꝯfirmat. ps̄. ciij. Panis cor hoīs confirmet. Tercia ps memoriā ad gratā paſſionis dn̄ice memoriā h̄abilitat. Lu. xxij. Hoc facite ī meā ꝯmēoratōem. ¶ Quart⁹ panis ē interne ꝯſolatōis. ꝛ h̄n ſequiꝭ p̄dictū panē. vbi em̄ fit digna ſumptio ibi ſequiꝭ interna ꝯſolatio. vt figuratur Exo. xvi. vbi legitur de māna. Ecce ego pluā vobis panes de celo. guſtuſqꝫ ei⁹ q̄ſi ſile cū melle. et Sap. xvi. Panē de celo p̄ſtitiſti illis ſine laboꝛe oīe delectamē tū in ſe h̄n̄tē ꝛ oīs ſaporis ſuauitatē. Hic panis aīe ē valde iocūdus. ps̄. xciij. Cōſolatōes tue letificauerunt aīam meā. Hic panis ſiliꝭ ī tres ptes iuxta tres potētias aīe frāgiꝭ. P̄ria ps intellectū hoīs in tribulatōe ꝯfortat: vtilitatē tribulatōis infundēdo. vt figuraꝭ Ruth ij. vbi Boos ad Ruth tribulatā dixit. Veni huc ꝛ comede panē ꝛ ītinge buccellā tuā ī ace

to. q̄ ita fecit ꝛ ſaturata ē p iter ꝛ ꝯfortata. Secūda ps voluntatē ī tribulatōe p̄ntem ſuſtinēdo ſtabilitat ꝛ ꝯfirmat. qꝛ p ea ad celum puenim⁹. iij. Reg. xix. in helya q̄ comedit ſubcinericiū panē: ꝛ ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vſqꝫ ad mōtē dei oreb. Tercia ps memoriā mutatōe triſticie ī gaudiū ꝯuertit. ¶ Quint⁹ panis ē ꝯſecutio regni celeſt. Hūc p̄miſit Luc. xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̄ meus regnū vt edatis ꝛ bibatis ſuper mēſam meā ī regno meo. Et qui hūc panē ꝯſeqtur beat⁹ ē. Lu. xiiij. Beat⁹ q̄ māducabit panē ī regno dei. Iſte panis iterꝫ frāgitur in ptes iuxta tres potētias aīe. ita ꝙ beatificat intellectū ex obiecto ꝛ fruitōe diuinitatis. Jo. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoſcāt te ſolū verum deū ꝛ quē miſiſti ihm̄ xp̄m. Scd̄a ps beatificat voluntatē p fruitōem humanitatis. Bern̄. Magnū gaudiū quippe erit videre ad dexterā patris fratrē noſtꝝ videre deitatē in humanitate. Nā ſi quis letaꝭ dū filius ſuus ſic creatur. multo plus ibi ex charitate p̄ntes letabimur. Tercia ps letificat memoriā p ſtabilē ſocietatē ī maria et oīibꝫ ſanctis. et q̄cq̄d ibi hō ī ſe nō hꝫ h̄ ī alio videt ꝛ gaudet hoc ac ſi h̄ret in ſeipo. qꝛ ſm̄ Bern̄. Iſta cuitas charitatē nō minuit ſed auget.

De eadem dn̄ica. Sermo. LXIX

A

Biit Jheſus trās mare galilee. Joh. vi. ¶ Totū officiū illi⁹ dn̄ice ꝯtinet q̄dā leta ꝛ noua. Nā matutinale officiū dicit de liberatōe iſrlitici populi ab egipciaca ſeruitute. Introitus hortatur eccl̄iam ad exultatiōnē leticie di. Letare hirl̄m. kyrieleiſon paſcale canitur. ꝛ epl̄a de gl̄ia ciuitatꝭ celeſtis. Euāgeliū de refectōe vel ſacietate turbe. Hodie cō ſueuit dari p̄fecto romāo roſa aurea p̄ſca manu a papa qñ ē rome. ad oſtēdendū moraliꝭ ꝙ p̄nia quā iſto tpe facim⁹ oīa iſta facit nobis. vicꝫ liberatōꝫ a pctō. leticiā gr̄e. ap̄itōeꝫ celeſtis ianue. refectōem gl̄ie. ꝛ ſpinas vicioꝝ vertit in roſas v̄tutū. Circa euangeliū moraliter ē notandum ꝙ xp̄s p̄mo purificat nr̄am intentōem ex eo ꝙ mare trāſiuit. Scd̄o rectificat noſtrā intentōem ī eo ꝙ oculos eleuauit ibi. Cum ſbleuaſſet oculos ihs. Tercio informat noſtrā actionē ex eo ꝙ pplm̄ paſcit. ibi. accepit ihs. Circa p̄mū nota ꝙ triplex eſt mare qd̄ nos exemplo xp̄i debemus trāſire. Primū eſt mare pcti. hoc eñi eſt illud mare ī quo ſu

ergunt egiptij.i.pctōres. Exod.xiiij.ꝛ Iſa/
ij. Impij quaſi mare feruēs qđ qſcere non
ꝑt. ℞ Et hoc mare valde piculoſum ē
pter tria. Primo ꝓpter piculoꝝ pluralita/
Sunt.n.in mari plura ꝛ varia picula. Ec
.xliij. Qui nauigāt mare enarrant pericula
is. Et ſic in ſtatu peccati ſunt tot ꝛ tāta pi/
la ꝙ qui vult euitare vnū incidit in alterū.
ñ verſus. Incidit in ſcillā cupiēs vitare ca
dis. Frequēter eni volens euitare carибdis
e piculum luxurie abſorbetur a voragie vl'
ilagine auaricie. Sūt etiā alia picula que
umerauit aplus.ij.ad Chorin.xi.inquiēs
i piculis fluminū.i.voluptatū que currūt
mare.i.ad amaritudinē gehenne. Eccl's.i.
ia flumina intrāt mare ꝛ mare nō redūdat
ē piculis latronū.i.demonū inſidiantiū ꝛ
liātium deſcēdentes a hiel'm in Hiericho
ſic de alijs piculis ab aplo vbi ſupra enu/
ratis.que ſuo mō ſil'r exponi pñt. S
ecundo eſt piculoſum mare peccati ꝓpter
toꝝ ꝯtrarietatē ſiue tempeſtatē. Dan.vij.
ce quattuoꝛ venti celi pugnabant in mari
gno. Iſti quattuoꝛ vēti ſunt vanꝰ timoꝛ.
a ſpes.vanus doloꝛ ꝛ vanū gaudiū. Vn
tus auſtri eſt ꝓſpitas. aquilonis aduerſit
.orīētalis inſpiratio gratie. occidētal' ſug/
tio malicie. Tercio piculoſū eſt ꝓpter mō
oꝝ diuerſitatē.que mōſtra figurant Dan.
. per quattuoꝛ beſtias que ſurgūt de mari.
ima.n.ſilis eſt leoni:q̄ ſignificat ſupbiam
e. Scđa vo vrſo que ſignificat voluptatē
nalis ꝯcupiſcētie. Tercia pardo cupidita
uaricie ſignificās. Quarta hñs dentes fer
s ꝛ terribilis atqꝫ mirabilis ꝛ fortis nimis
delitatē malicie ſignificat. Trās hoc ma/
hs abijt.qꝛ pctm̄ nō fecit. nec inuētus eſt
lus ī oꝛe ipſius.i.Pe.ij. Iō legitur Iob.xx
j. Mare loq̄tur nō eſt mecū.i.ſapia verbi
Hoc mare debemꝰ nos tranſire cū nauicu
nie. Sap.xiiij. Exiguo ligno credunt ho
es ſaluare aias ſuas.ꝛ trāſeuntes mare per
ē liberati ſunt. Ex quibꝫ pōt accipi ꝙ pnia
liberet nos ab hoc mari et pducat ad por/
m ſalutis dꝫ hr̄e ſeptē ꝯditōes. Prima vt
humilis. Iō dr̄.exiguo ligno. Cōfitēs em̄
ō dꝫ eſſe ſupbus ſicut phariſeus q̄ corā deo
iactabat.ſed ſic publicanꝰ humil' qui miſi/
dia humil'r poſtulauit. Sap.vij. Exiguo
editur miſcđia.i.humiliter petēti. Secun
dꝫ eſſe fortis vt nō frāgat vndis temptati
ū.ꝛ ideo aſſilatur ligno. Iſa.xl. Forte lignū
mputribile elegit artifex ſapiēs. Tercio dꝫ

eſſe fidelis.iō pnia hereticoꝝ qui nō recte cre/
dunt quātumcūqꝫ aſpera eſſet nō tn̄ eos iuſti
ficaret.qꝛ corde credit ad iuſticiā Romañ.x.
Quarto dꝫ eſſe mobilis ꝛ nō pigra velocioſa
vt.ſ.ipſi ꝯfitētes ſint trāſeuntes ꝛ nō ſtantes
Et hoc ē quod dicebat ſup̄. trāſeuntes mare
ꝛc. Qualiter aūt trāſire debeāt penitentes: dr̄
Act.xij. Trāſeuntes ꝑ primā ꝛ ſcđam cuſto/
diā venerunt ad portā ferreā ꝛc. Prima cuſto
dia eſt diaboli in corde ne hō ꝯterat. Scđa ī
oꝛe vt nō ꝯfiteatur. Tercia in ope vt nō ſatiſ/
faciat: vel vt ī ꝯſuetudinē ducat.que recte de
ſignat in porta ferrea.fortiter detinēs ne pecca
tū dimittat poſt ꝯtritōem ꝛ ꝯfeſſionē ꝑ diui/
nā grām. Que cuſtodie vt homi liberi greſſi/
bus pateāt.ꝛ vt porta ferrea vltro apiatur: ne
ceſſe eſt vt homo habeat angelū deducentē ſe
ꝛ comitantē vt Petrus.hoc eſt grām ꝑueni/
entē.cooperātē ꝛ ſubſequentē ſine qua homo
a carcere peccati ꝛ cuſtodia diaboli ꝑ ſe libera
ri nequit. Quinto dꝫ eſſe amara ꝛ flebilis: ſic
Marie magdalene. Treñ.ij. Magna ē ve/
lut mare cōtritio tua. Et notat ſup̄: vbi dicit
mare. Sexto dꝫ eſſe diſcreta et rōnabil'. Ro/
ma.xij. Rōnabile ſit obſequiū veſtꝝ. Et no/
tat.ſ.cū dicit.ꝑ rate liberati ſūt.q̄ niſi cū cau/
tela cuſtodiat ꝛ gubernet de facili ꝓcellis ꝛ tē
peſtatibꝫ ſubuertit ꝛ piclitatur. T Se/
cūdo exēplo xp̄i debemus trāſire mare mūdi.
hoc mare magnū ꝛ ſpacioſum.pſ.ciij. Et eſt
valde dubiū ꝛ piculoſum ꝓpter tria. Primo
ꝓpter picula ſirenū.quaꝝ cātū ſicut dic̄ Hie
ro.debemꝰ ſurda aure trāſire ad modū vlixis
ſapiētis.qui dicit pice ſibi aures obturaſſe ne
has ſirenes audiret. He em̄ ſirenes hñt faci/
es ſymeas ꝛ voces blādas.ſicut ſunt adulato
res.palpones ſiue blāditores.ꝛ maloꝝ ſuaſo/
res.ꝓpter quoꝝ cātus blādos ꝓ̄iciunt ſe ho
mines in picula mundi niſi obturēt aures ſu
as pice.i.peccati fetoꝛe.conſiderātes.ſ.eius fe
ditatē.turpitudinē ꝛ deformitatē. Itē in hoc
mari eſt ſcilla.i.ſaxa latentia ſm̄ Papiā. Et
dicit Iſiđ.in.xiij.ethimol. ꝙ mōſtruoſā faciē
fabule illi dederunt quaſi formas hoīs.ſucci/
ctā capitibꝫ caninis.qꝛ colliſi illic fluctus ca/
nū latratus videnť exꝓmere. Et ſignificat de
tractores ꝛ ſuſurratores quoſlibet q̄ recte ſūt
canes bonos oblatrātes. De h̄ quoqꝫ mari cō
ſurgit illa beſtia ſingularis malicie et nequi/
tie ꝛ inobediētie.de qua Apocal'.xiij. Vidi ď
mari beſtiā aſcendentē habentē capita ſeptē.
ſcꝫ capitaliū vicioꝝ.ꝛ decē cornua.i.trāſgreſſio
nē decalogi.q̄ acriter pugnat contra nauigā/

tes p hoc mare. V Scḋo mare mūdi ē
dubiū ꝓpter locū. Sūt em̄ ibi caribdes.i.lo/
ca vertiginoſa opilaginibꝫ ꝛ gurgitibꝫ occul/
tis ꝓfunda nimis. Et ſunt picula ex inſidijs
demonū.maloꝝ hoim. ꝛ carnis nr̄e ꝓpūis ꝯcu
piſcētijs.quoꝝ oim fluct⁹ ꝑcelloſi diuerſaruꝫ
tēptationū nōnunq̄ȝ in vnū ꝑcipitū ꝯfluunt
vbi aque in giꝝ ꝑplexitatis circumuolute ple
roſq̄ȝ in hoc mari nauigātes abſorbērēt in pro
fundiſſimū inferni abyſſum demergūt. Quia
vt ſcribitur in cano.i. Joh.ij. Omne quod ē
in mūdo ꝯcupiſcētia carnis eſt. ꝛ ꝯcupiſcētia
oculoꝝ ꝛ ſupbia vite. Tercio dubiuꝫ ē ꝓpter
vaſa. hn̄t em̄ nauigātes in hoc mari vaſa fra/
gilia onerata ꝛ pforata. Vaſa iſta ſunt corda
hūana q̄ ſunt fragiliora ꝛ paſſibiliora oīm va
ſe vitreo.luteo.ligneo.lapideo. Nam ꝛ ſi vas
vitreū pōt aliq̄ duro frāgi.nō tn̄ ſubmerſum
extingui. Itē ligneū ſi pōt igne ꝯburi non tn̄
igne ledit̄ ſi ſbmergat̄. Itē luteū aquā tenet ꝛ
igne ſolidat̄. Itē lapideū licet ferro frāgat̄.nō
tn̄ aere corrūpit̄. Sꝫ ꝯſtat q̄ corp⁹ humanuꝫ
etiā aquis h⁹ marꝭ.i.mūdi imerſuꝫ his omni
bus fragili⁹ ē.q̄ꝛ nedū duro aliquo ſicut vitꝝ
ſed etiā leui q̄libet tēptatōe nōnunq̄ȝ ꝯcutit̄ ꝛ
frangit̄ igne carnalis eſt⁹. ſicut lignū materi/
ale exurit̄ ꝛ nō ſicut lutū ſolidat̄.ſꝫ diſſoluit̄ ꝛ
in aq̄s ꝯcupiſcētie defluit. ꝛ aere cuiuſlibꝫ ſug
geſtōis ꝛ laudis inanis ſepiſſime corrūpit̄ et
ſbuertit̄. In hoc etiā maris nauigio ſūt vaſa
onerata.q̄ꝛ nauigātes plerūq̄ȝ onerati ſūt pec/
catꝭ cū quibꝫ ſtolidi ꝓfūdiſſimū ꝛ ꝑcelloſiſſi
mū ꝛ varijs tēpeſtatibꝫ exagitatū h̄ mare per/
trāſire conātur. quibꝫ vt lucrifacerēt aīas ſu
as expediret poti⁹ vt ſe oneribꝫ hm̄oi exonera
rēt. exēplo illoꝝ inter q̄s paul⁹ fuit Act. xxvij.
Ne vel ſic onuſti alios plimos corrumperēt ꝛ
ſcādalizarēt. q̄ꝛ cuilibet tali expedit vt dicitur
Mat. xviij. q̄ ſuſpēdatur mola aſinaria i col
lo ei⁹ ꝛ dimergat̄ i ꝓfundū marꝭ. vbi glo. Vti
li⁹ ē innociū grauiſſima pena vitā finire q̄ȝ le/
dēdo fratrē mortē mereri ꝑpetuā. Habēt etiā
nauigia noſtra vaſa pforata rimis ꝛ forami/
bus quinq̄ȝ ſenſuū. in q̄ intrāt aq̄ malaꝝ tem
ptationū ꝛ delectationū. Vn̄ ps. lxviij. Sal
uum me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aq̄ vſ. ad aīam
m. Hoc eni mare xp̄s ptrāſijt abeundo dū ni
hil terrenū ꝛ mūdanū poſſidere voluit Mat.
viij. Vulpes foueas hn̄t ꝛ vo. ce. nidos. filius
aūt hois ꝛc̄. Et hoc etiā ipe figurauit qn̄ ſiccꝭ
pedibꝫ ſup mare ambulauit. nob̄ in exemplū
vt ꝛ ipſi mare hui⁹ ſcl̄i ſiccis pedibꝫ. hoc ē nō
infiſcatis affectibꝫ ꝛ pollutis trāſeam⁹. ip̄m. ſ.

toia q̄ i eo ſunt ꝯtemnēdo ſuppeditādo cō
culcātes. ſm̄ illud. Nolite diligere mūdū ne/
q̄ȝ ea q̄ in mūdo ſunt.i. Joh. ij. Et iſta via ſe
cura. Iſa. li. Poſuiſti ꝓfundū maris viam vt
trāſirēt liberati. X Tercio debem⁹ exēplo
xp̄i trāſire mare cordis humani q̄ inuoluit
ꝑ diuerſas cogitatōes ꝛ affectōes. Et h̄ mare
ē inſcrutabile ꝓpter ꝓfunditateꝫ ſuā. Eccl̄i.
Profundū abiſſi quis dimēſus ē. Hiere. xvij.
Prauū eſt cor hois ꝛ inſcrutabile. ꝗs cognoſ
cet illud. Aug⁹. De occultis alieni cordis te
mere iudicare pctm̄ ē. Itē inſtabile ꝓpter va
rias tēptatōes. Iſa. lvij. Impij q̄ſi mare fer
uēs qḋ q̄eſcere nō pōt. nihil ei ē qḋ ꝗeſcere
mare cordis humani niſi ille ḋ q̄ legit̄ q̄ īpe
rauit ventis ꝛ mari. Aug. Feciſti nos dn̄e ad
te ꝛ inquietū eſt cor nr̄m donec requieſcat i te.
Itē illud mare ē dubitabile ꝓpter paupta
frequētēr. n. deficiūt i h̄ mari ea q̄ ſunt nc̄ia
ad viuēdum ꝛ nauigādū. Mare ē cor hūa
nū. nā corda pctōꝝ carēt ꝟtutibꝫ q̄ ſūt q̄ſi
velū ꝛ malū et alia inſtra nauis. hꝫ carē
rēt etiā vento grē.i. aura ſpūſſcti. ſine q̄ na
uis nō pōt ꝓcedere in bonū ſiue ꝓſperari ſalu
tis. Caret etiā ſpūalium ꝯſolatōnū nutrimē
to et ſuſtētamēto. H̄ mare xp̄s trāſiuit. q̄ꝛ cogi
tatōes ꝑuas nō habuit. q̄ſicut exaltati ſunt
celi a terra. ſic exaltate ſunt vie mee a vijs vr̄is
ꝛ cogitatōes mee a cogitatōibus veſtr̄. Iſa.
lv. ꝛ Job. ix. Qui gradit̄ ſup fluctus maris.
Vn̄ et nos exemplo eius ſitr debemus abte
trās h̄ mare. ꝑuas cogitatōes fugiendo ſicut
ſunt cogitatōes luxurioſe. Vn̄ ps. cxiij. Ma
re vidit et fugit. Vel reſtringēdo malas co
gitatōes ire et ſuperbie. Job. xxxviij. Circum
dedi illud. ſ. mare terminis meis. Vel ſoliden
do ſi ſint molles ꝛ pauide vt in accidioſis. vel
ſm̄ diuerſas ꝯcupiſcentias fluide vt in auarꝭ
ꝛ guloſis. ps. cv. Increpuit mare rubꝝ ꝛ exic
catū eſt. Y Secūdo chriſtus oculos le
uauit vt rectificaret ad dn̄m noſtrā intentio
nē que eſt oculus ſm̄ quē oīa opa noſtra diri
gūtur. Vn̄ dicit. Cū ſubleuaſſet oclos. Hic
eni ad noſtrā inſtructōem aliquotiēs et ple
tum q̄ttuor vicibꝫ oculos legitur ſubleuaſſe.
Prio qn̄ erat ppl'm reficeret ſicut h̄. Ex q̄ in
ſtruimur q̄ qn̄ paupibꝫ aliq̄d dam⁹. oculos
id ē intētōem noſtrā ad deū leuare debemus.
Tren. iij. Leuem⁹ corda nr̄a cū manibus ad
dn̄m in celos. Hiero. Cū paupibus manuꝫ
extēdis cogita xp̄m. Secūdo leuauit oculos
prem dep̄caturus. Joh. xvij. Sublevatꝭ ocu
lis in celū dixit. Pater venit hora. Ex quo

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

rnimur ꝙ cū orare volumꝰ oculos cordis
xū leuemꝰ. vt ꝛ illud ſit ī corde qđ pſal' in
pſ. cxxij. Ad te leuaui ocu. me. ꝗ ha. in cel'
rcio leuauit oculos diſcipulos docturus
. vi. Et ipſe eleuatis ocul' ī diſciplos dixit.
i paupes qm̄ vrm̄ eſt regnū celoꝝ. Sic et
qn̄ p̄dicamꝰ: leuemus oculos cordis ad
l. Primo ſapiam a deo petēdo Jac. i. Si
s vrm̄ indiget ſapia: poſtulet a deo ꝗ dat
affluēter ꝛ nō iproperat. Scđo grās p da
pia vel doctrina reddēdo Eccl. li. Danti
i ſapiam dabo gliam. Quarto leuauit o/
s lazaꝝ reſuſcitādo. Joh. xi. Jhs eleuat'
ꝫ oculis dixit. pr̄ grās tibi ago qm̄ audi
e ꝛc. Jn quo oñdit difficultas reſuſcitan
petō ↄſuetudis. vbi glo. Difficile ſurgit
moles male ↄſuetudinis p̄mit. Et in hoc
uimur ꝙ cū aliquid difficile ē ad facien/
uemus oculos ad dn̄m. ij. Paralip. xx.
gnoramꝰ qđ agere debeamꝰ h̄ ſolū reſidui
mꝰ vt oculos nr̄os dirigamꝰ ad te Z
io xp̄s informat actōem ex eo ꝙ populū
de panibꝫ ꝗnqꝫ ordeaceis ꝛ duobus pi
quibꝫ ſpūaliter accept' etiā aīa reficitur
h ꝗnqꝫ panes ſunt ꝗnqꝫ vulnera xp̄i. nā
nis ↄfortat hoīem corpaliter. ſic vulne
ī hoīs mentē ſpūaliter. Un̄ Bern̄. ſuper
. Ultimū ꝛ ſingulare refugiū paſſio tua
cte em̄ ſapia: iuſticia. ſcītate ꝛ merit' il/
a ſuccurrit. Quis em̄ de ſua ſapientia. in
ꝛ ſanctitate p̄ſumit ſufficientiā. q. d. nul
ij. Chor. iij. Sufficiētia noſtra ex deo eſt
d cū defecerit virtus mea nō diffido. ſꝫ qđ
j. calicē ſalutaris accipiā: ꝛ nomen dn̄i in
bo. Dicit em̄ Anſ. Nulla mihi vita. nul
us niſi ī paſſione tua. Et ſunt vere tales
s ordeacei. i. amari. Tren̄. i. O vos om̄s
raſitis p viā attēdite ꝛ videte ſi ē dolor ſi
dolor meꝰ. Jſti panes. i. vulnera xp̄i ſunt
ī igne charitatis ī camino crucis: Ber.
ſtimulo amoris li. i. c. xiij. Non credo ꝙ
ngeli poſſent ſuis intelligētijs capere he
ā charitatis quā xp̄s exhibuit inimicis.
ē iſti panes cū lacrimis creberrime ma/
di. i. meditādi ſunt. Aug. Quis pōt me
ri ſicc' oculis ꝙ lācea militis pfrāſiuit la
ſaluatoris. A Nota triplices lachrī
. Prio lachrīas ↄtritiōis. Job. iij. Anteꝗ
edo ſuſpiro. pſ. xli. Fuerūt mihi lachrime
pa. ꝛc. Ezech. xij. Fili hoīs panē tuū ī cō
atōe comede. Et quicqđ ſic ↄtritꝰ ꝛ ↄtur
s flēdo petieris ipſe exaudiet. Hiere. xxxi.
fletu veniēt ad me ꝛ ī p̄cibꝫ reducam eos.

Chriſ. Nō flēs ad deū acceſſit qn̄ ipetrauit
qđ poſtulauit. Scđo lachrīas ↄpaſſiōis Lu
ce. xxiij. Sequebat̄ aūt eū multa turba ppl'i
ꝛ mulieꝝ ꝗ plāgebāt ꝛ lamētabant̄ eū. Rom̄.
xij. Flere cū flētibꝫ. Sic ꝛ nos. ij. Thi. ij. Si
ſuſtiebimꝰ ꝛ ↄregnabimꝰ. Tercio lachrimas
dilectōis ꝛ deuotōis. ꝛ ſic Maria magđ. fle/
uit. Joh. xx. Mulier qđ ploras. Primi me/
rent̄ remiſſionē. Judith. viij. Jndulgentiam
eiꝰ fuſis lachrimis poſtulemꝰ. Scđi ↄſolati/
onē. pſ. xciij. Scđm multitudinē doloꝝ me
orū ī corde meo ↄſolatōes tue letificauert ani
mā meā. Tercij xp̄i viſiōꝫ. Bern̄. de ↄtemptu
mūdi. O felices lachrime ꝗs benigna abſter
get manꝰ ↄditoris. De his ꝗnqꝫ panibꝫ myſti
cis ī ſumma Bern̄. dicit de ſtimulo amoris.
Accedamus ad xp̄i vulnera ibi apparet eius
clemētia. Idē. Introduc me in gazophilaci/
um tēpli tui vt videre valeā ꝗtum obtulēs
patri. p me recipe filiū p̄digū vt tecū comedā
vitulū ſaginatū ī cruce aſſatū. nimis ē ſarcuꝫ
cor meū niſi molliat̄ ſanguie tuo. O bone pa/
ſtor ego ſum ouis que perijt ꝛ errauit. p qua
in cruce poſuiſti aīam tuā. agnoſce me vt in/
troducas me in caulas vulneꝝ tuoꝝ. ſine em̄
morte tua morior ſine vulneribꝫ tuis vulne/
ror. Dn̄e p me feciſti celū ꝛ terrā. aues. piſces.
beſtias. ſolē. lunā et ſtellas: ꝗ mihi oīa vilue/
rūt. ſꝫ da mihi vulnera tua. hec ſup celū habi
litāt cor meū. ſup ſidera illuminā̄t intellectū.
ſup ignē accēdūt affectū. ſup aerē emolliunt.
ſup aquā fecundāt. omībꝫ meliora fructibus
oīa inquā vanitas. nec vlla vſpiā niſi ī vulne
ribꝫ tuis fortitudo. potiꝰ volo eē cū latrone te
cū in cruce ꝗꝫ cū Petro Jacobo ꝛ Johanne ī
mōte. O penitēs ſi mare fugis cū xp̄o in mō/
tē virtutū aſcende. vis quieſcere ī illiꝰ vulne
ribꝫ requieſce. nuſpiā em̄ ꝗꝫ in his tuta tibi ꝗ/
es. Jdem. Quid tam efficax ad curandū vul
nera aīe ſic ſedula vulneꝝ xp̄i meditatō. Jbi
dem. Efficacior eſt mors xp̄i in bonū ꝗꝫ pctā ī
malū. Aug. in ſer. de ↄpaſſione dn̄i. Memor
ero ꝗꝫdiu vixero laboꝝ ꝗs ptulit in predican/
do. fatigationū in diſcurrēdo. vigiliaꝝ ī orā/
do. tēptationū ī ieiunādo. lachrimaꝝ in com
patiēdo. inſidiaꝝ ī colloquēdo. poſtremo cō/
uicioꝝ. ſputoꝝ. hoꝝqꝫ ſimiliū que abūdāterꝰ
ptulit. Hec mihi in ore frequēter. in corde ſp
hec mea philoſophia ſcire ihm̄ ꝛ hunc cruci/
fixū. nihil remanſit in eo impūſum niſi lin/
gua. ſed aceto et felle amaricata vt p peccato
ribꝫ exoraret ꝛ matrē diſcipulo cōmendaret.
Ex his reliquijs debes implere duodecim

cophinos. B Itē duo piſces ſpem et ti/
morē ſignificāt. Primo timorē q̄ timeat quis
ne forte multotiens renouauerit vulnera xpi
petis ſuis. Heb. vi. Rurſum crucifigētes ſibi
metipſis filiū dei: ⁊ oſtentui habentes. Talis
enī timor liberat et pſeruat a peccato. Eccli. i.
Timor dñi expellit peccatū. Scđo ſpem. qꝛ
dicit Bern. Maior ē dei miſcđia q̄ʒ quis nr̄a
iniquitas. Uel ſic. duo piſces quibꝫ aīa refici
tur ſunt. ſ. abrenūciatio oīm terrenoꝝ. ⁊ fernēſ
deſideriū eternoꝝ. q̄ ambo in aq̄ vite pn̄tis ha
mo diuine grē capiunt. Nā ſicut dicit Remi
gius in omē. pn̄ti. Piſcis q̄ttuor hꝫ pprieta/
tes. Pria ē q̄ nō pōt viuere ſine aq̄. ſic nec ele
ct⁹ ſine grā dei. Un̄ Chriſ. Sic terra ſine aq̄:
ſic hō ſine dei grā. Jō pſ. cxlij. Aīa mea ſic ter
ra ſine aq̄ tibi. Quā aquā q̄tidie petunt electi
d̄ nube ſpūſſcti. dicētes illud Jſa. xlv. Rora/
te celi deſup ⁊ nu. plu. iu. Scđo piſc̄ facit ſal
tū ſup aquā. ſic electi dei ad celeſtia ſe ſublenāt
dicētes cū aplō Phil. iij. Nr̄a ꝯuerſatio i celꝭ
ē. Tercio piſcis q̄ magꝭ fluctibꝫ tundit eo ma
gis roboratur. ſic ⁊ electi dei pficiunt p tribu/
latōes. vt dicit Chriſ. Sicut ignis flatu au
getur ſic elect⁹ dei i tribulatōe roborat. Uel ſic
duo piſces ſunt. ſ. ꝯſideratio pmij ⁊ ꝯtempla
tio eterni ſupplicij. Prim⁹ piſcis repit i aqua
dulci. i. in dulcedine gratie. Scđs in aq̄ ama
ra. i. in amaritudine ꝯtritiōis p petō. Prim⁹
trahit ad bn̄ agendū ⁊ cōfortat in ope bono.
d̄ quo Grē. Cōſideratio pmij minuit vim fla
gelli. Nā ſi ꝯſideremus que pmittunt i celis
vileſcūt omnia q̄ ſunt in terris. Scđs piſcis
trahit a malo p timorē. puer. xvi. In timore
dñi declinatur a malo.

Dñica Judica. Sermo. LXX

Tulerunt lapi

t des iudei vt iacerēt in eū Jo. viij
⁊ legit hodierna die p euāgelica
li officio. C Querit cur eccl̄ia ſancta p du
as hebdomadas agit memoriā paſſiōis xpi.
cū tn̄ vno die. ſ. in paraſceue facta eſt. Reſpō
detur pmo. qꝛ p duobus pplis. ſ. iudeis ⁊ gē
tilibus paſſus ē. Roma. viij. Proprio filio ſuo
nō pepcit deus: ſed p nobis omnibꝫ tradidit
illū. ſ. ad mortē. Scđo qꝛ a duobꝫ populꝭ paſ
ſus eſt. ſ. gētilibꝫ ⁊ iudeis. Luc. xviij. Tradet
eni gētibꝫ ⁊ illudet ⁊ flagellabitur ⁊c. Ecce di
cit. tradetur. ſ. a iudeis. ſed quibꝫ gētibus ſcꝫ
⁊c. Tercio qꝛ p duas hebdomadas ſignificā
tur duo teſtamēta. ſ. vet⁹ ⁊ nouū q̄ teſtatur de

paſſiōe xpi. Uet⁹ pdixit eū paſſurū [illegible]
dit eū paſſum. Sed di. qꝛ eccl̄ia [illegible]
moriā paſſionis xpi i ſabbato. R[illegible]
ſchola. hyſto. q̄ ppter reſuſcitatōem [illegible]
facta fuit prima feria ſexta pcedē[illegible]
ces ⁊ phariſei collegerūt ꝯciliū. eo [illegible]
iudeis reſuſcitatōꝫ lazari viderūt [illegible]
phariſeos ⁊ dixerūt eis q̄ fecit ihs. [illegible]
ꝯcilio dixerūt. q̄d facim⁹ qꝛ hic hō [illegible]
facit. ſi dimittim⁹ eū ſic oēs credē[illegible]
aūt ex eis Cayphas noīe pōtifex [illegible]
xit. Uos neſcitis nec cogitatis q̄[illegible]
vobꝭ vt vn⁹ moriat hō p pplo [illegible]
at. Hoc autē a ſeipo nō dixit. ſꝫ cū [illegible]
anni illi⁹ pphauit q̄ ihs moritur[illegible]
⁊ nō ſolū p gēte ſed vt filios dei q̄ [illegible]
ꝯgregaret in vnū. Ab illo ḡ die cogita[illegible]
interficere eū. Ergo eccl̄ia i h̄ ſabbato [illegible]
ſeq̄ntibꝫ vſq̄ꝫ ad vigiliā paſce i [illegible]
⁊ i reſꝑonſoriiſ: i quibꝫ hyſtorialꝛ notat [illegible]
nō canit glīa pri. Rō qꝛ iā ꝯcluſerant [illegible]
xpm tradere qui ſm diuīitatē [illegible]
diuis. ⁊ illa d̄ choē eſtabat [illegible]
uis intētōibꝫ iudeoꝝ. Hoc deſignat [illegible]
exp̄mit i euāgelio. Tulerūt lapides ⁊c. D
In ſumma euāgelij duo [illegible]. Pria [illegible]
ſētia claritatis ſingularis. Scđo pacia [illegible]
tatis exēplarꝫ. pmū ibi. q̄s ex vo. ar. me d̄ pe[illegible]
ſcđm ibi. demoniū nō habeo. De pmo dicit.
In illo tpe. ſ. i feſto ſcenophegie. ſ. cū [illegible]
rat in tēpluꝫ i medio feſtiuitatis. ſ. q̄rto [illegible]
in vltimo feſtiuitatis die clamabat in [illegible]
Si quis ſitit veniat ⁊ bibat. Poſt hec [illegible]
xit mulierē i adulterio dephēſam. ⁊ [illegible]
dixit lucē mundi. Indignati ḡ phariſei [illegible]
rūt miniſtros vt eū capent. et [illegible]
cidere. tunc xps oñdit ſe innocē[illegible] quis
ex vo. ar. me de pec. q. di. ſm glo. Uos vultis
me occidere. oñdatis igit cām mortis cū nul
lus ſine cā d̄ꝫ ad mortē dāpnari. Per h̄ do
cemur cū q̄s falſe vel iniuſte famat [illegible]
dabile ē q̄ ſe excuſat. Nā ma bona ex h̄ ſeq̄
tur. Primū ē q̄ innocēs fama ꝯſeruatur. [illegible]
eſt maximū bonū inter res tpales. puer. [illegible]
Meli⁹ ē nomē bonū q̄ diuitie multe. Nō [illegible]
licitū ē homī q̄ defendat ſubſtantiā multo magꝭ
bonā famā. qꝛ dicit Aug. de cōi vita cleric[illegible]
⁊ habet in cañ. xij. q. i. nolo. Propter nos con
ſcia nr̄a nobis neceſſaria eſt. ppter vos fama
nr̄a nō polluī ſed pollere d̄ꝫ in vobꝭ. Due res
ſunt conſcia ⁊ fama. Conſciētia neceſſaria eſt
tibi. fama primo tuo. Ideo ſcđꝫ [illegible]. Qui fi
dens ꝯſcie negligit famā crudelis ē. vt aliq[illegible]

j dicūt. deꝰ ſcit q2 innocēs ſum i hac cā. ꝛ
es nolunt ꝓbare eoꝝ cām. Cōtra tales
apl's Ro. xij. Prouidētes bona ñ tm̄ co
ꝺ ſʒ etiā corā oīb9 hoīb9 Scḋm bonū qḋ
le oīt ē vt detrahentis lingua refrenet. q
e nociua ē vt inqt Ber. i li. de ꝯſideratōi
Nunqd nō vipa ē detrahentis ligua. q le
r tres inficit vno flatu. ſ. detrahentē. et cui
trahit. ꝛ terciū qui audit detractōes ꝛ de
i eas. Eſt em̄ lācea acutiſſima que tres
ctu penetrat. ē em̄ gladiꝰ triceps. Jō ſub
Bern. Detrahere ꝛ detrahentē audire qd
dānabiliꝰ nō facile dixerim. q2 vterqꝫ por
iabolū ſb ligua. Vñ pſ. c. Detrahētē ſe/
primo ſuo hūc pſeqbar. Propt̄ qḋ ſcri/
añ. vi. q. i. ſūma. Sūma iniqtas ē detra/
q2 oīs q detrahit fri ſuo homicida ē. Rō
occidit famā bonā illiꝰ de q loquit̄ detra/
occidit aīam ꝓꝑam ꝛ alteriꝰ. ſ. audient̄.
aledicit̄ puer. xxx. Maledicta genera/
p dentib9 gladios hʒ. Et i cañ. vi. q. i. de
es. inqt Anacletꝰ papa. Deteriores ſunt
ahēdo vitā ꝛ mores corrūpūt qꝫ q ſbaꝫ
ꝑdiaqꝫ diripiunt. Terciū bonū vt ſcan
audient̄ euitet̄. Et iō bonū ē vt ſuſurrato
etractoꝝ lingua refrenet̄. q2 ſcribit̄ matt.
. Ve homi p quē ſcādalū venit. Jō dicit
. Oia agamꝰ ne primꝰ ſcādalizet̄. Et ſic
fecit i p̄ńti euāge. E Vñ iudei i tri/
detrahebāt ſibi. Prio i vita dicētes eum
ē Joh. ix. Nos ſcimꝰ q2 hic hō pctōꝛ eſt
Mat. xi. Ecce hō vorax ꝛ potatoꝛ vini: pu
noꝝ ꝛ pctōꝝ amicus. Scḋo detrahebāt
trine ſue dicētes Joh. viij. Teſtimoniuꝫ
nō ē veꝝ. ꝛ vocabāt eū ſeductorē Joh. vij
ultꝰ murmur erat de eo. qdā em̄ dixerunt
onus ē. alij dō nō ſʒ ſeducit turbas. Jdo
ſabāt eū tanqꝫ ſeductorē. Lu. xxij. Inue
ꝰ hūc ſbuer. ge. no. Tercio detrahebāt ſu
iraculis dicētes eū i virtute demonū eījce
emonia. Lu. xi. In virtute beelzebub pn.
o. eījcit demonia. Et hic i euāg. demoni
bēs. De his trib9 ꝑfecte purgauit ſe i p̄ń/
uāge. Ad ꝓmū dixit. quis ex vobis argu/
e d pctō. Quo ad ſcḋm dixit. Si. i. q2 ve
tē vob dico qre nō credit̄ mihi. Et in hoc
dit ſuā doctrinā verā. Quo ad terciū dixit
go demoniū nō habeo: ſed honorifico pa/
meum. In h̄ ſua miracula nō ex diabolo ſʒ
irtute diuina eſſe ſignificās. F Cir/
ꝓmū dicit. qs ex vob arguet me de pctō. q.
Vos dicitis me pctōꝛem ꝛ malefactorē co
populo cōi. nunc ego offero me vob q eſtis

inimici mei vt hic in palā peccata mea coꝛam
om̄i poplo ꝓducatis ſi aliq ſcitis. qḋ ſi facere
nō poteritis: extunc certū ē q me mēdoſe iculpatis.
Ex hoc pꝫ magna xp̄i iuſticia. Chriſ.
Magna fiducia iuſticie ē vbi aduerſarijs cō
mittit̄ cā. vt impleat̄ illud Deute. xxxij. Ini/
mici nr̄i ſunt iudices. Nō em̄ fuerunt ſimpli
ces ꝛ humiles pſone qui timuiſſent dñm. ſed
ꝓncipes. ñ idiote ſed legiſpti: his dixit Quis
ex vob arguet me de pec. Auge. Quis hoīm
poſſet hec dicere. q. d. nullꝰ. q2 ſcribit̄ Ro. iij.
Oēs peccauerūt ꝛ egēt grā dei. Nā de nobis
ſingulis ſcribit̄ i canōica. i. Joh. i. Si dixeri/
mus qm̄ pctm̄ nō habemꝰ ipſi nos ſeducimꝰ
ꝛ ṽitas i nob nō ē. G Ipe em̄ ſolꝰ ē qui
pctm̄ nō habuit nec etiā peccare potuit mul/
tis d cauſ. Prio ꝓpter officij dignitatē. q2 pō
tifex mediatoꝛ dei et hoīm q ſeipm offerre ve/
nerat p pctōꝛib9 et genꝰ humanū redimere a
pctō. Dignū igit̄ fuit ipm foꝛe ſine pctō al's ſi
pctm̄ habuiſſet redēptoꝛe indiguiſſʒ. ꝛ ſic nō
fuiſſet verus mediatoꝛ. Et hoc ē qḋ dic apl's
ad Heb. vij. Tal' decebat vt nob eēt pōtifex
ſctūs. innocēs. impollutꝰ ſegregatꝰ a pctōꝛib9
ꝛ excelſioꝛ celis factꝰ. Et figuratꝰ ē Leui. xvi. i
hirco. nā qñ ppl's peccauit duo hirci recipie/
bant̄ ꝛ vnus interficiebatur. ꝛ ſanguie eiꝰ aſp
gebat̄ tabernaculū. ad aliū hircū ſacerdos ac
cedēs poſita vtraqꝫ manu ſup caput eiꝰ ꝯfite
batur oia pctā ppl'i imp̄cās ea capiti eius Et
iſte hircus nō interficiebatur. ſed mittebat̄ in
deſtū vt ſic poꝛtaret oēs iniqtates eoꝝ i terrā
ſolitariā. Et ſic ppl's expiabat̄ ꝛ recōcillabat̄.
Spūaliter ppl's. i. genus humanū peccauit.
Prou. xx. Quis pōt dicere mūdm eſt coꝛ me/
um: purus ſum a pctō. Et ad h̄ mūdandū re
quirebant̄ duo hirci. i. duplex natura i xp̄o. ſ.
hūana ꝛ diuina. hūana occidebat̄. ꝛ totū tab
naculū. i. genus hūanū aſpgebat̄ ſanguie eiꝰ
ad ſanctificatōem populi. vñ Hebr. ix. Si
ſanguis hircoꝝ ꝛ thauroꝝ ꝛ cinis vitule aſp/
ſus inquinatos ſctificat ad emundatōꝫ car/
nis. qto magl' ſaguis xp̄i q p ſpm̄ ſctm̄ ſemet/
ipm obtulit imaculatū deo emūdauit ꝯſciaꝫ
noſtrā ab opib9 moꝛtuis ad ſuiēdū deo viuē
ti. Sed p hircū q nō occidebat̄ ſʒ viuꝰ i deſer
tū miſſus ē intelligit̄ natura diuia q māſit il/
leſa. q2 ipaſſibil' ꝛ imoꝛtal'. et ſic ille hircus nō
habuit pctā. ꝛ tñ poꝛtauit pctā populi. ſic et
xp̄s pctm̄ nō fecit. ꝛ tñ poꝛtauit nr̄a. i. Pe. ij.
Pctā nr̄a ipſe ptulit in coꝛpe ſuo ſup lignuꝫ
cū fuit miſſus in deſtuꝫ. ſ. paſſionis in locuꝫ
caluarie. de quo in epl'a hodie Heb. ix. Se/

metipm obtulit imaculatū deo. Et ſic pbat ꝑ
mo nō habuiſſe pctm̄. Scdo xp̄s nō potuit
peccare ꝓpter defectibilitatē pcti. qꝛ pctm̄ ē de
fect⁹ grē. ipe aūt fuit ille de q̄ Joh. i. Uidim⁹
eū plenū grā ꝛ ỽitate. ꝛ de plenitudine ei⁹ nos
oēs accepim⁹ ꝛ grām ꝓ grā. qꝛ grā ꝛ ỽitas ꝑ ie
ſum xp̄m facta ē. Tercio xp̄s peccare nō potu/
it ꝓpter pcti diffinibilitatē. qꝛ dicit Aug. ip̄z
diffiniēs. Pctm̄ ē dictū. factū vel ꝯcupitū ꝯ
legē diuinā. mō xp̄s nunq̄ꝫ fecit ꝯ legē diuinā
Johis. viij. Ego q̄ bñplacita ſunt ei facio ſp.
Mat. v. Nō veni ſoluere legē ſed adimplere
idcirco nō peccauit. qꝛ ꝯ legē ñ exceſſit. Quar
to ꝙ xp̄s nō peccauit nec peccare potuit: patet
ꝑ diuiſionē ſufficientē. qꝛ dicit Hre. ꝛ hri i ca/
no. de pe. di. ij. ſciendū. Omē pctm̄ aut ꝯmit/
tit̄ ex ignorātia aut īfirmitate: aut ex malicia
ſiue ſtudio. mō xp̄s peccare nō potuit ex igno
rātia. qꝛ erat oīa ſciēs. qꝛ ipe ē ad Col. ij. i quo
oēs theſauri ſcie ꝛ ſapiētie dei ſunt abſconditi
Et Joh. ij. Ipſe ſciebat q̄d eēt i hoīe. qꝛ nihil
ſibi occultū. Heb. iiij. Oīa nuda ꝛ apta ſunt
oculis eius. Nec et ſcdo mō. ſ. ex infirmitate
peccare potuit. qꝛ ſenſualitas pfecte obediuit
rōni. Nec etiam tercio mō. ſ. ex malicia. qꝛ ipe
totus bonus ꝛ eſſentialiter a natura. qꝛ verus
deus. Uñ ſicut lux ꝛ tenebre miſceri nō pñt. ij
Chor. vi. Que pticipatio iuſticie cū iniqui/
te. aut q̄ ſocietas luci ad tenebras. ſic nec ma/
licia et bonitas. ḡ erat impeccabilis. Quinto
xp̄s peccare nō potuit ꝓpter finis pceptibili/
tatem. Dama. Quicq̄d em̄ vltimū finē ſuūz
attigerit vt illi fortiter adhereat oportet. finis
autē oīm bonoꝝ ē deus. ſicut finis maloꝝ ē in
fernalis ſtatus. Et iō ſancti q̄ ſunt in celis in
ſepabiliter adherēt vltimo fini. ſ. deo. ita vt et
vlterius peccare nō pñt. nec vel mereri vel de
mereri. Silr damnati qui ſunt i īferno deme/
reri nō pñt. Donec autē ſumus i via poſſum⁹
mereri ꝛ demereri. Xp̄s aūt ab inſtāti ſue con/
ceptōis fuit viator ſimul ꝛ ꝯphenſor. qꝛ vlti/
mo fini ꝯiunctus. ſemꝑ em̄ aīa eius ꝛ caro fu
it diuinitati coniūcta. ideo nullū in eū peccatū
cadere potuit. maxime cū peccare ē ſm̄ Aug.
a deo recedere. Ipe aūt ver⁹ deus et homo eſt.
iō a ſeipo recedere nō potuit. ꝛ ꝑ cōſequēs nec
peccare. Jō patet ꝙ ſcribe ꝛ phariſei corā pplo
falſe arguebāt eum de pctō. Poſtq̄ꝫ igit̄ pur/
gauit ſe de vita ſua: nititur ſe purgare de do/
ctrina dicēs. Si ego veritatē dico vob̄ quare
nō credit̄ mihi. q. d. Ex quo vitā meā nō po/
teſt̄ ꝓbare culpabilē vt exinde occaſiōe vſur/
pata vellet̄ ſpnere doctrinā meā. nec ꝓpt̄ ali

quā inuolutōem falſitatis. qꝛ ego veritatē di
co vob̄. Remigi⁹. Reuera veritatē dixit. quia
xp̄s veritas ē. et q̄cq̄d veritas loquit̄ manife
ſtū ē ꝙ verū ē q̄d loquit̄. ¶ Habetur em̄
Joh. xiiij. Ego ſum via. veritas ꝛ vita. Jdeo
co q̄re nō credit̄ mihi. Reuera debuiſſent cre
didiſſe. Nā q̄druplici de cā credit̄ bonū. Pri
mo ꝓpter iuramentū. qꝛ ſcribit̄ Heb. vi. Oīs
ꝯtrouerſie finis ad ꝯfirmatōem ē iuramentū
Et ſic iurauit xp̄s Joh. xvi. Amē amen dico
vobis. i. vere. ſi quid petieritis patrē meū in
noīe meo dabit vobis. Scdo ꝓpter ſigillum
ꝓncipis vel prātis alicui⁹ ambaſiatori credi
Sic eſt ꝛ de xp̄o Joh. vi. Hūc em̄ pr̄ ſignauit
deus qui verax eſt. Reuera habuit ſigillū i
prātem patris. Joh. x. Si nō facio opa pa
tris mei nolite mihi credere. Si aūt facio
nō vultis mihi credere opibꝫ credite. q. d. ſ
ſigillū patris. Tercio credit̄ alicui ꝓpter pro
miſſum. ſicut cū incredulo expādit̄ manum
in ꝯtractibꝫ ꝛ ſtipulatōibꝫ plerūq̄ſ ſolet
vt ꝓmiſſioni eius credat̄. Sic ꝛ xp̄s vtraſq̄
manus expādit i cruce. Jſa. lxv. Expādi ma
nus meas tota die ad pplm̄ incredulū. ad de
ſignādū ꝑ dexterā ꝫ gliam quā ꝓmiſit bonis.
ꝑ ſiniſtrā penā quā minatus ē malis. Mat.
xxv. Jbunt hi in ſuppliciū eternū. iuſti autē
in vitā eternā. Quarto credit̄ alicui ꝓpter te
ſtimoniū q̄d habet. et ſic xp̄s habuit teſtimo
niū ſufficiēs. Primo ꝓphas Act. x. Huic oēs
ꝓphete teſtimoniū ꝑhibēt remiſſionē pctōꝝ
recipe ꝑ nomē eius oēs q̄ credūt in eum. Jtē
Moyſes teſtat̄ de eo. Joh. v. Si crederetis
moyſi crederet̄ forſitan ꝛ mihi. de me enī ille
ſcpſit. ¶ Sed di. vbi moyſes teſtimoniū
ꝑhibet de xp̄o. Rñdet̄ ꝙ Deutero. xviij. Pro
phetā de gēte tua ꝛ de fratribꝫ tuis ſuſcitabit
tibi dñs deus tuus ip̄m audies. Et iterū. ꝓ
phetā ſuſcitabo eis de medio fratꝝ ſuoꝝ ſimi
lē tui: ꝛ ponā verba mea i ore eius. Qui aūt v
ba ei⁹ q̄ loquet̄ i nomine meo audire noluerit
ego vltor exiſtam. Jtē Johes baptiſta teſta
tur Joh. i. Hic venit in teſtimoniū vt teſtimo
nium ꝑhiberet de lumine. Jtē tota trinitas.
pr̄ i voce. Lu. iij. Tu es fili⁹ me⁹ dilectus in te
ꝯplacuit mihi. Fili⁹ i carne. Joh. xviij. Ego i
hoc natus ſum ꝛ ad hoc veni in mūdū vt te
ſtimoniū ꝑhibeā ỽitati. Spūſſctūs i ſpecie
colūbe. Lu. iij. Et deſcēdit ſpūſſanctus corꝑali
ſpecie ſicut colūba in ip̄m. Et ſic patꝫ q̄ tota
ta trinitas illi teſtimoniū perhibet. i. Joh. v.
Tres ſunt qui teſtimoniū ꝑhibēt in celo. ſ. pr̄
verbuꝫ ꝛ ſpūſſctūs. Et ſic impletum eſt illud

ecij. Teſtimonia tua credibilia facta ſunt
is. Sed q̄ nō crediderūt ſunt inueterata
malicia. Qđ et ꝯq̄rit pſ. cv. Nō credide
verbo eiꝰ ⁊ murmurauerūt ī tabnacul' ſuis
⁊ maliuoli erāt ſicut hodie ſunt. Et h̄ ma
ſte tāgit in textu cū ſubdit. Qui ex deo eſt
a dei audit. ꝓpterea vos nō auditis q2 ex
nō eſtis. q. d. q̄ vos nō auditis nō ē ex p/
ce vite vl' doctrine ſ3 vr̄e malicie. Jō Gre
Unuſquiſq3 ſeipm̄ interroget an ex deo ſit
a dei aure cordis audit. ꝑcipit. intelligit
dit. q2 nō ſufficit audire aure corporis
etiā aſſit impleto opis. Un̄ Jaco. i. Eſto
ctores verbi nō auditores tm̄. Rō Ro. ij.
a nō auditores legis iuſti ſunt apud de
ſ3 factores legis iuſtificabunt. Tūc ſub/
maliciā cor. Rn̄derunt iudei ⁊ dixerunt.
ne bn̄ dicimus nos q2 ſamaritanꝰ es tu.
Ecce ꝓprietas malor. q2 quē rōne vin/
nō poterāt ꝯuiciis inuadūt. Dicit ⁊ vigā
In hoc q̄ dicunt eum ſamaritanū obij/
ꝑmū inculpātes eū de vite nocētia Sa
tani. n. erāt pctōres ⁊ publici trāſgreſſo/
gis. Et in hoc etiā obijciunt ꝯ ſcdm̄. ſ. ve
doctrine. nā licet ſamaritani circumciſi
dicebant ꝯſuetudines iudeor ſeruari
ebere. nec etiā ipſas ſuabāt ſed idola cole
⁊ ſic illis temꝑibus ſamaritani apud iu/
s fuerūt ſicut mō apud nos heretici. Itē
oc q̄ dixerūt demoniū hēs. manifeſte ob/
rūt ꝯ miracula ſua. dicētes ī virtute demo
lla fieri. K Sed di. ex quo nouerunt
ī iudea natū q̄re ipm̄ ſamaritanū appel/
āt. Rn̄det Theophilus. q2 videbat eis q̄
nō pfecte iudaizaret. eo q̄ ſabbatū nō cu
diret. Sed q2 xp̄s de ꝑmis duob9 vita. ſ. ⁊
trina ſufficiēter ſe expurgauit. ideo ad illa
ndit ſed ad terciū. Dixi igit' ſcdo ſbiū/
ir paria humilitatis exemplaris. ibi. dmo
m nō habeo. Et i hoc tradit nob exemplū
ſuetudinis ⁊ humilitatis q̄ etiā ꝑ eo tpe q̄
ximis ꝯtumelias accipimꝰ eor mala tacea
is ⁊ calūnias ⁊ opprobria patiēter ſuffera/
is vt hic xp̄s fecit. Un̄ Gre. Pēſanda ē ſal
toris clemētia q̄ nō ꝑrupit i improꝑia. Et
at trib9 rōnib9 ſe demoniū nō hr̄e. Prima
talis eſt. Ille nō h3 demoniū qui in omib9
oib9 ſuis querit gl'ia3 dei. eo q̄ diabolo vbiq3
ia dei ē ꝯtra. ſed ego ī oibus quero gloriā dei
oh. iiij. Meus cib9 ē vt faciā volūtatē eiꝰ q̄
iſit me vt pficiā opꝰ eius. Et tāgit h̄ totu3 i
tu. Ego honorifico pr̄e3 meū. q. d. h̄ demo
iū nō facit. q2 oēm ſapiam. potētiā et cuncta

bona nō mihi ſed illi aſcribo. Mat. xi. Oīa
mihi tradita ſunt a pr̄e meo. Uos aūt ī hono
raſtis me. Primo q̄ ad diuitatē: dicētes me de
moniū hr̄e. Scdo quo ad hūanitatē dicētes
teſtimoniū tuū nō eſt ver. L Scda rō
talis ē. Ille demoniū nō h3 qui ꝓpriā gloria3
nō querit. eo q̄ ꝓpriū eſt diaboli ī oib9 gloriā
ſuā querere. Iſa. xiiij. In celū ꝯſcendā ⁊ ſupra
aſtra dei exaltabo ſoliū meū. Et Mat. iiij. di/
abolꝰ oſn̄dit xp̄o oīa regna mūdi. et dixit. Hec
oīa dabo tibi ſi cadēs adoraueris me. ſed ego
gloriā meā nō quero ſed pr̄is. q2 Joh. xi. in re
ſuſcitatōe Lazari dixit alta voce. Pr̄ grās a/
go tibi qm̄ audiſti me. Tercio demoniu3 ille
nō h3 cuius gloriā pr̄ celeſtis querit ⁊ cuiꝰ in
iuriā iudicat. ſ3 gloriā meā pr̄ celeſtis querit:
eo q̄ teſtificatus ē mihi ī baptiſmo di. Hic eſt
filius meus dilectus. Matt. iij. Silr ī trāſfi
guratōe Mat. xvij. ⁊ Joh. xij. Audita ē vox
de celo. clarificaui ⁊ iter clarificabo. ⁊. ij. Pe. i.
Accipiens a deo pr̄e honorē ⁊ gloriā voce de/
lapſa ad eū huiuſcemodi a magnifica gloria
Hic eſt filius meus dilectus ⁊c. Et ſequitur
Et hāc vocē nos audiuimus cū eſſemus cu3
ipſo in mōte ſancto. Inſup ⁊ iniuriā mihi per
vos illatā puniet ⁊ iudicabit. igit' demonium
nō habeo. Et tāgit' hec rō in textu cū dic. Eſt
q̄ querat. ſ. gloriā meā ⁊ iudicet. ſ. iniuriā. Un̄
pſ. ⁊ canit hodie eccl'ia ī introitu miſſe. Judi
ca me dn̄e ⁊ diſcerne cām meā de gente nō ſan
cta. M Poſtq3 igitur ꝓbauit ſe xp̄s de
moniū nō hr̄e oſn̄dit q̄ inde oīs malicia eoꝝ
venit. q2 ſanā doctrinā ꝯtempſerūt. in q̄ viam
vite inuenire potuerūt. Un̄ dicit. Amē amen
dico vobis. ſi q̄s ſmonē meū ſeruauerit: mor
tē nō videbit ineternū. i. nō expietur Hic xp̄s
nō loquebat' de morte nature. quā oīs hō. im
mo oīs creatura expiet. ſ3 loquit' d' morte dā/
natōis eterne. Et iō nō loq̄tur hic ſimplr. nō
videbit mortē. ſed addidit ineternū. Sed iu
dei ira moti nō intellexerūt eū loq̄ de morte ete
na. ſed nature. iō ꝯtumelioſe dixerūt. Nūc co
gnouimꝰ q2 demoniū hēs. Symon de caſſia.
O cecitas ⁊ ꝯtumelioſa malicia iudeor. nul
la. n. ꝯtumelia criminoſior ē q3 aliquē demo/
niacū appellare. Demoniū eīn eſt nomē peſſi/
mū. q2 incorrigibile malū deꝑuata voluntas.
inſanabilis ꝑdo oīm vicior ſcatebra ⁊ pluri
es. Et volentes aſſignare rōem ſui dicti dice/
bāt. Abrahā mortuus ē ⁊ ꝓphete. et tu dicis
ſi quis ſmonē meū ſeruauerit mortē nō guſta
bit ineternū. q̄ſi diceret. nō eſt ver q̄d dic. q̄a
ſermo tuꝰ nō eſt maioris efficacie q3 ſmo dei.

ſed q̄ ſuabāt ſmonē dei vt Abrahā et pphete
mortui ſunt. nunq̄d tu maior es patre noſtro
Abrahā q̄ mortu⁹ eſt. q. d. nullo mō. Quē te/
ipm facis. q. d. cur teipꝫ laudas ⁊ extoll' cū ni
hil ſis. q₂ abiectus hō vilis ↄditōis. q₂ filius
carpētarij de galilea. Quam igit̄ vſurpas tibi
gl'iam di. q̄ ſmonē meū ſeruabit nō morietur
Ecce errātes ipſi male intellexerūt ipꝫ dixiſſe
de morte corpis. Jō ⁊ p reliq̄ excuſat ſe xps de
vana gl'ia di. Si ego gl'ifico meipm gl'ia mea
nihil eſt. ſ. in reputatōe veſtra. Eſt pr̄ meus q̄
glorificat me. Joh. i. Vidim⁹ gloriā ei⁹ quaſi
vnigeniti a patre. ⁊ Act. iij. De⁹ patꝝ noſtroꝝ
glorificauit filiū ſuū ihm. Quē vos dicitis q₂
de⁹ noſter ē ⁊ nō cognouiſtis eū. p fidē. ſ. ⁊ cha
ritatē. Theophil⁹. Si patrē noſcerēt filiū ve/
nerarētur. Ego aūt noui eū. ⁊ ſi dixero q₂ non
ſcio eū ero ſilis vobis mēdax. Chriſ. Sic di/
citis vos eū ſcire ⁊ mētimini. ſic ⁊ ego ſi dicerem
eū me neſcire mētirer. ſed ego ſcio eū et ſmonē
eius ſeruo. i. voluntatē eius impleo. i. Joh. ij
Qui dicit ſe noſſe deū ⁊ mādata ei⁹ nō cuſto/
dit mēdax ē. ⁊ i hoc veritas n̄ ē. ¶ Tūc
pbat ſe maiorē Abrahā di. Abrahā pr̄ vr̄ ex
ultauit vt videret diē meū. ſ. natiuitatis tpa/
lis. vidit ⁊ gauiſus ē. Aug. Vidit. i. cognouit
xpm in ſpū ex ſuo ſemine naſcituꝝ. Etiā dicit
q̄dā doctor q̄ xps loquebat̄ hec v̄ba poſt de/
collatōꝫ Johis bap. q̄ Abrahā i limbo exñti
ad quē deſcēdit xpm veniſſe indicauit. ⁊ vidit
. i. cognouit ⁊ gauiſus ē. ſ. de prima redēptiōe
ſui et ſuoꝝ. Sed iudei intelligētes hoc de vi/
ſu corpali dixerūt. Quinq̄ginta annos non/
dū habes ⁊ abrahā vidiſti. q. d. tot anni iam
elapſi ſunt poſt morteꝫ Abrahe. ſ. duo milia
annoꝝ q̄ impoſſibile eſt te abraham vidiſſe.
Sed ecce vt pdictū ē malicia eoꝝ impediuit
eos q̄ nō recte audierūt v̄ba. nec recte reſume
re illa potuerūt. nō eīm dixit ihs q̄ ipe vidiſſet
Abrahā: ſed abrahā vidit diē meū ⁊ gauiſus
ē. Jpſi autē ex ira puerterūt dicētes. q̄nquagi
ta annos nōdū habes ⁊c. Jdeo vt vera ſe di/
xiſſe oñdat dat eis intelligere deitatē dicens.
Amē amē dico vob āñqꝫ abrahā fieret ego ſū
Dic manifeſte r̄ndit ad ſcdāꝫ queſtionē. ſ. cū
interrogauerūt. Nūquid tu maior es pr̄e no
ſtro abrahā. ac ſi diceret. Quicūqꝫ hꝫ aliū bti
ficare ⁊ creator ei⁹ ē ille maior ē illo. ſed ego ha
beo Abrahā btificare. iō exultauit vt videret
diē meū. Etiā ego ſum creator ei⁹. q₂ ego ſum
ſp in vna eēntia diuinitatis cū deo patre. Jdeo
Abrahā āñqꝫ fieret creatura ego ſuꝫ. ſ. creator
Notāter dicit ſum. quod ē verbū ſubſtātiuū

ſignificās purā eſſentiā rei ſine motatōe acti
onis et paſſionis. ⁊ nō dicit fui vel ero q₂ dei
tas nō habet pteritū nec futuꝝ. ſed ꝯmutat
q̄ nō pterit nec futur: ſ: ꝫ tāqꝫ pñs immuta/
bil'r ſtat ⁊ pdurat. Et iō p aliqd aliud ꝯpetē/
ti⁹ nō potuit exp̄mi verbū qꝫ p hoc verbū ſub
ſtantiuū ſum. Vñ Exo. iij. Ego ſum qui ſum.
Tulerūt lapides. ſ. iudei vt iacerēt i eū. Aug.
Defecerunt eis verba et habuerūt corda lapi
dea. iō currunt ad lapides. Ecce tot malicia
nō moti amore iuſticie ſed zelo inuidie lapida
re eū volebāt tāqꝫ blaſphemū. ſed ꝯ blaſphe
mū puniēdum reqrit̄ debit⁹ mod⁹ ꝯ pceſſus
vt. ſ. corā iudice et teſtibꝰ ſit puict⁹ et iniuria
vt hr̄ Leui. xxiiij. Jpſi autē ſine iudicio ⁊ iu
ſticia in loco ſacro quod non erat licitū [illegible]
lapidare voluerūt. Jhs autē abſcōdit ſe [illegible]
uit de templo. Aug. Nō abſcōdit ſe [illegible]
quaſi times. vel i domo quaſi fugiens [illegible]
tro muꝝ quaſi diuertēs. ſed celica potentia
ſibilē ſe ꝯſtituēs. Alchuin⁹. q₂ nōdū venerat
hora eius. nec talē mortem elegit ſed crucis.
Amb. i ſmōe hui⁹ diei dicit. Dicimus [illegible]
qꝫ male fecerūt iudei volētes lapidare filium
dei. ⁊ peſſime q̄ voluntate mala nō contenti
crucifixerūt. veꝝ q̄dē q̄ male fecerūt. Sed ſi
ſile hodie imo peꝰ mali xpiani faciunt. Quid
ē enī xps ihs niſi veritas, pax ⁊ iuſticia. q̄
p falſitate relinquit v̄itatē. p cupiditate cor
pit pacē. et p pcio occultat iuſticiaꝫ. quid
iud videt̄ facere qꝫ xpm lapidare vel crucifige
re. Beda. Quot malas cogitatōes [illegible]
mit et malas opatōes tot lapides i xpm [illegible]
tit. ad Heb. vi. Rurſum crucifigētes filium [illegible]
Neqꝫ ſim⁹ tales hodie ſancta mr̄ eccleſia
dn̄ica paſſiōis. Et pñs dn̄ica vocat̄ [illegible]
dn̄ica nigra. q₂ cū morit̄ pater [illegible]
ſignū luctus deponit veſtē leticie ⁊ ſumit ni
grā veſtē triſticie. ſic et fecit ſcā mr̄ eccl'ia. he/
ſterna enī die in veſpis incepit celebrare paſſiōꝫ
xpi. et cecinit. Vexilla regis pdeunt. vt q̄ ad
uſqꝫ ſubterfugierunt crucē xpi nunc ſaltē re
deant ad vexilla xpi. ⁊ ſic qui alio tpe peccata nō
cauerunt. nec de ꝯmiſſis doluerūt iſto penu
tim tpe caueāt ⁊ doleāt. Grego. Cū ſaxa ſint
ſciſſa duriora ſaxis videntur qui audita paſſi
one xpi nulla ꝯpaſſione ſcindunt. Qui enī
us nō ſunt ꝯpaſſi iā deberēt compati. q₂ ſol et
ſenſibilis et irrōnalis creatura videbat̄ quaſi
ꝯpati ſuo creatori p obfuſcatōem lumīs ſui.
multo igit̄ magis hō qui ex ꝯpaſſione regnū
meret̄ eternū. ij. Thim. ij. Si ſuſtinebimus et
ꝯregnabimus. Jtē qui deo volūt pro ſuo [illegible]

ꝺebēt. cū xp̄s ſuſtinuit ꝑ nob amarā paſſionē ſtinēdo ꝛ mortem amariſſimam. Jſa. xliij. Seruire me feciſti pctīs tuis. Ber. Viſa xp̄i paſſione q̄s tā dur⁹ qui nō ꝯdoleat. q̄s tā deliciosus vt nō abſtineat. malicioſus vt nō peniteat. cū nō ſit acceptabilius ſeruitiū xp̄o q̄ ei⁹ paſſioni ꝯdolere ¶ Exemplū fuit qui‑ꝺā heremita fuiēs deuote deo multis annis. Tunc demū venit ſibi ī mentē ꝛ cogitare cepit q̄d eſſet acceptabili⁹ ſeruitiū deo. Et plima re‑uoluēs hincinde nō potuit veritatē ī ſe inuenire. q̄propter ſupplicauit dn̄o deo ꝑ ei⁹ rei reuelatōe multis dieb⁹ ī orōne: crebris cū lacrimis pſiſtēs. Tandē ſemel in orōne pſtratus ī cella ſua audiuit lamentabilē vocē q̄ſi cuiuſ infirmi lamētātis. Cū igiṫ apuiſſet tuguri vt videret quenā eēt vox illa. vidit dn̄m ihm xp̄m ſb ſpinea corona graui onere crucis grauatū. qui territ⁹ clamauit. O dn̄e ihu q̄d operaris. Rn̄dit. coegiſti me pcib⁹ tuis apparere tibi ꝛ inſinuare q̄d eēt acceptabili⁹ ſeruitiū mihi pſtandū. Dico eīm tibi. hoc eſt maximū vt adiuues me portare hāc amariſſimā paſſionē ꝛ grauiſſimā mortē quā ꝑ te ꝛ hūano genere ptuli. ꝛ ſic euanuit. qui poſt h̄ mul‑tū deuotius ſedulis ſingultib⁹ ꝛ ſuſpirijs paſſionē xp̄i collacrimādo deplāxit.

De eadē dn̄ica. Sermo. LXXI

Qui ex deo eſt

verba dei audit Joh. viij. ¶ Queriṫ q̄d magis ſit neceſſariū homini adulto inſtrumētaliter q̄ſi ad ſalutē aīe ſue. Rn̄deṫ dei verbū. de q̄ Gre. ſup Ezechi. Jeſus qui vite viā deſiderāt verba vite audire debēt. iō verbū dei ꝯpaṫ ſemī. Mat. xiij. Se‑men ē verbū dei. q̄ ſicut ī ſemine ē vis nutrimē‑tiua. ſic ꝑ verbū dei hō nutriṫ ꝛ paſciṫ ad vitā eternā glie. Mat. iiij. ꝛ Deu. viij. Nō ī ſolo pane viuit hō ſed ī oī verbo ꝛc. Qui igiṫ abomiatur hūc cibū timere dꝫ q̄ vix effugiet mortē ppetuā. de q̄ Gre. Eterne mortē piculū formidet q̄ verbū dei nō ſuſcipit. Jac. i. Suſcipite inſitū verbū q̄d pōt ſaluare aīas vr̄as. Dyo. li. i. celeſtis hierarch. Jmpoſſibile ē nob̄ lucere diuinū radiū niſi ꝑ verbū dei. Jdō dicit ſaluator. Qui ex deo eſt ꝛc. vt. ſ. ī themate. Sciēdū ſm̄ Gre. triplices ſunt hoies ī hoc mūdo. q̄dā ſūt malicia indurati. quidā humana fragilitate carnis iplicati. tercij ſpūalib⁹ deſiderijs incēti. Primi ſunt malicia indurati. ꝛ illi verbū dei cōtēnūt. De quib⁹ p̄s. Sicut aſpidis ſurde ob‑turātis aures ſuas. q̄ eſt ſtatui eoꝝ odioſum eo q̄ ꝑ verbū dei malicia eoꝝ arguiṫ. puer. xv. Nō amat peſtilēs eū qui ſe corripit. De quibus ſaluator Mat. vij. Nolite ſctm̄ dare canib⁹ neq̄ mittatꝭ margaritas vr̄as an̄ porcos Glo. canes ſunt veritatꝭ ipugnatores. vt auari cū de furtu. rapina. vſura. recemptōib⁹ ꝛ fraude agiṫ. porci ſunt veritatis cōtēptores vt guloſi ꝛ luxurioſi. Ecci. xxi. Audiuit luxurioſus ꝛ diſplicebit illi. ꝛ pijciet illud poſt dorſū ſuum. Vtrūq̄ eīm aial ē immūdū. ſic ꝛ auari ꝛ luxurioſi: eo q̄ ſunt mūdo ꝛ carni plus inclinati q̄ ſpūi. De talib⁹ dr̄. i. Chor. ij. Aialis hō non pcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. De quibus p̄s. xxxv. Noluit intelligere vt bn̄ ageret. Exēplū ponit Criſ. ſup Math. Agricola q̄ nō hꝫ volūtatē pugnādi nō adūtit audire d̄ diſpoſitōe ad bellū. ecōuerſo miles nō curat artē agriculture. q̄ deſideriū ad illā non habet. nā vbi deſideriū hoīs ibi ſenſus illi⁹. ſic ꝛ tales carnales ꝛ mundani nō hn̄t deſideriū ad verbū dei Sap. i. Jn maliuolā aīam nō in. ſa. nec ha. ī cor. ſb̄di. pec. Criſ. Sicut cec⁹ nō habet aſpicere cādorē lucis. ſic nec malign⁹ miſteria veritatis. Sile hr̄ ī Pharaōe cui⁹ cor fuit īduratū. nā q̄to magis moyſes illi de deo loq̄baṫ tāto fuit deterior. De talib⁹ Amb. ſup Bri imaculati. Quō pn̄t eē verba dei dulcia in faucibus aīe ī quib⁹ ē amaritudo nequitie. Nā dei v̄ba ſm̄ Aug. ſunt celeſte māna. ſicut. n. manna ſapiebat vnicuiq̄ ſicut diſpoſit⁹ fuit. maꝉ male. bonis bn̄. ſic Joh. vi. verba xp̄i fuerūt iudeis amara. dixerunt eīm. dur⁹ ē hic ſermo. bonis vero dulcia fuerūt ſicut diſcipuꝉ Joh. vi. quib⁹ xp̄s dixit. Nūq̄d ꝛ vos vultꝭ abire. vbi rn̄dit Petr⁹ ī pſona oīm diſcipuloꝝ. Dn̄e ad quē ibim⁹ verba vite eterne habes Sed īduratis verbū dei nō placet. iō merito vt iam dictū ē timebunt. q̄ ſcribiṫ de eis Eccli. iij. Cor dur̄ hēbit male in nouiſſimo. Bern̄. ī li. d̄ cōſideratōe ad Eugeniū. Cor dur̄ ē q̄d nec cōpūctiōe ſcindiṫ. nec pietate molliṫ. nec moueṫ pcib⁹. nec minis cediṫ. ſed flagellis induratur nec deū timet. nec hoīes vereṫ. de quo Job. xli Cor eius indurabiṫ q̄ſi lapis ꝛ ſtringeṫ quaſi malleatoris inc⁹. Sicut eīm lapis dur⁹ ē. q̄ ē de ſuba terrea. denſus. ſolidus. ꝛ in ptib⁹ ſuis bn̄ ꝯpactus. iō grauis ē. ꝛ rōe grauitatis imapetit ꝛ deſcēdit. ſic ꝛ tales duri ꝛ obſtinati corde deſcendēt ad pfundū inferni. Exo. xv. ſcribiṫ de Pharaone ꝛ exercitu ei⁹. Deſcēderunt ī pfundū q̄ſi lapis. Jō admonet nos regi⁹ ꝓpheta ne obduremus corda noſtra. p̄s. xciiij.